PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

THIRD ASSEMBLY.

FIRST SESSION.

Friday, the 25th August 1944|10th Chingam 1120.

(OFFICIAL REPORT)

Vol. XXIV—No. 9.

CONTENTS.

		Page
1.	Oath of Office ...	571
2.	Questions and Answers ...	571
3	Voting on Demands for Grants:—(*contd.*)	
	(i) Demand X—Land Revenue and Taxes on Income—(*concluded.*) ...	599
	(ii) Demand XI—Stamps ...	641
	(iii) Demand XII—Forest ...	642
	(iv) Demand XIII—Registration—(*not concluded.*)	671

PROCEEDINGS
of
THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY

(OFFICIAL REPORT.)

THIRD ASSEMBLY.

FIRST SESSION-1944/1120.

Friday, the 25th August 1944/10th Chingom 1120.

The Travancore Sri Mulam Assembly met again in the Legislative Chamber, Public Offices at 12 of the clock on Friday the 25th August 1944 with Sachivottama Sir C. P. Ramaswami Aiyar, K. C. S. I., K. C. I. E., LL. D., Dewan-President in the Chair.

NEW MEMBERS.

The following members took the oath and signed the rolls :—

1. Mr. A. Gopala Menon (*Director of Public Instruction.*)
2. Mr. K. Subramonia Pillai (*Director of Agriculture.*)

QUESTIONS AND ANSWERS.

Agricultural Income Tax.

166. *MR. A. P. UDAYABHANU (*Karunagapalli* cum *Kartikapalli*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of persons assessed to agricultural income tax in 1119;

(*b*) the manner and nature of the data collected for the purpose;

(*c*) the number of agricultural income tax appeals filed during the year before the Commissioner of Agricultural income tax; and

(*d*) the number of cases in which interim stay has been applied for and granted?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI (*Chief Secretary to Government*) (*a*) 421.

(*b*) Accounts of the assessees, statistics gathered from the Planters' Association, Indian Rubber & Tea Licensing Committees, reports from Revenue officers and confidential local enquiries.

(*c*) 119.

(*d*) Applied for ... 53
Granted ... 33

MR. K. T. MICHAEL (*Changanacherry* cum *Peermade*): May I know whether it is a fact that many of the cultivators do not keep accounts?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: To the extent possible we are looking into their accounts.

PRESIDENT: Generally speaking, the assessment of income tax makes it necessary for the people to keep accounts because otherwise they will be taxed according to the best information available. Instructions have been given that as far as possible the highest income will be taken as the basis of taxation. If the Agricultural Income Tax is extended—as it is going to be—by the abolition of land tax and bringing in only a nominal land tax, it would make it incumbent on every Manager or Kartha or Karnavan to keep correct accounts. That is one of the set purposes, and it will also solve a social problem. The idea is that the Agricultural Income Tax will compel every Manager of a Mitakshara Hindu family, every Kartha, every Trustee, every Karnavan of a Tarawad, to keep accounts, because it is on that basis that they will be taxed for agricultural income. If they do not keep proper accounts they will have to be taxed on the material that would otherwise be available to Government.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI (*Mavelikara* cum *Kunnathoor*): May I know whether in the matter of assessment, the price of paddy in the black market was also taken into consideration?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: The total income derived whether by fair or illicit sale of paddy has been taken into account.

PRESIDENT: That is one of the intricate points of income-tax because it baffles persons who do not keep accounts and yet trade in the black market. If they are taxed in the usual method they will have to keep accounts and disprove the black market activities. It is because we have been convinced of the black market activities of some persons whom we could not detect that the assessment has been based on the highest income, on information received.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Has any penal action been taken upon that?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Yes. If there is evidence before us necessary action will be taken.

MR. K. T. MICHAEL: Are the Government aware that the forms are being printed only in English and as such it is giving great trouble to the cultivators?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: The Income Tax forms are generally printed in English; but there is no inconvenience felt so far. If there is any inconvenience it can be rectified.

PRESIDENT: Hereafter the forms may be printed trilingually.

MR. P. O. THOMAS (*Kunnatnad* cum *Parur*): Before evidence was taken that the assessee was guilty of selling paddy in the black market, how was he taxed?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: From enquiries made.

MR. P. O. THOMAS: How is it that no action was taken against the assessee?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I did not say, Sir, that no action was taken.

MR. K. T. MICHAEL: Will the Government be pleased to issue instructions to subordinate officers to make open enquiries as regards the income tax payable by the parties if the parties require it?

PRESIDENT: It is never done anywhere. And no income tax enquiry can be open for the obvious reason that the more open the income tax enquiries the less is the evidence that will be available. That was the experience both in England and America. The whole trouble is that the Income Tax Administration has to proceed on confidential information. Nobody will give correct information to the income tax authorities about the income of his neighbour. Take for instance the income of lawyers. Generally, the idea that we get as tax-gatherers of the income of lawyers is from information furnished by the juniors or the colleagues of those lawyers. I may, at the risk of being somewhat personal, mention that I once appeared in a Bhopal Court in connection with a particular case. For that one year I was not taxed for the income I got. (I derived an income of one and a half lakhs of rupees.) What happened was that one of my juniors in that case was bragging in the High Court of what he earned in that case, and subsequently I got a demand from the Income Tax authorities. That is the kind of information which we generally get in regard to Income Tax. In fact a very great Lord Chancellor said that it was no sin to evade income tax. That is the general way in which people go about the business. Thus the information has necessarily to be confidential. That is the procedure obtaining all over the world.

MR. K. T. MICHAEL: I was referring to Agricultural Income Tax.

PRESIDENT: It is the same thing. For instance, take the black market income. Some of us at least know the names and addresses of persons who took advantage of the black market conditions and entered into negotiations with people outside the State and adopted dubious methods. In some cases we have to take action according to the confidential information we get. Even in the case of agricultural income we do this. Later on, when the war is over the system will naturally be more regular because the prices will then be standardised.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Are the Government aware that even in England certain concessions were given in the method of assessment etc. in regard to agricultural income?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: More or less the same concessions are given here.

PRESIDENT: No poor man is affected by agricultural income tax to-day.

MR. P. M. VARGHESE (*Minachil* cum *Todupuzha*): സർ, ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റിൽ വിൽക്കുന്ന നെല്ല് എത്രമാത്രം ഉണ്ടെന്ന് പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: അന്വേഷിച്ചു പറയാം.

MR. P. M. VARGHESE: ബ്ലാക്ക്മാൎക്കററിൽ വിൽക്കുന്നവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

MR. P. M. VARGHESE: അങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുടെ പേരിൽ വല്ല നടപടിയും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: കേസെടുക്കേണ്ട അവസരത്തിൽ കേസെടുത്തിട്ടുമുണ്ട്.

MR. P. O. THOMAS: May I know the nature of the information regarding sale of paddy through the black market?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: That cannot be disclosed.

PRESIDENT: Because names will have to be disclosed.

Advocate-General and Government Pleaders.

167. *MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI (*Karunagapalli cum Kartikapalli*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the offices of the Advocate-General and Government Pleaders are not for a period of five years;

(*b*) whether the pay of these officers was not fixed in consideration of this fact; and

(*c*) whether there have been extensions of the term or reappointments in the case of any of these officers and if so, who are these officers who got extensions or reappointments and what are the dates and grounds on which reappointments were made or extensions granted?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*a*) Yes, in the first instance.

(*b*) Yes.

(*c*) Yes—on grounds of efficiency. The term of the following persons has been extended:—

Advocate-General. The period was originally fixed as 5 years when the present incumbent was appointed. His appointment was renewed then for 3 years. From 13-4-1942 his services have been extended until further orders.

Government Pleaders. The Government Pleaders who have been reappointed are the following:—

	Name.	*Dates.*
1.	Mr. N. K. Narayana Pillai	From 1-6-1118 for 5 years.
2.	Mr. N. Krishna Kamath	do.
3.	Mr. P. I. Simon	From 10-2-1119 for 5 years.
4.	Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai	From 18-3-1118 for 4 years.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I know whether the Government have made such extensions for an indefinite period on previous occasions?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: The rule for the fixation of the period as five years was only of recent introduction.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I know when the Government propose to do away with the services of the present Advocate-General?

PRESIDENT: The honourable member cannot ask that question because it relates to the future policy of the Government.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I know whether the extension was due to the dearth of efficient men at the Bar?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: We have stated the reasons for which the extension was granted.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I take it that the Bar was wanting in members as efficient as Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai, Mr. P. I. Simon, Mr .N. Krishna Kamath and Mr. N. K. Narayana Pillai?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: The honourable member may draw his own inference.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I know whether the Government are aware that if at all there is a dearth felt it is due to the inefficient personnel in the Judiciary?

PRESIDENT: Order, order. It is a fundamental rule that the courts as such should not be attacked on the floor of the House.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: What is the criterion that the Government have adopted in judging efficiency?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: The ordinary criterion that is usually applied in judging efficiency. (*Laughter*).

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I know what it is?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: That is a matter for Government's judgment.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: Is it the number of cases that the appointee has at the time he is appointed?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Not necessarily, Sir.

Acquisition of lands for Alagappa Textiles, Ltd., Alwaye.

168. * **MR. P. O. THOMAS**: Will the Government be pleased to state whether they are taking any steps for acquiring more lands in Alwaye pakuthi for Alagappa Textiles Ltd., situated very near the Alwaye Municipality?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No.

MR. P. O. THOMAS: Will the Government be pleased to state whether they have received any petitions regarding this matter from individual land holders at Alwaye?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No, Sir.

PRESIDENT; We have nothing to do in the matter.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : There has been no such proposal.

MR. P. O. THOMAS : I meant petitions.

PRESIDENT : From whom?

MR. P. O. THOMAS : From individual land-holders near the company.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : There has been no such proposal for acquisition nor is there any petition.

PRESIDENT : We have not received any petition.

MR. P. K. KURIAKOSE (*Muvattupuzha cum Devicolam*) : In case of lands acquired by Government for such purposes will the Government be pleased to give equal areas of land in some other places also?

PRESIDENT : The question has been answered : "There have been no steps taken by Government to acquire any land for Alagappa Textiles Ltd.,

Common buildings for the use of Backward Communities.

169. ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI** (*Nominated*) : Will the Government be pleased to state whether common buildings for the use of backward communities have been provided for in 1119 through the department for the Uplift of Backward Communities, and if so, in what all places?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : Yes.

1. Nemom (Neyyattinkara taluk)
2. Nettayam (Trivandrum taluk)
3. Thazhakkara (Mavelikara taluk)
4. Haripad (Kartikapalli taluk).

MR. P. C. ADICHAN (*Nominated*) : സർ, ഈ നാലു കെട്ടിടങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ആളുകൾ എല്ലാം അവശസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട വിവിധവിഭാഗത്തിലുള്ള ആളുകളാണോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : ഉണ്ടായിരിക്കണം.

MR. P. C. ADICHAN : അവിടെ ഒരു സമുദായത്തിലുള്ള ആളുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നുള്ള വിവരം അറിയാമോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാം.

Sri Chitra Harijan Hostel, Trivandrum.

170. ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI** : Will the Government be pleased to state the number of College students, amongst those admitted to the Sri Chitra Harijan Hostel, Trivandrum, during this academic year and the respective classes in which they study?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: The number of college students admitted is 22. A statement* showing the respective classes in which they study is laid on the table.

Land at Neendakara for military purposes.

171. * **MR. R. MADHAVAN NAIR** (*Karunagapalli cum Kartikapalli*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any land has been acquired at Neendakara for military purposes;

(*b*) the date of such acquisition; and

(*c*) whether any compensation has been awarded and paid to the owners?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*a*) to (*c*) It is not in the public interest to disclose information regarding acquisition of land for military purposes.

MR. R. MADHAVAN NAIR: ഈ കാര്യം യുദ്ധകാര്യം സംബന്ധിച്ചതായതുകൊണ്ടു മറുപടി തരാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഭൂമി എടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് ഇതു നിമിത്തം കഷ്ടപ്പാടുകളുണ്ടോ എന്ന വിവരം അറിയാമോ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: അതിനു വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്.

Paddy cultivation.

172. * **MR. K. R. NARAYANAN** (*Nominated*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) generally whether there is any possibility in Travancore for extending the acreage of paddy cultivation by reclaiming the shallow places near the shores of backwaters;

(*b*) if so, the acreage that could thus be reclaimed; and

(*c*) the probable amount required therefor?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI (*Director of Agriculture*): (*a*) & (*b*) The whole matter is under the consideration of the Post-war Reconstruction Committee.

(*c*) Provision has been made in the Budget for 1120 for investigating the matter.

MR. V. GANGADHARAN NAIR (*Quilon cum Kottarakara*): May I know the names of the members of the Committee?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: The Chief Engineer, the Director of Industries, The Director of Agriculture, the Electrical Engineer and Messrs. Baker and S. Krishna Aiyar.

Production of food crops.

173. * **MR. K. A. MATHEW** (*Tiruvalla*): Will the Government be pleased to state what special measures they have taken in Tiruvalla taluk to stimulate production of food crops, especially paddy, in view of the situation that the paddy at present grown in that taluk is barely enough to suffice for about 4½ months in the year?

---

*Vide Appendix I.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: As an aid to the 'Grow More Food Campaign' a departmental manure depot at Tiruvalla and an agency manure depot at Chengannur have been opened for the supply of manures like groundnut oil cake, bone-meal, ammonium sulphate, ammonium phosphate etc. to the ryots on cash terms as well as on credit on crop loan basis.

2. Vigorous propaganda is being carried on by the officers of the department among the rural population to increase the area under paddy.

3. Cultural demonstrations are being conducted for increasing the yield of paddy by better cultivation, selected seed and scientific manuring.

MR. K. A. MATHEW: May I know from the Director of Agriculture the price of manure in the Government Depot?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: There are different kinds of manure.

MR. K. A. MATHEW: I want to know the price of ground-nut oil cakes.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: It is Rs. 8 23 chs. per cwt.

MR. K. A. MATHEW: May I know whether the member can enlighten us as to what the price of it is outside Government depots?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: They are under-selling the manure at present.

MR. K. A. MATHEW: I want to know the price of that?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Rs. 7-8-0.

MR. K. A. MATHEW: May I know how this disparity is due to?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: That is due to under-selling.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH (*Minachil* cum *Todupuzha*): സർ, "Vigorous propaganda is being carried on by the officers of the department among the rural population to increase the area under paddy" എന്നു മറുപടി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വിഗിറസ് പ്രാപഗൻറാ എന്താണ്? അതു് ആരാണു ചെയ്യുന്നതു്?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: "ഗ്രോ മോർ ഫുഡ്" നെക്കുറിച്ചു് പ്രസംഗിക്കുകയാണു്, വിഗിറസ് പ്രാപഗൻറാ. അതു ചെയ്യുന്നതു് ഡെമോൺസ്ട്രേറ്റേഴ്സ്, ഇൻസ്പെക്ടേഴ്സ് ഇവർ ആണു്.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH: അങ്ങനെ ഏതെല്ലാം സ്ഥലത്തു പ്രസംഗിച്ചു?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: പല സ്ഥലത്തും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH : വിഗറസ് പ്രോപഗൻഡാ എന്താണ്?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : ഊർജ്ജിതനടപടികൾ ഗ്രോ മോർ ഫുഡിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചെയ്യുക എന്നതാണ്.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH : അതിൽ എന്തൊന്നാണ് വിഗറസ്സായിട്ടുള്ളതു്?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : അതു് പല സ്ഥലത്തുംചെന്ന് കൃഷിക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ലക്ചർ ചെയ്ക, കൃഷിക്കാരെക്കണ്ടു് വേണ്ട ഉപദേശം കൊടുക്കുക, കൃഷിചെയ്തു കാണിച്ചുകൊടുക്കുക ഇവയാണ്.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH : അങ്ങനെ ഏതെല്ലാം സ്ഥലത്തു പോയി ലക്ചർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : മിക്ക സ്ഥലത്തും പോയിട്ടുണ്ടു്.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH : രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളുടെ പേരു പറയാമോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : തിരുവല്ലായിൽ പോയിട്ടുണ്ടു്, ചെങ്ങന്നൂരിൽ പോയിട്ടുണ്ടു്.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH : തൊടുപുഴ പോയിട്ടുണ്ടോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : പോയിട്ടില്ല.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH : അവിടെമാത്രം പോകാതിരിക്കാൻ വല്ല കാരണവുമുണ്ടോ? അവിടെ അതിനുവേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

MR. P. M. VARGHESE : പൊതുയോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഇങ്ങനെയൊരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറു് ഉണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

PRESIDENT : The honourable member must realise that the thirst for information must be limited both in quantum and quality. Generally supplementary questions are allowed in order to enable members to get enlightened on points more fully. But the opportunity for supplemental questions should not be converted into one for cross-examining the members. The honourable member being a member of the Bar, I believe, must be aware of that.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : Has it ever come to the notice of Government that some people do not cultivate lands out of poverty and inability to get manure from the Department?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : There are some such cases.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : Will the member take it from me that, as a matter of fact, the people do not possess money to buy manure, and therefore will the Government consider the advisability of lending manure on credit for agricultural purposes?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : We are lending manure to whomsoever that applies for the same on loan.

PRESIDENT : What happens is, if a farmer is unable to pay for manure, Government have ordered the lending of manure to the person concerned. The money is recouped from the crop in course of time. I think that is the general rule and it is in force.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI (*Tiruvalla*) : The answer specifically states that manure is being lent to the ryots on cash terms as well as on credit on crop loan basis.

MR. K. A. MATHEW : Sir, with reference to the answer to part 3, of the question, may I know what those cultural demonstrations are?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Demonstrating the possibilities of increasing the yield by the use of improved methods of cultivation, by applying scientific manure and using selected seeds are instances in point.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tovala* cum *Agastisvaram*) : May I know whether Government supply selected seeds to agriculturists?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Yes, Sir.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI : May I know what is the price of that per para?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : It is given in exchange for paddy, also with 1/8 extra.

MR. E. K. MADHAVAN (*Kunnatnad* cum *Parur*) : May I know from the member whether he has done anything for the betterment of the *Takali* crop in Parur taluk?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Trials are being made towards improving the crop.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : Will the Government believe me when I say that as a matter of fact the practice of lending manure to poor ryots is not being resorted to at present?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : The people who come to us for that are being supplied.

MR. E. K. MADHAVAN : May I know whether the member will be pleased to look into the present condition of the crop referred to in Parur?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Yes, Sir.

PRESIDENT : If an honourable member has put a question and wants to renew it, he must immediately catch my eye. Once he loses that opportunity, he cannot ask questions again.

MR. P. O. THOMAS : May I know, how many manure depots the department has opened at Parur?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : We have not opened any depot, but there is one at Alwaye from where manures are transported to Parur when the need arises.

MR. K. T. MICHAEL May I know, whether the member has realised the need for a manure depot in Changanacherry ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI ; We are considering about it and one will be opened shortly.

MR. K. BALAKRISHNA MENON (*Kunnatnad cum Parur*) ; May I know whether the people are aware of the fact that there is a department like this ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI ; People all over the country are aware of such a department ?

Difficulties of the cultivator in North Travancore.

174. * **MR. P. O. THOMAS** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) whether they are aware of the great difficulties of the cultivator in North Travancore to get down plough cattle from British territory and Cochin State ; and

(*b*) what the Government have done to help the cultivators in this matter ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : (*a*) Yes.

(*b*) Government have moved the authorities concerned to remove the restriction on the export of cattle to Travancore. As a result of representations made, a Joint Board, on which the Travancore Government also will be represented, will consider the question shortly.

MR. P. O. THOMAS : May I know when the Government moved in this matter first ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : More than 8 months ago.

MR. P. O. THOMAS ; May I know who are the members of the Joint Board ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : The question is under consideration and there is correspondence in the matter between the Governments of Madras, Travancore, Cochin and Mysore.

MR. P. O. THOMAS : May I know when the remedy could normally be expected ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : Shortly.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : Will there be great publicity given in the matter of plough cattle in the State ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : Absolutely so.

Paddy produced in 1118 and 1119.

175. * **MR. T. T. KESAVAN SASTRI** : Will the Government be pleased to state the amount of paddy produced in 1118 and 1119 from the reserves assigned on Kuthakapattom ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR (*Conservator of Forests*) : Paddy cultivation in the reserves began towards the close of 1118 and the crop was harvested in 1119. The total quantity of paddy produced was 56,840 paras.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: ൧൩൪൮൦ പറ നെല്ല് കുത്തകപ്പാട്ട മായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മറുപടിയിൽ കാണുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ഗവണ്മെൻറിനു ലഭിക്കുന്ന ആദായം എന്താണ് ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR : നാലിലൊന്നും മൂന്നിലൊന്നും എന്ന കണക്കനുസരിച്ച് സ്ഥലത്തിന്റെ തരഭേദംപോലെ പിരിക്കുന്നുണ്ട്.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : കോട്ടയം ഡിവിഷനിൽ കുത്തകപ്പാട്ട സ്ഥലത്തിൽ നിന്ന് ആകെ എത്ര പറ നെല്ല് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR : I claim notice, Sir.

Lands given on Kuthakapattom from the Manimala Range.

176. ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI :** Will the Government be pleased to state the number of acres of land from the reserves in Manimala Range in Changanacherry taluk given to the public on Kuthakapattom in 1118 and 1119 in accordance with the scheme for the expansion of agriculture and the number of acres of land the members of the backward communities got out of it ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR ; An area of about 300 acres was leased out, of which about 100 acres were given to members of the backward communities.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI ; പിന്നോക്കസമുദായക്കാർക്ക് നൽകിയ ഈ ൧൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലത്തിൽ എല്ലാസ്ഥലത്തും കൃഷി ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR ; ഇല്ല.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI ; അതിനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു പറയാമോ ?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR ; അവരുടെ അലസത കൊണ്ടായിരിക്കാം.

Transfer of the jurisdiction of certain pakuthies.

177. ***MR. V. K. VELAPPAN NAIR** (*Vaikom cum Kottayam*) : Will the Government be pleased to state :

(a) the date on which the civil jurisdiction of Pallipuram, Panavally, Vaduthala, Mattathibhagam pakuthies was changed from Vaikom Munsiff's Court to Shertalai ;

(b) whether this change was effected on any representations from litigant public of the above pakuthies ;

(c) the file number in the Vaikom Munsiff's Court when this change was effected ;

(d) the file number in the Shertalai Munsiff's Court when this change was effected ;

(e) the number of Munsiffs in Vaikom and Shertalai Courts at the time of this change ;

(*f*) the number of cases transferred from Vaikom Court to Shertalai;

(*g*) the file number in the Shertalai Court from 32-11-1119; and

(*h*) the number of Munsiffs in Shertalai Court on the above date?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI (*Legal Remembrancer*):

(*a*) 1-7-1115.

(*b*) The change was effected in 1115 when the territorial jurisdiction of the various courts in the State was readjusted with a view to relieve congestion of work in some of the courts where the pendency was very heavy.

(*c*) 1160 Ordinary Suits, 298 Small Cause Suits.

(*d*) 1399 Ordinary Suits, 165 Small Cause Suits.

(*e*) Two Munsiffs at Vaikom. Two Munsiffs at Shertalai.

(*f*) O. S. 227. S. C. S. 57.

(*g*) 2051 Ordinary Suits, 164 Small Cause Suits.

(*h*) Three Munsiffs.

Transfer of pakuthies.

178 ***MR. V. MADHAVAN** (*Vaikom cum Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the policy adopted by them in transferring the pakuthies of Pallipuram, Thaikkattusseri, Panavalli and Mattathibhagom from the jurisdiction of Vaikom District Munsiff's Court to that of Shertalai Munsiff's Court;

(*b*) are they aware that the people of these pakuthies are put to difficulties and inconveniences due to this transfer of jurisdiction;

(*c*) have they received any representation from the people of these pakuthies complaining against the said transfer; and

(*d*) have they taken any steps to redress their grievances?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: (*a*) They were transferred so as to correspond to the Revenue jurisdiction of the Shertalai Taluk and to relieve congestion of work in the District Munsiff's Court, Vaikom.

(*b*) At the time these pakuthies were transferred to the Shertalai Munsiff's Court, there was traffic convenience both by boat and bus. As these conveniences have been stopped now, a representation has been received from the inhabitants of these pakuthies.

(*c*) Yes.

(*d*) The retransfer of these pakuthies to the jurisdiction of the District Munsiff's Court, Vaikom is under consideration.

MR. V. MADHAVAN: ഈ പകുതികൾ വൈക്കത്തേക്ക് തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പററി അടുത്തുതന്നെ തീരുമാനിക്കുമോ?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: അടുത്തുതന്നെ തീരുമാനിക്കുന്നതാണ്.

Affidavits and petitions.

179 ***MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether there is any rule that all affidavits and petitions and other statements presented before the High Court must be in the English language;

[Mr. S. Sankaranarayanan Tampi.]

(*b*) if the answer is in the affirmative when was it introduced, by whom was it introduced and under what provision of law was it introduced; and

(*c*) whether the Government or the Bar Associations were consulted before introducing the rule, if not why, and what was the reason for introducing this rule?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: (*a*) and (*b*) Under powers vested in the High Court under Section 16 of Act IV of 1099 a notification was published from the High Court that all affidavits, appeal memoranda and petitions filed by Advocates shall if they are not framed in English be accompanied by an English translation.

(*c*) This does not arise in view of the powers vested in the High Court as notified.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI. May I submit that no answer is given to part (*b*) of the question?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Technically what the member says is right. It is true the date of the publication is not given. But at any rate my honourable friend being a member of the Bar would have known the date of its publication. I certainly concede that the date has not been given though in the question it was asked about it.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: Can the member give the date of the publication now?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: I am not in possession of the fact at present.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: May I know what is the language of the court according to the Civil Court's Guide?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: I think it is Malayalam.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: Has such a circular been issued at any time before from the High Court?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI; Though the question does not arise, I may say for the information of the honourable members that it has always been the practice in the High Court to have all documents translated into English in most cases. The circular is only a further extension of that practice to give intimation to the parties as well as the advocates as to what they have to do in the matter.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI May I ask the member, originally was it not the practice to obtain translations of documents only at the time of argument in the original Court?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI; My answer does not lead to this question. I limited my answer to what is taking place in the High Court and not in the original side.

Representations from the public of Shertalai.

[illegible] ***MR. V. K. VELAPPAN NAIR:** Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any representation from the public of Shertalai for a change of jurisdiction back to Vaikom has been received by the Honourable High Court; and

(*b*) if the answer is in the affirmative, will they be pleased to state why the disposal of the same is being delayed?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: (a) Yes.

(b) The change of jurisdiction referred to in the repre[illegible] is under consideration.

Sasthamkotta Market.

181 ***MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(a) the amount realised by leasing out the Sasthamcotta Market in Kunnattur taluk during each of the last six years;

(b) the amount spent for improvements of the market in each of these years;

(c) whether there is any provision for drinking water, urinal or other conveniences in the market;

(d) whether the Division Peishkar, Quilon, has visited the market during the last six years, if so, on what dates; and

(e) whether any provision is made, and if so, what, to keep the market in a sanitary condition?

MR. G. NARAYANAN TAMPI (*Secretary to Government*):

		Amount realised.			Amount spent.
		Rs.	Ch.	C.	Rs.
(a) and (b)	1113	2,824	15	8	60
	1114	1,629	16	8	60
	1115	1,630	17	0	60
	1116	1,939	0	8	60
	1117	1,842	9	0	60
	1118	2,290	5	0	60

(c) Arrangements are being made for the sinking of a well.

(d) Yes. The Division Peishkar, Quilon visited the market on 9-3-1116.

(e) Yes. A sweeper is appointed on a pay of Rs. 5 per mensem.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Are the Government aware that the Market Regulation was formulated not as a fiscal measure?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: That question has been answered on the floor of the House last year.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Will the Government consider it necessary to expend more money on markets?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: I would beg leave to invite the attention of the honourable member to the answer given yesterday to question No. 154 wherein the necessary information has been furnished.

Introduction of a superior variety of banana.

182. ***MR. K. A. MATHEW**: Will the Government be pleased to state whether the Agricultural Department is aware of the existence of a variety of bananas and other plantains superior to those common in he State?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: No.

Sugarcane demonstration farm at Kuttur.

183. ***MR. K. A. MATHEW**: Will the Government be pleased to ate:

Mr. K. A. Mathew]

(a) the income and expenditure of the Sugarcane demonstration farm at Kuttur (കുറ്റൂർ) Tiruvalla taluk from the date of its commencement ;

(b) whether the Government have received petitions for the return of those lands to the respective owners ; and

(c) if answer to part (b) is in the affirmative, what action have the Government taken in the matter ?

MR K. SUBRAMONIA PILLAI : (a) i. Income Rs. 3,596-22-8.

ii. Expenditure Rs. 7,625-17-0.

(b) Yes, in respect of a portion of the lands.

(c) The rent of the land has been increased. It has also been ordered that in sub-leasing for paddy and other cultivation such of the lands as are unfit for sugarcane cultivation, preference should be given to the owners.

MR. K. A. MATHEW : May I know, in view of the loss sustained by that demonstration farm, whether the Government think it advisable to continue that experimental farm ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : It is not a loss in the strict sense. The expenses include items under establishment charges, cultivation charges and rent on land and capital items. The sum spent towards cultivation charges comes to below Rs. 3,000. A sum of Rs.3,600 has already been recovered. Expenses in regard to the other items will be recouped in course of time. After all, that farm was started only very recently.

MR. K. A MATHEW : May I know when that farm was started

MR. K SUBRAMONIA PILLAI : Towards the end of 1116.

MR. K. A. MATHEW : May I know to what extent the rent on land has increased ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : By 50 per cent.

MR. C. K. SANKARA PILLAI (*Thiruvalla*) : May I know the object of such experimental farms and to what extent they have brought benefit to the people ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : As a result of researches conducted there, popularisation of improved methods is the benefit.

MR. C. K. SANKARA PILLAI : May I know the work done in this farm ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : Demonstration in the possibilities of improving sugarcane cultivation is going on there.

Manure distributed by the Agricultural Department.

184. ***MR. T. T. KESAVAN SASTRI** : Will the Government be pleased to state the kinds of manure distributed by the Agricultural Department and the quantity sold with the amount derived therefrom for the period from Chingom 1119 to Mithunam 1119 ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: A *statement is placed on the table.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: കോട്ടയത്തും തിരുവല്ലായിലും ഉള്ള വളം ഡിപ്പോകളിൽ ഏതെല്ലാം വളങ്ങൾ കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട് ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: ബോൺ മീൽ, അമോണിയം സൾഫേറ്റ്, അമോണിയം ഫോസ്ഫേറ്റ് മുതലായ വളങ്ങൾ അവിടെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

Arabic Munshies.

185. ***MR. P. S. MOHAMED** (*Nominated*): Will the Government be pleased to lay on the table a statement showing the number of Arabic Munshics and Koran teachers that existed in 1115 and exists at present separately?

MR. A. GOPALA MENON (*Director of Public Instruction*):

		1115	1119
Arabic Munshies	...	79	87
Arabic Instructors (formerly Koran teachers)	...	77	85

Stipends to Teachers.

186. ***MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether teachers from (i) Government Schools and (ii) Grant-in-aid Schools, undergoing training in the Training Schools and Training College of the State, are receiving stipends; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the negative, from what date were they stopped and why?

MR. A. GOPALA MENON: (*a*) (i) and (ii) Yes, if they were recruited to the schools as teachers prior to 1st April 1934.

(*b*) The question does not arise in view of the answer to (*a*).

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: May I know from the honourable member when this order was put into operation?

MR. A. GOPALA MENON: From the year 1935.

MR. K. A. MATHEW: May I know the reason for this order?

MR. A. GOPALA MENON: It is a recognised fact that all professional qualifications should be acquired before a man enters a profession.

MR. K. A. MATHEW: May I know from the honourable member whether the Government realise that this causes hardship to those who are recently recruited?

MR. A. GOPALA MENON: Government do realise it.

MR. K. A. MATHEW: May I know whether the Government will do something to alleviate the hardship?

MR. A. GOPALA MENON: The question is under consideration.

---

* Vide Appendix II, page 592.

M. P. School at Nagarur, Chirayinkil taluk.

187. ***MR. K. A. MATHEW**: Will the Government be pleased to state (*a*) whether they are aware that the rented sheds in which the M. P. School at Nagarur, Chirayinkil taluk, is located are in an unsafe condition: and

(*b*) is there any proposal to construct a building for the purpose?

MR. A. GOPALA MENON: (*a*) No.

(*b*) Yes.

Qualifications for teachers.

188. ***MR. P. S. MOHAMED**: Will the Government be pleased to state the qualifications fixed for the following posts:—

(i) Arabic Munshies;
(ii) Koran teachers;
(iii) Tamil Pandits; and
(iv) Sanskrit Munshies?

MR. A. GOPALA MENON:

1. *Arabic Munshies.* E. S. L. C. and Higher Grade Arabic Munshi's test of the Education Department or E. S. L. C. and Afzal-ul-ulama title and the certificate of proficiency in Oriental learning (Arabic) of the Madras University. Higher Grade Arabic Munshi's test of the Education Department. Lower Grade Arabic Munshi's test of the Education Department.

2. *Arabic Instructors (Koran teachers).* Lower Grade Arabic Munshi's test of the Education Department.

3. *Tamil Pandits.* (*a*) B. A. with Tamil as optional subjects and with 2nd class in the optional subjects.

In the absence of candidates so qualified,

(*b*) (i) Vidwan Examination of the Travancore University.

(ii) or Vidwan Examination of the Madras University, with Tamil as main subject and Tamil Higher Examination of the Education Department.

(iii) Higher Examination of the Tamil Sangham, Madura.

4. *Sanskrit Pandits.* (*a*) B. A. with Sanskrit as optional subject and with second class in the optional subject.

In the absence of candidates so qualified,

(*b*) (i) Mahopadhyaya Examination of the Sanskrit College, Trivandrum, or

(ii) Siromani Examination of the Madras or Annamalai University, or

(iii) Vidwan Examination of the Madras University with Sanskrit or Malayalam as main subjects.

(iv) Sahitya Visarada Examination of the Travancore University with Sanskrit as subsidiary language.

Departmental Anchal Office at Vazhakulam.

189. *MR. P. M. VARGHESE: Will the Government be pleased to state:

(a) the special reasons for converting the departmental Anchal Office at Vazhakulam into a non-departmental one;

(b) the number of departmental Anchal Offices in the Todupuzha taluk;

(c) their respective annual incomes; and

(d) the annual income of the Vazhakulam Anchal Office?

MR. C. KUMARA DAS (*Secretary to Government*): (a) The office was working at a loss continuously.

(b) Two.

(c) 1. Todupuzha—income during 1117 Rs. 2,765 and during 1118 Rs. 3065.

2. Arakulam—income during 1117 Rs. 410 and during 1118 Rs. 507.

(d) Rs. 417 for 1117 and Rs. 433 for 1118.

MR. P. M. VARGHESE: വാഴക്കുളത്തു് അഞ്ചലാഫീസിൽ സേവിങ്സ് ബാങ്ക് നടത്തിയിരുന്നുവോ ?

MR. C. KUMARA DAS: No, Sir.

MR. P. M. VARGHESE: മുൻപു അവിടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുവൊ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചതു് ?

MR. C. KUMARA DAS: At present there is no Savings Bank.

MR. P. M. VARGHESE: അവിടെ അഞ്ചലാഫീസ് സ്ഥാപിച്ചതു എന്നാണ് ?

MR. C. KUMARA DAS: I claim notice, Sir.

MR. P. M. VARGHESE: മുൻപ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന അഞ്ചലാഫീസ് ഇപ്പോൾ നിറുത്താൻ കാരണമെന്താണ് ?

MR. C. KUMARA DAS: It was running at a less for several years.

MR. P. M. VARGHESE: അഞ്ചലാഫീസിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ പരിഗണിച്ചല്ലയൊ ആദ്യം അവിടെ സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് തുടങ്ങിയതു് ?

MR. C. KUMARA DAS: That must have been when the office did not work at a loss. According to the rules if an Anchal Office is not running at a profit, but only at a loss, it is generally removed from the list of Departmental Offices.

MR. P. M. VARGHESE: ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റൽ അഞ്ചലാഫീസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വാഴക്കുളം അർഹതയുള്ള ഒരു സ്ഥലമല്ലയൊ ?

MR. C. KUMARA DAS: During the last two years there has been some improvement and the matter of converting it into a departmental office is now under consideration.

MR. P. M. VARGHESE: നാൺ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ അഞ്ചലാഫീസ് ആക്കാനുണ്ടായ കാരണം വരവിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണെന്നാണോ പറ യുന്നത് ?

MR. C. KUMARA DAS: Yes, Sir.

MR. P. M. VARGHESE: എത്ര നാളായി നാൺ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ അഞ്ചലാഫീസായി നടത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ട് ?

MR. C. KUMARA DAS: I claim notice.

MR. P. M. VARGHESE: ഇത്രയും കൊല്ലമായി അതിന്റെ നഷ്ടത്തെ പ്പററി ഇപ്പോഴെ മനസ്സിലായുള്ളോ ?

MR. C. KUMARA DAS: From 1110 to 1115 it was running at a loss, in 1116 it was stopped.

MR. P. M. VARGHESE: വാഴക്കുളത്ത് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളും, ഒരു മലയാളം ഹൈസ്കൂളും, ഒരു ചന്ത, മററു പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും മു തലായവ ഉള്ളതായി അറിയാമോ ?

MR. C. KUMARA DAS: Yes, Sir.

MR. P. M. VARGHESE: തൊടുപുഴ കഴിഞ്ഞാൽ പ്രാധാന്യം അർഹി ക്കുന്ന അടുത്ത സ്ഥലം വാഴക്കുളമല്ലയോ ?

MR. C. KUMARA DAS: That may be a matter of opinion, Sir.

Non-departmental Anchal Office at Charummoodu.

190. ***MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether an application for opening a non-departmental Anchal Office at Charummoodu in Mavelikara taluk was received in 1118; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the affirmative, the action taken thereon?

MR. C. KUMARA DAS: (*a*) Yes.

(*b*) The request was declined.

Appendix I.

Vide Answer to Question No. 170.

Statement of backward class students admitted in the Sri Chitra Harijan Hostel, Trivandrum, during the academic year 1944—45.

S. No.	*Name.*	*Class.*
1	S. Radhakrishnan	Engineering, Degree Final year.
2	T. K. Narayanan	F. L. Class.
3	N. C. Surendran	do.
4	K. Ramankutty	Senior B. A.
5	M. T. Gopalan	Junior B. A.
6	M. A. Gopalan	do.
7	S. Chellayan	Senior Intermediate.
8	E. Sivavel	do.
9	K. Gopalan	do.
10	C. Nilakantan	do.
11	J. Gopalan	do.
12	P. K. Damodaran	do.
13	G. Bhaskaran	Junior Intermediate.
14	K. Sasidharan	do.
15	K. M. Janardanan	do.
16	K. Shanmukhavel	do.
17	K. C. Venugopal	Undergraduate Training class.
18	M. Gopalakrishnan	do.
19	C. C. Sankaran	Mahopadhyaya 3rd class
20	C. Kesavan	do. 1st class.
21	V. A. Narayanan	Vaidya Sastri class.
22	A. Velayudhan	do. Entrance class.

Appendix II.

Vide **Answer to Question No. 184.**

Statement showing details of manures sold by the Agricultural Department from Chingam to Mithunam 1119.

S. No.	Kind of manures distributed.	Quantity sold from Chingam to Mithunam 1119.		Amount derived.		
		Tons.	lbs.	Rs.	Ch.	C.
1	Groundnut cake	400	1360	70,374	0	4
2	Bonemeal	207	2016	42,675	5	4
3	Ammonium sulphate	61	1007	17,474	20	2
4	Ammonium phosphate	...	400	63	10	6
5	Nicifos	...	224	31	14	0
	Total	...	..	1,31,118	22	0

SHORT NOTICE QUESTION AND ANSWER.

Chillies imported into Travancore.

1. **MR. T. K. NARAYANA PILLAI** (*Neyyattinkara cum Trivandrum*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the quantity of chillies imported into Travancore in the years 1118 and 1119;

(*b*) the quota allotted to Travancore per annum;

(*c*) the agency or agencies through which import is carried out;

(*d*) the authority that issues licenses to the importers:

(*e*) whether there is any notification issued recently by the Government that license should be obtained from the authorities outside the State from which chillies are obtained for importation;

(*f*) if the answer to (*e*) is in the affirmative what are the reasons that weighed with the Government in making the alteration;

(*g*) the control price per pound of chillies in British India and in Travancore; and

(*h*) the reason for the disparity in price, if there be any?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI:

(*a*)	*Year.*	*Quantity of chillies imported.*
	1118	1,31,800 Cwts.
	1119	70,653 Cwts (for nine months).

(*b*) 2500 tons for 1944-45 by the Madras Government.

(*c*) The import is made by recognised merchants.

(*d*) The Collectors of the Districts from which the article is exported.

(*e*) No. But a Press Note was issued on 13th August 1944 stating that the distribution of the quota of chillies is being made by the Collector of Tinnevelly and not by this Government.

(*f*) There is no alteration of principle with regard to the issue of permits for the import of chillies. The only consideration that weighed with the Government in this matter is that the quantity required for consumption should be brought into the State by dealers and that Government should only intervene to control the price.

(*g*) There is no information regarding the control price of chillies in British India. The price fixed by this Government is annas 7 per lb. The above price was fixed on the 16th June 1944 according to the then market rates prevailing in the Tinnevelly and Madura Districts. The price will be revised as and when required.

(*h*) The question does not arise.

UNSTARRED QUESTIONS AND ANSWERS.

Over-load in Transport Vehicles.

1. **MR. K. A. MOHAMED** (*Quilon cum Kottarakara*): Will the Government be pleased to state whether they have allowed the Transport authorities to overload the vehicles 2 or 3 times more than they are licensed to carry?

MR. E. G. SALTER: (*Director of Transport*): No.

Public and Private markets in the State.

2. **MR. T. K. NARAYANA PILLAI**: Will the Government be pleased to state.

(*a*) whether they are aware that in both the public and private markets in the State there is illegal and oppressive collection of dues from the villagers who resort to such markets; and

(*b*) if not, will the Government be pleased to make enquiry into this matter?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: (*a*) No.

(*b*) Yes; when specific complaints are received.

Arabic Munshi Examination.

3. **MR. K. A. MOHAMED**: Will the Government be pleased to state why they have decided to suspend the conduct of the Arabic Munshi Examinations?

MR. A. GOPALA MENON: Paucity of candidates for the Examination and the availability of qualified hands for appointment as Arabic Munshies.

Arabic Munshies

4. **MR. K. A. MOHAMED**: Will the Government be pleased to state the number of Arabic Munshies appointed in (1) Malayalam Primary schools (2) Malayalam Middle schools and (3) English Schools in the current year and in 1118?

MR. A. GOPALA MENON:

	1118.	*1119.*
Malayalam Primary Schools	2	4
Malayalam Middle Schools	1	...
English Schools	...	...

Conversion of paddy lands into garden lands.

5. **MR. T. K. NARAYANA PILLAI**: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they are aware that in recent years large areas of paddy lands have been converted into garden lands;

(*b*) whether they have any statistics *re* paddy lands converted into garden lands; and

(*c*) whether any steps have been taken to prevent such conversion?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: (*a*) No.

(*b*) No.

(*c*) In view of the answer to (*a*) there was no occasion to take any such steps.

Paddy Cultivation.

6. **MR. P. K. KURIAKOSE**: Will the Government be pleased to state how many acres were set apart for paddy cultivation, how many acres of this were actually cultivated and if any area remains uncultivated the reasons for not cultivating the area?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: It is not clear what is meant by area set apart for paddy cultivation. The total area of land registered as wet land in the State is 6,00,457·88 acres. Almost the whole of this area is cultivated according to the usual crop rotation.

Import of Cattle into Travancore.

7. **MR. S. MUTHUKARUPPA PILLAI** (*Tovala* cum *Agastiswaram*): Will the Government be pleased to state whether they are aware:

1. (*a*) that the ryots of Nanjinad were all along depending for the plough and cart cattle on the adjoining British Indian Districts;

(*b*) that on account of the prohibition imposed by the Madras Government against the import of cattle into Travancore from such districts there is already a serious dearth of such cattle in Nanjinad;

(*c*) that such dearth of cattle has already begun to seriously affect paddy cultivation;

2. if they are not aware, will they be pleased to make immediate enquiries on the subject and ascertain the real condition now prevailing; and

3. will they be pleased to make immediate and strong representation to the British Indian Government and have this prohibition removed before the condition of the paddy cultivation in Nanjinad becomes still worse?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: 1. (*a*) Yes.

(*b*) Yes.

(*c*) Yes.

2. In view of the answers to (*a*), (*b*) and (*c*) this does not arise.

3. Necessary action has already been taken as the result of which a Joint Board in which Travancore also is represented will consider the question shortly.

Midwives and Nurses.

8. **MR. S. MUTHUKARUPPA PILLAI**: Will the Government be pleased to state whether they are aware:

(*a*) that at present there are not sufficient number of midwives and nurses available in the State especially for service in the villages; and

[Mr. S. Muthukaruppa Pillai.]

(b) will the Government consider the desirability of opening up regular classes in some central place in Travancore to train up a larger number of midwives and nurses with a view to open up a living to a larger number of women in the State and also the desirability of making them available to the village folk also at the rate of at least one for each pakuthi in the State?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (a) Yes.

(b) Classes for training Midwives have been started from 1-2-1119 in four centres *viz.*,

Women and Children's Hospital, Trivandrum	...	15 pupils.
Victoria Hospital, Quilon	...	15 do.
District Hospital, Alleppey	...	5 do.
District Hospital, Kottayam	...	5 do.
Total	...	40 do.

A class for training nurses has also been started in the General Hospital. 33 students are now undergoing training. These classes will be continued for some time.

Paddy purchase.

9. **MR. S. MUTHUKARUPPA PILLAI:** Will the Government be pleased to state:

(a) whether they are aware that according to the present system adopted by the Government of purchasing excess paddy from the ryots immediately after each harvest, the ryots as far as possible dispose of to Government undried and wet paddy with a view to prevent loss by shrinkage;

(b) whether they are aware that the Proverticars after purchase of such paddy, with a view to prevent loss to them by shrinkage and also for want of better convenience store them up in close and air tight rooms allowing them to deteriorate;

(c) whether they are aware that for these reasons the major portion of the paddy collected by Government after each harvest does not reach finally the consumers in a wholesome condition; and

(d) if they are aware, will they be pleased to consider the possibility of making better arrangements so that at least the local paddy purchased from the ryots may reach the consumers in a wholesome condition?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (a) Instructions issued in regard to purchase of paddy are that only clean and well-dried paddy should be purchased on behalf of Government from the ryots.

(b) The paddy so purchased is stored in granaries selected according to the convenience of each place. The paddy is taken out and reconditioned as and when necessary to keep it in wholesome condition.

(c) and (d) Do not arise.

Purchase and transport of Food grains.

10. **MR. K. A. MOHAMED** : Will the Government be pleased to place on the table a caste war statement of the employees of the new departments of Purchase and Transport of Food Grains and the Rationing of Food Grains ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : The time and labour involved in the compilation of these statistics would be out of proportion to its utility.

Commandeering Boats.

11. **MR. K. A. MOHAMED** : Will the Government be pleased to state :

(*a*) when the boats are commandeered whether they give any special marks to them to distinguish them from those that are not commandeered ;

(*b*) whether the public are informed of the same ; and

(*c*) whether they are aware that merchants and businessmen are put to very great loss and delay when they load their goods in commandeered boats being not able to distinguish the commandeered boats from those not commandeered ?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : (*a*) Commandeered vallums are painted with distinguishing marks. The work of painting is in progress and has not been completed.

(*b*) The public could very well see the marks.

(*c*) No. Merchants and businessmen should not load cargo in commandeered boats without permission. Whether a vallum has been commandeered or not can be ascertained also from the lists kept in the Depot Offices and Canal Offices.

RULING RE: ABCENCE OF MEMBERS DURING POLL.

PRESIDENT : Order, order. Two points arose out of yesterday's proceedings. One was with reference to the polls. As there is a large number of new members, I might state that so long as voting on any demand is taking place, nobody should enter or leave the House. Before a poll is called for, there is no restriction on the ingress or egress of the members, but when a poll is being taken, they must either be in or out, and only those persons who are present will be counted.

The next point arises out of a question put by Mr. M. R. Ramakrishna Pillai with regard to the publication of one of his speeches. Does the honourable member wish to say anything on the matter ? We are now ready.

RULING RE : PRESS REPORTING.

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI (*Chirayinkil* cum *Nedumangad*) : It is a matter of general interest and I want to raise the point as one affecting the Press as a whole.

PRESIDENT : Have you seen the latest issue of the paper which has published a correction ?

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI: I saw it, Sir. But that has made matters worse.

I think that the Press has got the responsibility to see that the proceedings of the Legislature appear in extenso, or if they abridge, they do so at their own responsibility or risk. In England, you may be aware, Sir......

PRESIDENT: I am making a ruling in the matter.

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI: Then I do not want to pursue it.

PRESIDENT: No, no. By all means you can complete your speech.

MR. M. R. RAMAKRISHNA PILLAI: In England, Press reporters are not allowed to be present in the Houses of Parliament, and even if they are so allowed, it is only as sufferance and a matter of privilege. If a member of the House of Commons or the House of Lords demands that the Press should be cleared out, it can be done. I do not know whether it is a right or a privilege in this House. But, at any rate, we members have a right to demand that our speeches, if published, should be correct.

PRESIDENT: Order, order. The strict parliamentary rule is that no parliamentary proceedings should be reported and reporters of the Press are allowed to be present only as a matter of grace and concession. And what is more, no member can get his speech reported in the papers. The right of freedom of speech immediately drops when a member communicates his speech to the Press. If the speech is libellous, people are entitled to proceed against him for libel, notwithstanding that he delivered it at a place where exemption was made. There are very strict rules due to the power of the English Parliament as a sovereign court as well as a sovereign legislature. All those rules have not been adopted *in extenso* in this country. These Houses of Legislature are in no way sovereign either as a court or as a legislature. But it is a clear and undoubted rule that the reporters to the various newspapers are here as a matter of privilege and not as of right. At any stage, it is open either to the President or the Honourable House to say that the reporters should cease to attend. From that it follows that the privilege of the reporters is one which can be curtailed or regulated. It is, of course, nobody's idea to curtail these privileges, if the reports are made on the basis that the reports should either be verbatim or absolutely correct, substantial compendia of the speeches. If the reports are verbatim there is not much risk on the reporter, although it may not always be to the advantage of some honourable member to have them reported verbatim, because some people make statements which they later on rather regret having made. But if the reporter wants to condense it, then he must do so at his peril. He must be careful in seeing that all the original points are brought into the summary. And that is a matter which is largely guided by the traditions of the Press, and generally speaking, the Press have exercised their privileges satisfactorily.

If honourable members wish, at any time, to bring to the notice of the Chair, any infraction of the rule or any curtailment of these privileges, they are at liberty to place a statement before the Secretary. The penalty in the Parliament is of course, very serious, but the only penalty that can be inflicted here is to ask the reporter not to attend as a reporter. He can, of course, be in the Visitors' Gallery. I am told just now there has been another report incorrectly made. If the honourable member concerned brings forward the matter, it will be considered.

DEMANDS FOR GRANTS.—(*contd.*)

DEMAND X—LAND REVENUE AND TAXES ON INCOME—(*contd.*)

MR. K. R. NARAYANAN (*Nominated*): I beg leave to move motion No. 19.

Motion No. 19.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ ഹാജരാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

> "To reduce the total allotment of Rs. 18 02,106 for Land Revenue by Re. 1."
>
> To discuss the necessity for taking steps in order to resume land given on registry if it is left uncultivated for 3 years consecutively and to give that land on lease for specific periods to landless persons or persons who own very little land."

PRESIDENT: Order, order. Evidently the honourable member is not aware of what has already been done by the Govenment in this matter. In order to refresh his memory and in order to indicate what the Government propose to do in the matter, the Chief Secretary will make a statement.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI: The object of motion No. 19 moved by Mr. K. R. Narayanan is as follows:

> To discuss the necessity for taking steps in order to resume land given on registry if it is left uncultivated for three years consecutively and to give that land on lease for specific periods to landless persons or persons who own very little land.

It is the declared policy of Government that assignments of lands in future would be subject to resumption in the event of no cultivation being started within six months of the date of assignment. The lands will also be subject to periodical inspection by the Land Revenue authorities in order to ascertain the nature and extent of the cultivation effected. Where anti-erosion measures and terrace cultivation are considered to be in the best interests of agricultural operations in particular areas, Government will insist upon these being done. And in appropriate cases where important pioneering work is requisite, Government will render the necessary facilities also. The question, however, may be a little more difficult and complicated in the case of lands which are already at the absolute disposal of registry holders. Even in such cases, Government intend to take the necessary powers and enact measures in order to bring under cultivation compulsorily large areas of uncultivated lands. Provision has already been made in the Defence of Travancore Rules under which Government may,

[Rajyasevapravina G. Paramesvaran Pillai.]

for increasing supplies and services essential to the life of the community, provide for bringing under cultivation any waste or arable land and may also compel the cultivation of specified crops in specified areas. Power is also vested in Government even to take over possession of such lands and make their own arrangements for the cultivation of such lands. This is, however, intended only as a temporary expedient for the duration of the war. But in the larger interests of the State, Government consider that as a planning for the future, measures should be devised to ensure the utilisation of all cultivable land.

PRESIDENT: I may add that Government are also alive to the necessity of making our food supplies adequate and also of improving the other possibilities of cultivation of vegetables and fruits in hilly tracts. Government will, from this year onwards, have no compunction in compelling land owners to cultivate specific items in specific areas in their holding. If they are unable to do so, for financial or other reasons, in proper cases Government are willing to give assistance financially or otherwise. If, within six months after receiving assistance fresh crops or fresh experiments are not started, Government propose, within nine months from now to have a definite policy of taking over such of those lands as are left uncultivated and do the best they could to cultivate those lands. That rule will apply to every square inch of arable land in the State.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, പതിച്ചുകൊടുത്തതിനുശേഷം കൃഷി ചെയ്യാതെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയം സ്വാഗതാർഹമാണ്. ഈ വിഷയത്തോടനുബന്ധമായി ഒരു കാര്യംകൂടി എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കുവാനുണ്ട്. ൫൦ ഏക്കറിൽകൂടുതൽ ഭൂമി ആർക്കെങ്കിലും പതിച്ചുകൊടുത്തു സ്വന്തമായി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഭൂമിയെ തിരിച്ചെടുത്തു ഭൂമി ഇല്ലാത്തവർക്കു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇതു വിപ്ലവകരമായി തോന്നിയേക്കാം.

MR. P. M. VARGHESE: ദേഹണ്ഡം ചെയ്ത സ്ഥലങ്ങളാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യണമോ?

MR. K. R. NARAYANAN: അതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. ആയിരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഒരു വ്യക്തിയോ ഒരു കുടുംബമോ വച്ചനുഭവിക്കുന്നതു മററനവധി വ്യക്തികളോടു ചെയ്യുന്ന ഒരപരാധമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോഴുള്ളത് ൬൫ ലക്ഷം ജനങ്ങളാണ്. ഇവിടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പാട്ടദാരന്മാർ ഏകദേശം ൨൫ ലക്ഷമാണ്. ൬൫ ലക്ഷത്തിൽ ൨൫ ലക്ഷം കഴിച്ചാൽ ബാക്കി ൪൦ ലക്ഷം ആളുകളും ഇവിടെ ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും ഇല്ലാത്തവരാണ്.

PRESIDENT: May I appeal to the honourable member that it is much better to walk before you run or jump? Government are taking very extensive powers to try to bring, by means of persuasions and arguments and heart-to-heart talk, as much land as possible under cultivation. If along with such programme any compulsory measures are also adopted we may find that the end of them all will be the flight of capital from the state. The honourable member will therefore bear in mind the old proverb about the goose that lays the golden eggs.

MR. K. R. NARAYANAN: ഏകദേശം ൬൦ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു കുറെ ആളുകൾമാത്രം ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമൂലമുള്ള വിഷമം ഗവണ്മെന്റു ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അതില്ലാതാകണം. അതിനു ചില വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനു അഭിപ്രായമുള്ളതുകൊണ്ടു ഒരു സംഗതിയെങ്കിലും മേലാൽ ഗവണ്മെൻറു ചെയ്താൽ കൊള്ളാം.

MR. K. T. MICHAEL: ഭൂമി മുഴുവനും ആളോഹരി വച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം.

MR. K. R. NARAYANAN: എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.

MR. P. M. VARGHESE: എല്ലാവർക്കും ൫൦ ഏക്കർ സ്ഥലം വീതം കൊടുക്കണമെന്നാണോ മെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു?

MR. K. R. NARAYANAN: ചിലക്കു ഒട്ടും ഭൂമി ഇല്ലാതിരിക്കയും, ആയിരവും അതിൽകൂടുതലും ഏക്കർ ഭൂമികൾ സ്വാർത്ഥലോലുപന്മാരായ ചിലർ കൈവശം വച്ചനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഔചിത്യമര്യാദയായതുകൊണ്ടു എനിക്കു ഇതിനോടു അനുകൂല്യമില്ല.

MR. P. M. VARGHESE: എന്തു തോതുവച്ചാണു ൫൦ ഏക്കർ എന്നു തീരുമാനിച്ചതു?

MR. K. R. NARAYANAN: ൧൦൦൦ ഏക്കർ ഭൂമി കൈവശക്കാരനിൽനിന്നും ഉടനടി ൯൯൯ ഏക്കർ ഭൂമിയും എടുക്കുന്നതു ഒരു കടുംകൈ ആയേക്കുമെന്നുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹം വച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം ഞാൻ അങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതാണ്. ഇനി ഒരു കാര്യംകൂടി എനിക്കു പ്രസ്താവിക്കുവാനുണ്ടു. ഇവിടെ മുളകു, കടലാസു മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കു വില നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്തുകൊണ്ടു വസ്തുവിൻെറ വില നിയന്ത്രിച്ചുകൂടാ. കൂടുതൽ വിലയ്ക്കു വസ്തു കൊടുക്കുന്നവരേയും കൂടുതൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നവരേയും ശിക്ഷിക്കണം.

MR. A. K. BHASKAR (*Quilon cum Kottarakara*): പണമില്ലാത്തവൻ പിന്നെ വസ്തു വാങ്ങിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

MR. K. R. NARAYANAN : അതിനുവേണ്ടിയുള്ള സൌകൎയ്യത്തിനാണു ഞാൻ ഈ നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്രകാരം വില നിയന്ത്രിച്ചാൽ ഭൂമി സാധാരണക്കാരനു വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയും. ഇൻഡ്യയിലെ പല പ്രധാനപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലും ഈ വിഷയം ആലോചനയ്ക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഭൂമിയുടെ വില നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അമിതമായ വില കൊടുത്തു ഭൂമി വാങ്ങുന്ന സമ്പ്രദായം പെട്ടെന്നു് അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടു് ഈ സംഗതി ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഗൗരവമായ ആലോചനയിൽ വരേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമായ കാൎയ്യമാണു്. ധനവാന്മാരായ ആളുകൾ ഭൂമി വാങ്ങിച്ചു വാങ്ങിച്ചു് പാവങ്ങൾക്കു് ഭൂമി ഇല്ലാതാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു് ഈ നിർദ്ദേശം സഭ മുമ്പാകെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നതു്.

MR. P. S. MOHAMED : സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നതു് മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പറയുന്ന അഭിപ്രായം മുഴുവനും ഇപ്പോൾതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ല. ഈ രാജ്യത്തു് ധാരാളം ആളുകൾ ഭൂമിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടു്. കുറെയാളുകൾ രാജ്യത്തിൻെറ ഒരു വലിയ ഭാഗം കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

MR. P. K. KUNJU (*Ambalapuzha cum Shertala*): ഇപ്രകാരം കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ സമുദായംവകയാണോ അതോ അവ സർക്കാർവകയാണോ?

MR. P. S. MOHAMED : ഇവിടത്തെ ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഭൂരിപക്ഷം അഭിപ്രായവും രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിനുമുമ്പൊരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത രീതിയിലുള്ള ഒരു നയമാണു് ഈ സഭ ഇതു സംബന്ധിച്ചു് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതിൻെറ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കി ഇതു ന്യായമാണെന്നു തോന്നി ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു നയം രാജ്യത്തിൻെറ ക്ഷേമത്തിനു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു കരുതിയാണു് ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കുറെയാളുകൾ ഇവിടെയുള്ള ഭൂമി മുഴുവൻ പതിച്ചു കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം വന്നില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു നയം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു് അനുവദിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ഹൗസ് ഇന്നലെ ഈ തത്വം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഈ രാജ്യത്തിലെ സ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേകനയം സ്വീകരിച്ചു് ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും ഗുണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പദ്ധതി സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു്.

ഗവൺമെൻറിൻെറ കൈവശമിരിക്കുന്ന ഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചു മേലാലുള്ള നയം ഇതാണെന്നുവരുകിൽ—ഭൂമികൾ അമിതമായി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മുഴുവൻ ഉടനടി കൊടുക്കണമെന്നല്ല പറയുന്നതു് —കൃഷി ചെയ്യാത്ത ഭൂമി ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരുടെ കൈവശത്തുനിന്നും കൃഷി ചെയ്യാൻ സൗകര്യമുള്ളവർക്കു ഭൂമി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തേണ്ട പ്രയാസമാണു്. ഇതിനുപുറമെ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നുതന്നെ ഇന്നത്തെ ക്ഷേമസാധനങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഏതോ ചില നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതു മിക്കവാറും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതുതന്നെ പലർക്കും രുചിക്കാത്ത ഒരു സംഗതിയാണു്. ഇങ്ങിനെ ഇത്രയും പുരോഗമനപരമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഗവൺമെൻറു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതു് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു നല്ലതാണെന്നും ഇനിയും ഒരു പടികൂടി കടന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സന്ദർഭം ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ വരുന്നതാണെന്നും ഇതിനുള്ള അടിസ്ഥാനക്കല്ലു് ഇപ്പോഴേ നാം ഇടേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : സർ, ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൻെറ തത്വത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭൂമിയില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട ആളുകളുടെ ദുരിതാവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ ഇവിടെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കയുണ്ടായി. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജാസഞ്ചയങ്ങളിൽ എത്രയോ ജനങ്ങൾ സ്വന്തമായി കുടിപാർക്കുന്നതിനോ, കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനോ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനോ ഒരു സെൻറു ഭൂമി പോലുമില്ലാതെ ശ്വാസം മുട്ടുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടു്. സർ, ഈ സംഗതി തികച്ചും അവിതർക്കിതമായ ഒരു വാസ്തവം മാത്രമാണു്. ധനാഢ്യന്മാരായ ആളുകൾ എത്രമാത്രം ഭൂമിയുടമസ്ഥരായിരുന്നാലും വീണ്ടും വീണ്ടും ഭൂമി സമ്പാദനവിഷയത്തിൽ അവർ ഓരോ സമയവും യത്നങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഭൂമിയില്ലാത്ത സാധുക്കൾ പരാശ്രിതരായി ഏതുരീതിയിലാണു് പാവങ്ങൾ അവരുടെ ജീവസന്ധാരണം നടത്തുന്നതു് എന്നു ഒന്നു് ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ഭൂരിപക്ഷവും ഗൃഹസ്ഥന്മാരെ ആശ്രയിച്ചാണു അവരുടെ ജീവിതം ഒരു തരത്തിൽ

[Mr. T. T. Kesavan Sastri].

നയിച്ചുപോരുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തിലെ ഭൂമിയുടമസ്ഥരായ പ്രബലസമുദായങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആളോഹരിയും പിൻതുടർച്ചാവകാശവും മററും മുറയ്ക്കു വന്നതോടുകൂടി പലയിടങ്ങളിലും ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർക്കുപോലും ഭൂമി ഇല്ലാതെ വന്ന ഒരു അവസ്ഥയിൽ കുടികിടക്കാരായി ഗൃഹസ്ഥരെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിതം നയിച്ചുപോന്ന അനേകായിരം സാധുക്കൾ ഇന്ന് കുടികിടപ്പുകളിൽനിന്നും നിഷ്കരുണം ബഹിഷ്കൃതരായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഗവണ്മെൻറിൻറെ അടിയന്തര ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

MR. CHAZIKATU JOSEPH : ഗവണ്മെൻറു ഭൂമിയിൽ താമസിച്ചു വന്നിരുന്ന അനേകം ആളുകളെ അതിൽനിന്നും ഇറക്കിവിട്ടതായി അറിയാമോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

MR. CHAZIKATU JOSEPH : കൃഷിക്കു ഉപയോഗമുള്ള ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യാതെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഒരു കുററമാണെങ്കിൽ ഏററവും വലിയ കുററം ചെയ്യുന്നതു ഗവണ്മെൻറാണെന്നറിയാമോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : അറിഞ്ഞുകൂടാ. കൃഷിനടത്താതെ സാധുക്കളായ ജനങ്ങളോടു നിർദാക്ഷിണ്യം പെരുമാറുന്ന ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരാണ് ഇതിൽ കുററക്കാർ എങ്കിൽ അവരാണ് ശിക്ഷാർഹരെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ട് പഴുനിലമിട്ടും, അല്ലാതെയും കൃഷി ചെയ്യാതെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളത്രേ അവർ. ആരായിരുന്നാലും അവർ നിർദാക്ഷിണ്യം കുററാർഹരാണെന്നാണ് എൻറെ അഭിപ്രായം. സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറു വളരെക്കാലമായി ഈ രാജ്യത്തെ പിന്നോക്കസമുദായക്കാരായ സാധുജനവിഭാഗങ്ങളെ കാരുണ്യപൂർവം സഹായിച്ചുപോരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഈ അവസരത്തിലും എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

MR. P. M. VARGHESE : ഗവണ്മെൻറിൻറെ കയ്യിൽ കൃഷിചെയ്യാത്ത ഭൂമി എത്രയുണ്ടെന്നു പറയാമോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. നോക്കി പറയാം. ഗവണ്മെൻറിൻറെ കയ്യിൽനിന്നും പലവിധത്തിലും ഭൂമി സമ്പാദിച്ചു കൃഷിചെയ്യാതെ വെറുതെ തരിശായി ഇട്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് എനിക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ ഭൂമിയില്ലാത്ത അനേകായിരം

ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിനായിട്ടാണ് ഗവൺമെൻറ് കാരുണ്യപൂർവം വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതു്. ഇവിടെ ചിലയാളുകൾ ന്യായവാദത്തിനു വേണ്ടിയും, മററുചിലർ ചൊല്ലു ഉത്തരവാദിത്വ ഭരണത്തിനുവേണ്ടിയും ശ്രുതിപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കേവലം ജീവിതസൗകര്യങ്ങളില്ലാതെയും ആഹാരസാധനങ്ങളില്ലാതെയും പരവശരായി ഗവൺമെൻറിന്റെ ദയാപൂർവമുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങളെമാത്രം അവലംബിച്ചു ജീവിച്ചു പോരുന്ന ഇവിടത്തെ ഒരു വലിച്ച ജനതതിയുടെ കാര്യം ഇവർ ഒട്ടും അന്വേഷിക്കുന്നതേയില്ല. സർ, ഗവൺമെൻറ് ഭൂമി പതിവു വിഷയത്തിൽ ചെയ്തുപോരുന്ന പ്രത്യേകനയത്തിൽ ഈ സഭ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഏകാഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തി ഇന്നലെ പാസാക്കിയ പ്രമേയം മുൻനിറുത്തി വേണ്ടതുചെയ്യുണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ശക്തിയായി അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. BRAHMAPURAM P. YESUDIAN (Nominated) : ஸர், இந்தப்பிரமேயத்தை ஆதரித்து நானும் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். சுமார் 25 வருஷங்களுக்குமுன்னால் பஞ்சத்தாலும், பட்டினியாலும், குடியிருக்கவீடில்லாமல் பல விதங்களிலும் கஷ்டநஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஏழைகளாகிய தாழ்ந்த வகுப்பினருக்கு அவர்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் பத்து ஸெண்டு ஸ்தலமாவது கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களும் இந்த நாட்டிற்குரியவர்கள்-இந்நாட்டை சம்பந்தப்படுத்தினவர்கள்-இந்நாட்டினருக்கு அல்லும்பகலும் உழைத்து உண்வளிப்பவர்கள்-அவர்களும் இந்நாட்டிற்கு வரிகொடுப்பவர்கள் என்றும் இந்த நல்லஉத்தேசத்துடன் திவான்பஹதூர் T. ராகவய்யா அவர்கள் ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் L. R. No. 1464 of 30th September 1941 ஆர்டர் பிரகாரம், தாழ்ந்தவகுப்பைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் மூன்று ஏக்கர் ஸ்தலம் கொடுக்கவேண்டுமென்றுமிருக்கிறது. 1938-1939-ல் கூடிய Depressed Class Advisory Committee meeting-ல் Revenue Commissioner ம் கூடியிருக்கும்போது இவைகளை அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டு, எங்களுக்கு உடனடி மேற்படி ஆர்டர்கள் பிரகாரம் பூமிகள் பதிவு செய்து தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. எதுவும் இதுவரையில் நடப்பிற்கு வந்ததாகக் காணப்படவில்லை. இன்றைக்கும் குடியிருக்க வீடில்லாமலிருக்கும் ஏழை ஜனங்களின் கஷ்டங்களை யாராலும் சகிக்கமுடியாது. பணக்காரர்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் பூமிகளை தங்கள் கைவசம் வைத்துக் கொண்டு, தாங்களும் அனுபவிக்காமல் மற்றவர்களையும் அனுபவிக்கவிடாமல் வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப்பற்றி இன்று இங்கு வாதப்பிரதிவாதங்கள் செய்யப்பட்டது. ஸர், இந்நாட்டில் ஏழைகளாகிய தாழ்ந்தவகுப்பினர் அங்கங்கே காடுமேடுகளுக்குள்ளும், பள்ளங்களிலும் சென்று நிலத்தைப் பண்படுத்தி, வெட்டி திருத்தம் செய்து, 10, 12 வருஷங்களாக இருந்து அவைகளைத் தங்கள் கைவசம் வைத்து அனுபவித்துவரும் அனுபவதாரர்களை வெளியில் தள்ளி, மற்றவர்களுக்கு பதிக்குக் கொடுப்பது என்பது மிக

[Mr. Brahmapuram P. Yesudian]

கப்பரிதாபகரமான காரியம். ஸர், அநேகம் ஆயிரம் ஏழைஜனங்கள் தங்கள் தங்கள் அனுபோகத்திலிருந்த நிலங்களை இழக்க நேர்ந்தது. மேலும் ஏழைகளுக்கென்று ஒதுக்கிவைத்திருந்த அநேகம் ஏக்கர் பூமிகளை மற்றவகுப்பினர்களுக்குப் பதித்து கொடுத்து விட்டார்கள். ஸர், என்னுடைய தாழ்மையான அபேக்ஷை என்னவென்றால் 1921-ம் வருஷம் செப்டம்பர்மாதத்திற்குப் பிறகு ஏழைகளுக்கென்று ஒதுக்கிவைத்திருந்த இடங்களை மற்றவர்களுக்குப் பதித்துக் கொடுத்திருந்தால் அவைகளைக் கண்டுபிடித்து, அந்த பூமிகளை ஏழைகளுக்கு பதித்துக் கொடுக்கவும், இன்னும் தாழ்ந்த வகுப்பினர் குடியேறி தேகண்ணம் செய்திருக்கும் ஸ்தலங்களை அவர்களுக்கே பதித்துக் கொடுக்க வேண்டிய ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது என்பது. தங்கள் பேரில் பதித்துக் கொண்ட பெரிய நிலட்டமஸ்தர்களாவது, தேகண்ணம் செய்த இந்த ஏழைகளுக்கு. ஒன்றிரண்டு செண்டுஸ்தலம் கொடுத்தார்களா? அதுவுமில்லை. ஆனால் சில புண்ணியவான்கள் இந்த ஏழைகளைக் குடியிருக்க சம்மதித்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருப்பவர்கள் தங்கள் எஜமானர்களிடம் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். அப்படி கீழ்படியாவிட்டால், 'என் புறையிடத்தைவிட்டு வெளியே போ' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். 'போகாவிட்டால் உன் வீட்டைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திவிடுவேன்' என்கிறார்கள். இல்லாமல் போனால் அவர்கள்பேரில் கிரிமனல் கேஸ் தொடருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பலவிதமான துன்பங்களுக்குள்ளாகிறார்கள். இதைப்பற்றி எனக்கு அநேகம் அர்ஜிகள் வந்திருக்கின்றன. இன்று காலையில் கூட ஒரு அர்ஜி வந்திருக்கிறது. அதனால் கவர்மெண்டார் தயவு செய்து இனியும் காலதாமதமின்றி ஏழைமக்களாகிய தாழ்ந்த வகுப்பினருக்கு ஒன்றிரண்டு செண்டு ஸ்தலமாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸர், தாழ்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் மூன்று ஏக்கர் ஸ்தலம் விலையில்லாமல் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு ஆர்டர் இருந்தது. அதையும் உடனடி அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரிய பெரிய காடுகளிலும், மலைகளிலும் இந்த ஏழை ஜனங்கள் சென்று கிருஷிக்குள்ள நல்ல நிலங்களைக் கண்டுபிடித்து, கடுவாய், புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களுடன் போராடி அவைகளை விரட்டி, பூமியைப் பண்படுத்தி விருக்ஷங்களைப் பிடிப்பித்து, தங்களது கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குப் பலனை ரிஜிஸ்தர் செய்ய கேட்டபோது, சட்டம் பிறந்தது. ஸர்; இந்தச் சட்டம் யாரைப்பாதித்தது? ஏழைமக்களாகிய தாழ்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்த சாம்பவர்களை. இது ரொம்ப சங்கடமான காரியம். ஸர், 10, 15 வருஷங்களாக தங்கள் கைவசம் வைத்திருக்கும் ஏழை ஜனங்களாகிய தாழ்ந்த வகுப்பினர்களுக்கே அந்த ஸ்தலங்களை பதித்துக் கொடுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு பூமிக்கு பூராபணமும் கொடுக்கமுடியாது. அவர்கள் பரம ஏழைகள். பாதிவிலையை கவர்மெண்டார் சகித்துக் கொண்டு, மீதி பாதி விலையை பல தவணைகளாக அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏழை ஜனங்களுக்கு நிலங்கள் பதித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தும், இதுவரை றெவினியூகமிஷணரோ, பேஷ்கார்களோ, தகசில்தார்களோ யாதொன்றும் செய்யவில்லை என்பதை இந்த சபையில் சத்தியம் செய்துகொள்கிறேன். ஆதலால் ஏழைஜனங்களாகிய தாழ்ந்த வகுப்பினரை கவர்மெண்டார் தான் காப்பாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: While I agree with the broad principles that have been enunciated before this House, it is difficult to accept the proposition as it has been put. What exactly is the proposition? It is this. Certain lands have been registered and certain persons have taken absolute ownership of such lands. The property which now vests in them must be divested. That means there must be expropriatory legislation. By no executive measure can the land be taken away unless by the application of the Defence Rules for a temporary period.

PRESIDENT: Even then proprietorship will not vest or divest. Under the Defence of Travancore Rules, it is a method of management of the estate and not an expropriatory measure in the sense that property passes away.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I only meant that for a temporary period the possession may be taken away by applying the Defence of Travancore Rules. Excepting that, there is no provision under law by which divesting can be effected unless by the provisions contained in the Land Acquisition Act. As such, my submission is that the proposition put forward, as it is, is not a practical measure and cannot be supported. But the broad principles enunciated, as I understand them are these: A good deal of land remains uncultivated. A good deal of land is in the possession of absentee landowners. As the matter now stands and as years pass, the ownership of land passes from the hands of the actual cultivator to absentee landowners. That is the position in almost every part of the country, and this in the long run must work not only hardship but be detrimental to the welfare of the country. As such it is necessary that appropriate legislation must be passed in order to mitigate the evils of absentee landlordism. That the legislation which began in 1100 in respect of the interests, has worked great hardship, there can be little doubt. By the Interests Act of 1010 there was a limit to the interest that could be charged against agricultural holdings and as a matter of fact in any suit. As it is, from the date of filing the suit up to the date of decree, interest can accrue to any amount. Originally, half the principal only could be realised. By the present Civil Procedure Code, (Section 31), that provision has been taken away. Now, any amount of interest can be charged upon agricultural amount with the result that the agriculturist's land is sold away and the actual cultivator is now deprived of the possession of land in most parts of the country. This means that the actual cultivator gets but little benefit out of his work and the real benefit goes to the absentee landlords. There are parts of India, especially in Deccan, where there is legislation in order to mitigate the evils of absentee landlordism. It would be wisdom, and I would request the Government to consider this question whether legislation is not possible, to mitigate the evils of absentee landlordism. Otherwise the position to the actual cultivator will become more and more difficult as years pass. The recent fluctuations in the price of commodities and the

[Mr. T. K. Narayana Pillai.]

inflationary tendencies now prevailing have brought about worse conditions than previously. There is an economic disequilibrium so much so the land is now more rapidly passing into the hands of absentee landlords than before.

My submission therefore is that this proposition may be rejected and Government may consider the possibility of enacting a proper legislation to mitigate the evils of absentee landlordism at an early date.

MR. P. C. ADICHAN : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്വത്തോടു അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അനേകായിരം ഏക്കർ ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളിൽനിന്ന് മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ൨൦ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവ തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു മാത്രം ഞാൻ പ്രതികൂലിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതു് അത്ര പ്രായോഗികം അല്ലാത്ത സംഗതി ആയതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് പ്രതികൂലിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു്. ധാരാളം ഭൂമി കൈവശമുള്ള ആളുകളുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ ജോലിക്കാരായിട്ടുള്ള സാധുക്കൾ അനവധി താമസിക്കുന്നുണ്ട്. അവരെ അവിടെനിന്ന് ഇറക്കാതെ അവർക്കു താമസിക്കാൻ സ്ഥലം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അപ്രകാരം അനേകായിരം ആളുകൾക്കു താമസിക്കാൻ സ്ഥലംകിട്ടുന്നതാണ്. ൨൦ കൊല്ലങ്ങൾ കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ള ഭൂമി തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഭേദം എന്ന് ഞാൻ വിനീതമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. അതിനാൽ ധാരാളം സ്ഥലം കൈവശമുള്ള ആളുകളുടെ പുരയിടങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന പാവങ്ങളെ ഇറക്കിവിടാതെ, ആ സ്ഥലം അവർക്കുതന്നെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഒരു നിയമം ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകണം. മറ്റൊരു സംഗതി അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം പതിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലും സൗജന്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്മരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചില പ്രത്യേക സംഗതികൾ അങ്ങയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു വലിയ വിഷമപ്രശ്നമായിട്ടാണ് അവശസമുദായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ഗവണ്മെന്റും. അവശസമുദായങ്ങൾ അല്ലാത്തവരെ ചേർത്തു അവശസമുദായ പട്ടിക ഉണ്ടാക്കുകയും, അതനുസരിച്ചു സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ചന്തയിൽ പോയി കാളയേയും പോത്തി

ടനെയും വാങ്ങിച്ച് വിൽക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്ന് ചില സമുദായങ്ങളിൽ നിന്ന് ആളുകളെ വിൽക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്തുവന്നത്. ഒരു യജമാനൻ വാങ്ങുന്ന ഒരാൾ ഇന്ന സമയംവരെ ഇന്നേടത്തു താമസിക്കണമെന്ന് ഒരു ക്ലിപ്തവുമില്ല. അഞ്ചോ ആറോ വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ഉടനെതന്നെ നാലോ അഞ്ചോ രൂപാ വിലകൂട്ടി മറ്റൊരു ആളുകൾ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയാണ് പതിവ്. ഇപ്രകാരം കന്നുകാലികൾക്ക് സമമായി ജീവിച്ചിരുന്ന സമുദായങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവശസമുദായപട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടത്. ആദ്യകാലം അവശത അനുഭവിച്ചിരുന്നത് പറയർ, പുലയർ, കുറവർ ഈ മൂന്ന് സമുദായങ്ങൾ മാത്രമാണ്. യജമാനന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ചാമ്പൽ കൂട്ടിയിട്ടിരുന്നതായ ചാമ്പൽ പുരകളിലാണ് ഇവർ താമസിച്ചിരുന്നത്. ഇവർക്ക് ക്ഷേത്രങ്ങളിലോ, പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലോ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഒരു സൗകര്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. അവർ വളരെ നികൃഷ്ടമായ രീതിയിലാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നത്.

Mr. P. K. KUMARAN (*Nominated*) : അവശസമുദായപട്ടികയിൽ ഏതെല്ലാം ജാതിക്കാർ ഉൾപ്പെട്ടുവെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്ക് അറിയാമോ ?

Mr. P. C. ADICHAN : മെമ്പർക്ക് ഈ വിവരം അറിയാതെ ഇവിടെ വരികയില്ല എന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അതിന് ഞാൻ സമാധാനം പറയുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ ആളുകൾക്ക് സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ഇന്നിരിക്കുന്നതായ ആളുകളുടെ പൂർവികന്മാരും ഗവണ്മെന്റും ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഒരേ രീതിയിലും കരയിലും താഴ്ചയിലും അന്ന് ഞങ്ങളെ മനുഷ്യരായി കരുതിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് ഞങ്ങളെ മനുഷ്യരായി കരുതുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അനുവാദം തന്നു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. മൃഗീയമായ രീതിയിൽ ഞങ്ങളെ കരുതിയിരുന്ന കാലം മാറിയിരുന്നു. ഇന്ന ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു കണക്കുകൊണ്ട് കാണിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചുവച്ചത്. ഇന്ന ഞങ്ങളെ മനുഷ്യരായി കരുതുമ്പോൾ മനുഷ്യർക്ക് ജീവിക്കുവാൻ കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുതരേണ്ടതാണ്. അല്ലാതെ ഞങ്ങളെയെല്ലാം വല്ലെ മറ്റൊരും ചെയ്യുവാൻ കാണുകയില്ല എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വടക്കെ അറ്റം മുതൽ തെക്കെ അറ്റംവരെ നോക്കുന്നതായാൽ ഈ സമുദായങ്ങൾക്ക് കൃഷി ചെയ്യാൻ യാതൊരു ഫലവും ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളല്ലാതെയില്ല. ഞങ്ങളെ

[Mr. P. C. Adichan.]

മനുഷ്യരായി കരുതിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ രണ്ടോ, മൂന്നോ ഏക്കർ ഭൂമിവീതമെങ്കിലും മനുഷ്യർക്കു പ്രയോജനപ്പെടുന്നതു് നൽകുന്നതിനു അവിടുത്തെ ദയാദൃഷ്ടി ഉണ്ടാകണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, മറെറാരു കാര്യംകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. യുദ്ധസേവനത്തിനായി പോയിട്ടുള്ള പട്ടാളക്കാർക്കു പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു സ്ഥലം ഒഴിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നതു് ഏററവും നന്ദിപൂർവം സ്മരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മൂന്നോ, നാലോ, അഞ്ചോ കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടു് ഉണ്ടായതായ യുദ്ധത്തിനു് പോയിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയാണു് ഈ സ്ഥലങ്ങൾ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു്. സർ, അനേകായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു മുതൽ ഈ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമൈശ്വര്യത്തിനു വേണ്ടി ഭൂമിയോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു് വേണ്ട സ്ഥലം പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. സർ, ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിനു എത്ര സ്ത്രീകൾ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നു് പോയിട്ടുണ്ടു് എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ എത്ര എത്ര സ്ത്രീകളാണു് ഭൂമിയോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു്. പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ പ്രസവിക്കുന്നതിനു തലേദിവസംവരെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമിയോടു യുദ്ധം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന ഈ അവശസമുദായങ്ങളെ മനുഷ്യരായി കരുതിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അവരുടെ താമസത്തിനുവേണ്ടിയെങ്കിലും ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. K. KUMARAN: സർ, എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതനായ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ അവർകൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപക്ഷേപത്തോടു ഞാൻ ഏററവും അനുകൂലിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രബലസമുദായങ്ങളുടെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു ൧൦ ഏക്കർ കൊടുത്തിട്ടു ബാക്കി തിരിച്ചെടുത്തു മററുള്ള സാധുജനവിഭാഗങ്ങൾക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഏററവും നല്ലതുതന്നെയാണു്. ഈ രാജ്യത്തിൽ അവശസമുദായങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏതാനും പട്ടികയിൽപെട്ട ജാതിക്കാർ കുടിക്കുവാൻ കഞ്ഞിയില്ലാതെയും, ഉടുക്കുവാൻ വസ്ത്രമില്ലാതെയും, കിടക്കുവാൻ ഭൂമിയില്ലാതെയും അന്ധകാരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടന്നു സങ്കടമനുഭവിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ മററുള്ളവരോടൊപ്പം ഇവരും മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെ

ട്ടിരിക്കുന്നവരാണെന്നുള്ള തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തിരുവിതാംകൂറിൽ അതായത്, ഉദാഹരണമായി പറയുന്നപക്ഷം ൧൧൧൨-ൽ കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്ത അവസരത്തിൽ അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം ഭൂമികൾ ലേലംചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. തിരിച്ചുവച്ച ഭൂമി പത്തും, ഇരുപതും കൊല്ലം ആ സ്ഥലങ്ങൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നവർ യാതൊരു കൃഷികളും ചെയ്യാതെ അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭൂമികൾക്ക ഗവൺമെൻറു നിരക്കിൽ കൂടുതൽ പാട്ടം ചുമത്തി ഈ സാധുക്കൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നാണ് തീരുമാനിച്ചത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാതെ ഭൂമി സമ്പാദിച്ചു വെറുതെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് നിർബ്ബന്ധമായിട്ടും ആ ഭൂമികൾ തിരികെ എടുക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. അതു കൊടുക്കുകയില്ല, എടുക്കുകയില്ല എന്നു പറയുന്നതു മററുള്ളവരോടു സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവരോടു ചെയ്യുന്ന അപരാധംകൂടി ആയിരിക്കും. ഇവിടത്തെ ഭരണസാരഥ്യം കയ്യേററു സ്തുത്യർഹമായ വിധത്തിൽ പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്യുന്ന അങ്ങയുടെ ഭരണകാലത്തു അവശസമുദായങ്ങളുടെ ഭൂമി പതിവിനെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമൊരു തീരുമാനമുണ്ടാകുന്നതു ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏററവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. എന്തുകൊണ്ട് ഇതിനൊരു പ്രത്യേകനിയമം ഉണ്ടാക്കിക്കൂടാ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അങ്ങയുടെ ദയാദൃഷ്ടി പ്രത്യേകം പതിയണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇന്നലത്തെ തീരുമാനത്തോടു യോജിച്ചും, മി. കെ. ആർ. നാരായണന്റെ പ്രമേയത്തോടനുകൂലിച്ചും സാധുക്കളായ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പൊതു തീരുമാനം മററുള്ളവരോടൊപ്പം ഞങ്ങൾക്കും ഈ നാട്ടിൽ ജീവിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം നൽകത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടായിക്കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

MR. P. K. KUNJU: സർ, പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം സ്വീകാര്യമാണ്. പക്ഷേ അതു വെളിവാക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അസ്വീകാര്യങ്ങളുമാണ്. ഇന്നലെ ഈ സഭയുടെ തീരുമാനത്തിനു വിധേയമായ ഉപക്ഷേപത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചില മെമ്പറന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നലത്തെ ആ തീരുമാനവും ഇന്നത്തെ ഈ പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വവുമായി സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇന്നലത്തെ തീരുമാനം

[Mr. P. K. Kunju.]

ഗവൺമെൻറു വക സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഇല്ലാത്തവർ അനാവശ്യമായി പ്രവേശിച്ചു അമിതമായ ലാഭം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സന്ദർഭോചിതം കൈവശപ്പെടുത്തി അനുഭവിച്ചുവന്നതിനെ അവർക്കു സ്വായത്തം ആക്കണമെന്നുള്ളതിനെ പരിഗണിച്ചു പതിച്ചു കൊടുക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു. പാരമ്പര്യമായി ഉടമസ്ഥാവകാശത്തോടുകൂടി സർക്കാരിലേക്കു കരവും കൊടുത്തു് അധ്വാനം ചെയ്തു കുററിയും കാടും തെളിച്ചു്, കുന്നും കുഴിയും നികത്തി സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ മററുള്ളവർക്കു് ലേലം ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. ഇതു തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ സകല ഭൂപ്രദേശവും ഗവൺമെൻറു ഏറ്റെടുക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സ്റേററു് നടത്തുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഒരുപക്ഷം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ അനുകൂലിക്കാൻ കൂടുതൽ സന്തോഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉള്ള ഭൂമികളിൽ ൧൦ ഏക്കർ മാത്രം ഉടമസ്ഥനു കൊടുക്കണമെന്നും ബാക്കിയുള്ളതു് വിലയ്ക്കു് തിരിച്ചെടുക്കണമെന്നുമാണു്. ഇതു നീതിക്കും തത്വത്തിനും വിരുദ്ധമാണു്. ഇങ്ങനെ ഒരു കൈമാററപ്പെടുത്തം ചെയ്യുന്നതിൻെറ ആവശ്യകത എന്താണെന്നും ഇതു് എന്തിനു് അസ്പഷ്ടമാക്കിയാണെന്നും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എന്തായാലും ബോദ്ധ്യം വിഷമമല്ലാ. ഈ രാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യ അനുസരിച്ചു് ഓരോരുത്തർക്കും ൩.൭ സെൻറു ഭൂമിക്കു മാത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ എന്നു് ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയും ഭൂവിസ്തീർണ്ണതയും വച്ചുകൊണ്ടു് പലരും പറഞ്ഞു എന്നുള്ളതും ഞാൻ തന്നെയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതായും ഓർമ്മിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ഭൂമി കൈവശം ഉള്ളവർ യാതൊരു കൃഷിയും ചെയ്യാതെ നിഷ്പ്രയോജനമാക്കി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു് ഈ ഉപക്ഷേപകനെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണമെങ്കിൽ പരിഷ്ക്കരണ ചട്ടം അനുസരിച്ചു് ഗവൺമെൻറിനു തന്നെ അപ്രകാരമുള്ള ഭൂമികൾ എടുത്തു് ഏതെങ്കിലും മാനേജുമെൻറുകൾക്കോ ഏജൻസികൾക്കോ കൃഷിക്കായി ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു് അധികാരമുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ആ നിയമം അവലംബിക്കാതെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തോടുകൂടി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അവരിൽനിന്നും എടുത്തു് മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കണം എന്നു പറയുന്നതു് ശരിയാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

MR. K. R. NARAYANAN: ൪൦ ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങൾ താമസിക്കാൻ പോലും ഭൂമി ഇല്ലാത്തവരായി ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. P. K. KUNJU: ആളുകളുടെ എണ്ണവും ഭൂമിയുടെ അളവുംകൂടി പരിഗണിച്ച് എല്ലാവർക്കും തുല്യമായി ഭൂമി വീതിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിന് അനുകൂലാഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്. എന്നാൽ ഇതും അതും ആയി വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഭൂമി മാത്രമല്ല പണവും ധാരാളമായി ഉള്ളവരും ഉണ്ട്. അതും ഇപ്രകാരം വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

MR. K. R. NARAYANAN: സകലതും ഇപ്രകാരം വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

MR. P. K. KUNJU: തുല്യവിതരണതത്വശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് അവരവർക്ക് സ്വന്തമായി അവകാശമുള്ള ഭാര്യയും മക്കളും ഒഴിച്ച് മററു സകലതും വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമാണുള്ളത്.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: കെ. ഡി. എച്ച്. പി. കമ്പനിക്കാർക്ക് ആളോഹരിക്ക് എത്ര കിട്ടും എന്ന് പറയാമോ?

MR. P. K. KUNJU: അവർക്കു എത്ര ലഭിക്കാനർഹതയുണ്ടോ അത്രയും കൊടുക്കണം. ഈ നിലയിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ഈ പ്രശ്നം സ്വീകാര്യമാണെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ ഇങ്ങനെ ഒരു ആക്ഷേപം കൊണ്ടുവരുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച തത്വം സ്വീകാര്യമാണെന്നുള്ളത് അഭിമാനപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: സർ, മി. കെ. ആർ. നാരായണനെപ്പോലെ വ്യ കൊല്ലങ്ങൾക്കുമേൽ നിയമസഭയിൽ പഴക്കമുള്ള ഒരു ബഹുമാന്യദേഹം അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തിൽ അല്ലാ, ഉപക്ഷേപത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യമായിട്ടുള്ള സംഗതി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അതിൽ വളരെ ചുഴിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടും കാര്യമായിട്ടു യാതൊന്നും അതിൽ കാണാനില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെ എതിർക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മി. കെ. ആർ. നാരായണന്റെ ഈ പ്രമേയം ദൂരവ്യാപകമായിട്ടുള്ളതും, സ്ഥായിയായിട്ടുള്ളതുമായ ദോഷഫലങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. K. R. NARAYANAN : ആക്കു ദോഷം, ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു ദോഷമാണെന്നാണോ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുന്നതു്?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ന്യായമായവിധത്തിൽ ഭൂമിയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവക്കും മേലാൽ പുറപ്പെടുന്നവർക്കും ദോഷമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ കൂടുതൽ ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു് ൫൦ ഏക്കർ ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു് വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലമെടുത്തു ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കു വീതിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ പണം ഇരിക്കുന്നവരുടെ വീടുകളിൽ ബലമായി ആരംശേഖരത്തോടെ കയറി ഉള്ള പണമെല്ലാം എടുത്തു അൻപതോ നൂറോ രൂപ ഉടമസ്ഥനു കൊടുത്തിട്ടു ബാക്കിയുള്ള മുഴുവൻ തുകയും വീതിക്കേണ്ടതാണെന്നുകൂടി ഒരു നിർദ്ദേശം ആ പ്രമേയത്തോടുകൂടി ചേർക്കാതിരുന്നതു വലിയ അനുഗ്രഹമായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ൫൦ ഏക്കറിൽ കൂടുതലുള്ള ഭൂമി ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഭൂമി നല്ലവണ്ണം വേലചെയ്യത്തക്കവണ്ണം പത്തോ, ആയിരമോ, പതിനായിരമോ രൂപകൂടി ഉടൻതന്നെ അവർക്കു മേൽപ്രകാരം പിടിച്ചുപറിച്ചു വീതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷി ഭംഗിയായി നടക്കുമായിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോടു ഞാൻ പറയുന്നതു പത്തും, ആയിരവും ഏക്കർ ഭൂമി അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ആയതു എങ്ങിനെയാണെന്നു ഒന്നു ആലോചിക്കണമെന്നു്. രാമായണത്തിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള

"ഝില്ലീഝങ്കാരനാദമണ്ഡിതം
സിംഹവ്യാഘ്രശല്യാദി മൃഗഗണകീർണ്ണമാതപഹീനം
ഘോരരാക്ഷസകുലസേവിതം ഭയാനകം
ക്രൂരസർപ്പാദിപൂർണ്ണ"മായിരുന്ന വനങ്ങളിലേയ്ക്കു നമ്മുടെ

മുൻഗാമികൾ മൺവെട്ടിയും, കുന്താലിയും, തൂമ്പായും, വെട്ടുകത്തിയും കൊണ്ടു കാട്ടാന, കാട്ടുപോത്തു, കടുവാ, കരടി, കാട്ടുപന്നി തുടങ്ങിയ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളോടു നിരന്തരം പോരാടിയും മനുഷ്യന്റെ ആരോഗ്യത്തെയും ആയുസ്സിനെയും നിഹനിക്കുന്ന മലമ്പനിയെത്തന്നെയും വകവെയ്ക്കാതെ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതിനു പത്തോ നൂറ്റമ്പതോ ഇരുപത്തഞ്ചോ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു പ്രയത്നശീലരായ ധീരന്മാർ പൂർവാദ്രിയുടെ പ്രാന്തങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചതിന്റെ ഫലമായി

ട്ടാണ് അവർ പത്തോ, അഞ്ഞൂറോ, ആയിരമോ ഏക്കർ ഭൂമിക്കുടമസ്ഥന്മാരായി ഇന്നു തീർന്നിട്ടുള്ളതു് എന്ന സംഗതി പ്രത്യേകം സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ഭയാനകങ്ങളായ വനങ്ങളിലെ സ്ഥിതി അങ്ങിനെയെങ്കിൽ ഇതിലേറെ ഭയങ്കരമായിരുന്നു.

"വേതാളപാളിയും കാളിയും ക്രൂളിയും
നക്രമത്സ്യങ്ങളും തത്തിക്കളിക്കുംപാരാവാര"

സമാനമായ കായലുകളിലെ അവസ്ഥ. എട്ടും, പത്തും, അഞ്ചും വെള്ളമുള്ള കായലുകളിൽ കർഷകരായ ധീരന്മാർ ശ്വാസമടക്കി മുങ്ങി സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരൻ ഒരു അരിമ്പിനമീതെ വേറൊരു അരുമ്പു വെച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ചെറിയ ചെറിയ ചെളിക്കഷണങ്ങൾ ഒന്നിനുമീതേ ഒന്നായി വച്ചു വരമ്പുണ്ടാക്കി ഗംഭീരമായ പാരാവാരത്തെ പുറത്തു നിറുത്തി വെള്ളം വററിച്ചു കൃഷിയിറക്കി നെല്ലുകൊയ്തു അറകളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ സുഖലോലുപന്മാരായി അലഞ്ഞു നടന്നവർ അതു കാണുമ്പോൾ അതിൽനിന്നും പത്തോ നൂറോ ഏക്കർ പിടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തു വീതിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നും. അതു നടക്കുകയില്ല. അതു സാധിക്കുകയുമില്ല. ധീരന്മാരായ ഞങ്ങളുടെ മുൻഗാമികൾ രാജ്യം പിടിച്ചടക്കുന്ന ധീരയോദ്ധാക്കളെപ്പോലെ തുറിച്ചുനോക്കുന്ന മരണത്തെയും രോഗത്തെയും തൃണവൽഗണിച്ചു ധാരാളം പണം മുടക്കിയും പട്ടിണിക്കും രോഗത്തിനും അധീനരായി തലമുറ തലമുറയായി അദ്ധ്വാനിച്ചതിൻെറ ഫലമാണ് അവരുടെ പിൻഗാമികൾ ഇന്നു അനുഭവിക്കുന്നതു്. അവരുടെ വസ്തുവിൽ അവക്ക് ഒരു ജേതാവിൻെറയും ഭൂഉടമസ്ഥന്റെയും അവകാശങ്ങളുണ്ടു്.

MR. P. S. MOHAMED : അങ്ങനെ വേലചെയ്തു കൃഷിക്കു് ഉപയുക്തമായ ഭൂമിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു ജീവനെപ്പോലും വകവെയ്ക്കാതിരുന്ന വേലക്കാർക്ക് അതിൽ കുറേഭാഗം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൽ തെററുണ്ടോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അന്നു് ഒന്നും രണ്ടും പറ നെല്ലു കൂലിവാങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് വേലക്കാർ വേലചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

MR. K. A. MATHEW : അങ്ങിനെ പ്രയാസപ്പെട്ടവർക്ക് താമസിക്കാൻപോലും സ്ഥലമില്ലാതിരിക്കുന്നതു ശരിയാണോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ഇന്നു അപ്രകാരമുള്ള ഭൂമി അനുഭവിക്കുന്ന ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരുടെ പ്രപിതാമഹന്മാർ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളേയോ രോഗത്തേയോ ഭയപ്പെടാതെ പ്രവേശിച്ചു വേലചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവരുടെ മക്കൾക്കും മക്കളുടെ മക്കൾക്കും അനുഭവിക്കുന്നതിനു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ, യാതൊരു വേലയും ചെയ്യാതെ വഴിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന ആളുകളുടെ അനന്തരാവകാശികൾക്കു പിടിച്ചുപറിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ഗവൺമെന്റു സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു.

MR K. K. CHELLAPPA PILLAI : വളരെയധികം വേലക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് ഇപ്രകാരം ഭൂമികളും കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അറിയാം, അവർ ചെയ്തവേലയ്ക്കു അന്നു ശരിയായ കൂലിയും വാങ്ങിയിരുന്നു എന്നും എനിക്കറിയാം.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : അവർക്കും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കണമെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അവരും ജീവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എനിക്കു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. അവർക്കു ജീവിക്കാനായി ധാരാളം ഭൂമി ഗവൺമെന്റിന്റെ കൈവശമുണ്ടല്ലോ അതു എടുത്തു വീതിക്കാം.

സർ, ഒരുപക്ഷേ അവർ വേലചെയ്ത കാലത്തു എനിക്കു കൂലിവേണ്ടെന്നും ഭൂമി ആദായത്തിൽ വരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരംശം എനിക്കു കൂടി തന്നാൽ മതിയെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ മെമ്പർമാർ പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നു. ചേരിക്കലുകൾ ഭേദഗണ്ഡിക്കുന്നവർക്കു അതായതു കൂലിപറ്റാതെ ഭേദഗണ്ഡിക്കുന്നവർക്കു ഒരുപകുതി ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പുണ്ടു. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ മലംപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു കൃഷിക്കായി പ്രവേശിച്ചകാലത്തും കായൽപ്രദേശങ്ങളിലെ വെള്ളം വററിച്ചു നിലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ആ ദേശങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന കാലത്തും ചെയ്യുന്ന വേലയ്ക്കുള്ള കൂലി കയ്യിൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വേലക്കാർ കൂലിക്കുപകരം ഭൂമി നന്നാകുമ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ഏക്കർ ഭൂമിതന്നേച്ചാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഒരേററത്തു രണ്ടോ മൂന്നോ ഏക്കർ ഭൂമി വേലക്കാരെന്നു പറയുന്ന ആളുകൾക്കു ഇന്നു

കൊടുക്കാമായിരുന്നു. അന്നന്ന് ചെയ്തവേലയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായ കൂലി കൊടുത്തതിനുശേഷം ആണ് ഇന്ന ഉടമസ്ഥന്മാർ കൃഷിക്കുപയുക്തമായി ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു.

MR. K. A. MATHEW: പൂർണ്ണമായ കൂലി ആരാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നതു.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: കൊടുത്തവനും വാങ്ങിയവനും കൂടി. അന്നു കൊടുത്തിരുന്ന കൂലി പോരെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഇടങ്ങഴിയോ, ഒന്നരയോ നെല്ലു അതിലും കൂലി കൂടുതൽ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. വളരെക്കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ മുതൽമുടക്കി പലവിധകഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമി അന്യന്മാർക്കു യാതൊരു മുതൽ മുടക്കും കൂടാതെയും ചെയ്തവേലയ്ക്കു ശരിയായ കൂലിവാങ്ങിയും പുറമേ [illegible] വീതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നാണു ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നതു.

MR. K. R. NARAYANAN: മുതൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പരിശ്രമംകൂടി ഉൾപ്പെടും എന്നുള്ള സാമാന്യതത്വം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: എനിക്കറിയാം. കൃഷിക്കാരനുണ്ടായിട്ടുള്ള (risk) ഭയപ്പാടും മുതൽമുടക്കാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മനസ്സിലാക്കണം. പണവും മുടക്കി കരടിക്കുഴിയിൽ സ്ഥലങ്ങൾ തെളിക്കുന്നതിനു പോയപ്പോൾ കരടിയുടെ പിടിയിൽപ്പെട്ടുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞ കൂലിയ ഓരോ മണിക്കൂറിനും ൧൦൦൦ രൂപാ മുതൽ ൨൦൦൦ മൊ അതിൽ കൂടുതലോ രൂപാവരെവിലപിടിക്കും എന്നുള്ളതുകൂടി മെമ്പർ ധരിക്കേണ്ടതാണ്. ജീവൻ കയ്യിൽ വച്ചുകൊണ്ടു കഴിച്ചു നാഴികകളുടെയും മണിക്കൂറുകളുടെയും വില ഇന്നു ആരാണു നിശ്ചയിക്കുന്നതു.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: പണം മുടക്കിപ്പോയ ആളിനു മാത്രമേ അവകാശമുള്ളായിരുന്നുള്ളു എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: കൂലി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പണം മുടക്കാതെ പോയി കൃഷിക്കാർ ഭയന്നു ദേഹണ്ഡസ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടു കോട്ടയം വരെ തിരിച്ചു പോരേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ട്. അതിനു പകരം കോട്ടയത്തുനിന്നും മററു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ധീരന്മാരായ കൃഷിക്കാരെയും പാറക്കാരെയും കൊണ്ടുവന്നാണു മഹാവനങ്ങളും തെളിച്ചു ഇന്നു ആരാമങ്ങളാക്കിയിട്ടുള്ളതു.

[illegible]

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI : ആ ധീരന്മാരായ വേലക്കാൎക്കും ആ പണം മുടക്കിയ ആളിനും ആ വസ്തുവിൽ അവകാശമില്ലേ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ഇല്ല. ധീരന്മാരായ വേലക്കാൎക്ക പേടിച്ചോടിയവരെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ കൂലി കൊടുത്തു. പങ്കുകാരായി ചേൎന്ന കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചവൎക്ക ഇന്നു ഭൂമിയുണ്ടു്.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : ഈ അവകാശം ആരാണു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്?

MR CHAZHIKATTU JOSEPH : പണം മുടക്കി വേല ചെയ്തു വസ്തുക്കൾ കൈവശം വച്ചു അനുഭവിക്കുന്നവരും അവരുടെ അവകാശികളും.

MR. K. R. NARAYANAN : സൂൎയ്യപ്രകാശത്തിനും ശുദ്ധവായുവിനും എല്ലാവൎക്കും അവകാശം ഒന്നുപോലല്ലേ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: അതെ. എല്ലാവൎക്കും ഒന്നുപോലെ അവകാശമുണ്ടു്.

MR. K. R. NARAYANAN : അതുപോലെതന്നെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ഭൂമിയിലും എല്ലാവൎക്കും ഒരേവിധത്തിൽ അവകാശമില്ലേ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അവകാശമുണ്ടായിരുന്നേനേ. സൂൎയ്യപ്രകാശവും ശുദ്ധവായുവും പോലെ ധാരാളം ഭൂമിയും ലഭിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : ഈ രാജ്യത്തെ സകല ഭൂമികളും ആദ്യകാലത്തു രാജ്യത്തു നിവസിച്ചിരുന്ന സകല ആളുകൾക്കും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതാണെന്നു് അറിയാമോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അങ്ങിനെയായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ഭൂമി മുഴുവൻ അപഹരിച്ചു കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നതു ഗവൺമെന്റാണല്ലോ.

MR. P. K. KUNJU : ഗവൺമെന്റു് ജനങ്ങളുടേതാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പൎക്കറിയാമോ?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അറിയാം. അതുകൊണ്ടു ഗവൺമെന്റിനു സകല ഭൂമിയും ജനങ്ങൾക്കായി വീതിച്ചു കൊടുക്കണം. സർ, രാഷ്ട്രീയശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള അഗാധമായ ഓരോ പൊതുതത്വത്തെപ്പററി ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്തു തീരുമാനിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കഷ്ടപ്പെട്ടു വേലചെയ്തു അധീനമാക്കിയിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ അവരുടെ പക്കൽ നിന്നും എടുത്തു മററുള്ളവൎക്ക വീതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

PRESIDENT: Order, order. Evidently this speech is causing a lot of interest, but the best plan would be for the honourable members to put questions to Mr. Joseph after he has finished his speech.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: രാഷ്ട്രീയ വിഷയത്തിലുള്ള അഗാധമായ വാദമുഖങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോൾ വേണ്ട. ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കൈവശംവച്ചു ദേഹണ്ഡങ്ങൾചെയ്തു കുടിപാർത്തു അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ഭൂമി അഖസന്മാരായി വ്യഥരായിരുന്നവർക്കു ഇന്നു വീതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു തെററായ നയമാണ്. കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചവരുടെ പണം പിടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തു മററുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതു് കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണിയുടെ നയമാണു.

PRESIDENT: I am not following the Kochunni legend.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി ഈ നാട്ടിലെ Robin Hood ആണ്. സർ, കായംകുളത്തു സ്വദേശിയായ ഒരു അക്രമിയായിരുന്നു കൊച്ചുണ്ണി എന്നയാൾ. ഇയാൾ കായംകുളം കായലിൽകൂടി വള്ളത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ആളുകളിൽനിന്നും ആൾശേഖരത്തോടുകൂടിച്ചെന്നു വള്ളക്കാരെ കൊള്ളചെയ്തു അവരുടെ മുതലുകൾ കരസ്ഥമാക്കി അയാളുടെ കൂട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ വീതിക്കയും, കുറെയെല്ലാം സാധുക്കളായ കായംകുളത്തുകാർക്കു പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: On a point of order, Sir. Is the floor of the House intended to be for the narration of old stories or for conducting the business in the agenda?

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: കൊച്ചുണ്ണിയുമായിട്ടു് എന്റെ സ്നേഹിതനു വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടോ എന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: On a point of order, Sir. The other day I was made to withdraw a statement which was considered insinuating.

PRESIDENT: I fully realize it. Mr. Joseph will see to it that if his speech is capable of being construed as involving an insinuation, he will make amends for it.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: സർ, ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാരിൽ ആരും തന്നെ കൊച്ചുണ്ണിയുടെ മക്കളോ, മക്ക

[Mr. Chazhikatu Joseph]

ളുടെ മക്കളോ മരുമക്കളോ ആണെന്നു ഞാൻ മനസാ വാചാ കർമ്മണാ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ള ആരെങ്കിലുമുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. സർ, കായംകുളം കൊച്ചുണ്ണി ചെയ്തിരുന്നതുപോലല്ല ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുവാനാണു എന്റെ സ്നേഹിതൻ മുതിരുന്നതു്. ഇതു അന്യായമാണു. അക്രമമാണു്. അനീതിയാണു്. ഗവൺമെന്റു് ആയതിനു തുനിയരുതു്. ഞാൻ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു.

MR. J. E. A. PEREIRA (*Commerce and Industry, South*): Sir, I oppose the motion of Mr. K. R. Narayanan. His proposal is that if an individual is in possession of more than 50 acres of land, Government should purchase the excess land and sell it to the individual who has no land in a manner not entailing loss to Government. I was not able to understand the motive or principle which actuated Mr. Narayanan. Is it intended as a piece of legislation to go to the help of the poor or is it meant to be a partition of all available land on a per capita basis? If it is the latter, it is nothing short of communism. If it is the former, that is, to give help to the poor, I certainly think that there are ever so many other possible ways by which we can help the poor and before we explore all such possibilities we should not think of divesting people of their lands. One member said that the poor man should have a piece of land to sleep on. I am not sure whether that is the motive which actuated Mr. Narayanan. Whatever it is, his proposal involves a very serious principle, namely, right of private ownership versus State Control,—as to what extent the State can interfere with the right of private ownership.

MR. K. A. MATHEW: Is it the opinion of the honourable member that private ownership should not be interfered with to any extent?

MR. J. E. A. PEREIRA: I do not yield, Sir. As I said this is a very big question involving the principle of right of private ownership and the right of the State to interfere thereon. As the honourable member Mr. T. K. Narayana Pillai said, this question has to be gone into most carefully, if at all, by a separate piece of legislation. I am not able to understand what immediately prompted the honourable member Mr. K. R. Narayanan to put forward such an expropriatory proposal. Is it with a view to help the poor or to partition the land on per capita basis? In either way, this is too much of a sudden jump from the existing order of things. My humble suggestion is that there are ever so many other possibilities of giving help to the poor than the method suggested by the honourable member. I do not know how the mover of the motion can ask the Government to adopt such expropriatory methods in such an arbitrary manner. I certainly believe this is a mis-conception born out of the noble suggestion of the Dewan-President for taking up uncultivated lands if the owner cannot be made to cultivate in order to alleviate the food shortage. I should not be misunderstood as

being opposed to such a proposal for I do not hold a brief for the absentee landlord. For the information of the honourable members, I may add, that I do not hold any agricultural land in Travancore. As I said earlier this a question of very great importance which requires mature consideration. With these words, I oppose the motion.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from the honourable member whether he is aware of the reasons which weighed with the three members of the State Congress Party to accept the spirit of the motion?

PRESIDENT: How can Mr. Pereira say that?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: While I associate myself with the broad principle underlying the motion of Mr. K. R. Narayanan, I beg to oppose it on its impracticability of working. As the leader of our party, Mr. T. K. Narayana Pillai has just suggested, it is really a sign of discontent that is apparent in the poorer classes of Travancore and has been given vent to by Mr. K. R. Narayanan and so many others. Of course, many of them are not here but their representatives are here and they have expressed their view sufficiently and with all emphasis. Discontent exists. The principle of food for all, cloth for all, shelter for all, medical aid for all, education for all should be the aim of all civilised governments. There is no use of questioning the principle underlying that, and it is only a small part of that idea that Mr. K. R. Narayanan has ventilated in this Assembly. There are people now living in the State who are too poor, as Mr. K. R Narayanan pointed out, who cannot have any land to cultivate, who cannot have even a bit of land for shelter and who therefore suffer from heat and cold, day and night. This will be apparent to any honourable member of this House, official or non-official, who would travel throughout the country. It is but fit—and Mr. K. R. Narayanan really echoes this idea of the landless classes—that those people who hold large tracts of land should be prepared to give a bit of their lands to the poor. Sir, the honourable member Mr. T. K. Narayana Pillai has been putting forth the view of abolishing absentee landlordism. I entirely agree with him. The number of registrations which have been conducted last year show that the agrarian population who were relying on the cultivation of lands are put to very great difficulties. Alienations have been many, to discharge their debts or otherwise.

There is another class, the animal class, which have also a demand on the land. Now there is so much talk about the drinking of milk for improving the health of the people, and the free distribution of milk. But cows are few and far between in this country. There is also the paucity of ploughing cattle in the country. It is a pitiable sight to see the fourlegged animal which goes by the name of cow. It is starving. It cannot yield even an ounce of milk or even an ounce of dung due to starvation. That is the state of affairs that is obtaining in the country. Therefore, land must be reserved for the purpose of grazing. Certain acres of land have to be segregated and separated for that purpose in each Kara or Muri. Of course, it involves a revolutionary idea. It really means money. I certainly perceive the difficulty. But, Sir, every far reaching legislation, every reform of importance has been

[Mr. K. K. Chellappan Pillai]

adopted with difficulties. The post-war planning must have been introduced with some such idea in view.

Revolutionary ideas are also in the people's minds. But to avoid bloodshed those revolutionary ideas must be brought into effect by legislation. It must be brought out in the way in which Sri Sankaracharya brought out revolution, in the way in which Buddha brought out revolution, and the way in which untouchability was removed from this country. Therefore it goes without saying that the reform in question, with regard to land, must be accomplished in the near future, in the same way.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from the honourable member whether he accepts the views expressed by the leader of his party in respect of the cut motion?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I accept the broad principle underlying the motion.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: What I wish to know is whether he accepts the views expressed by the honourable leader of the party to which he belongs in respect of the cut motion?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Yes, I do.

MR. A R. SULAIMAN SAIT (*Commerce and Industry, North*): I strongly oppose the motion and in my opinion the suggestions contained in the speeches of my honourable friends supporting the motion are very impractical, and, if accepted, would lead the country to Bolshevism. Moreover, I am afraid the Government as the protector of all the interests in the country should not accept such a meaningless proposition. I wholeheartedly endorse the views expressed by the honourable member Mr Pereira and once again strongly oppose the motion.

MR. J. E. A. PEREIRA: Sir, I move that the question be now put.

PRESIDENT: The motion before the House is that the question be now put. If the motion is carried I shall ask the mover to have his reply and then the Government members, if they want to say anything.

The motion was put and carried.

MR. P. K. KUNJU: I demand a poll.

A poll was taken and the House divided as follows :—

AYES—45.

1.	Mr. P. C. Adichan	11.	Mr. K. G. Kesavan Nair
2.	,, P. R. Atchuthan	12.	,, P. K. Kunju
3.	,, K. Balakrishna Menon	13.	,, C. S. Lakshmana Aiyar
4.	,, A. K. Bhaskar	14.	,, V. Madhavan
5.	,, M. K. Chandrasekhara Bhattathiri	15.	,, E. K. Madhavan
		16.	,, Kadakkavoor P. Madhavan
6.	,, K. K. Chellappan Pillai	17.	,, R. Madhavan Nair
7.	,, V. Gangadharan Nair	18.	Sahib Bahadur K. A. Mahomed
8.	,, V. I. Idicula		
9.	,, M. L. Janardhana Pillai	19.	,, P. S. Mahomed
10.	,, Chazhikattu Joseph	20.	Mr. K. A. Mathew

AYES 45.

21. Mr. K. T. Michael
22. „ J. T. Morais
23. „ S. Muthukaruppa Pillai
24. „ K. R. Narayanan
25. „ T. K. Narayana Pillai
26. „ P. S. Nataraja Pillai
27. „ M. K. Nilakantan
28. „ N. D. Parameswaran Namboodri
29. Rajyasevanirata K. G. Parameswaran Pillai
30. Mr. G. Parameswaran Pillai
31. „ K. M. Paul
32. „ J. E. A. Pereira
33. „ C. K. Sankara Pillai
34. Mr. S. Sankaranarayanan Tampi
35. „ A. R. Sulaiman Sait
36. „ S. Thiraviam Nadar
37. „ J. W. Tolson
38. „ A. P. Udayabhanu
39. „ K. Varugheese Ithac
40. „ P. M. Varghese
41. „ V. K. Velappan Nair
42. „ V. K. Velayudhan
43. „ Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai
44. „ Xavier Vincent
45. „ Brahmapuram P. Yesudian

NOES—1.

Mr. A. Nesamony

NEUTRALS—20.

1. Rajyasevanirata S. Chattanatha Karayalar
2. Mr. A. Gopala Menon
3. „ K. C. Karunakaran
4. „ T. T. Kesavan Sastri
5. „ V. S. Krishna Pillai
6. „ C. Kumara Das
7. „ P. K. Kumaran
8. „ K. G. Kunjukrishna Pillai
9. „ K. Madhava Kurup
10. „ Varkala K. Madhavan
11. „ S. Narayana Aiyar
12. Mr. G. Narayanan Tampi
13. Srimati T. Narayani Amma
14. Rajasevapravina G. Parameswaran Pillai
15. Mr. M. R. Ramakrishna Pillai
16. „ E. G. Salter
17. „ K. Subramonia Pillai
18. „ D. Thomas
19. „ P. O. Thomas
20. Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar

MR. K. R. NARAYANAN: I want to explain my position.

PRESIDENT: The honourable member wants to make an explanation and then withdraw the motion.

MR. J. E. A. PEREIRA: Sir, I oppose the withdrawal.

PRESIDENT: As Mr. Pereira objects to the withdrawal of the motion, the question has to be decided as to whether Mr. K. R. Narayanan has permission of the House to withdraw the motion.

The motion was put and carried.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ! എന്റെ ഉപക്ഷേപത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വത്തെ ഇവിടെയുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറന്മാർ, ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ അനുകൂലിച്ചു കാണുന്നതു വളരെ സന്തോഷാവഹം തന്നെ. ഇതു്; ഇന്നു് അല്ലെങ്കിൽ, നാളെ സാധിതപ്രായമാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ആവേശത്തോടെ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല. പിന്നെയോ......

RAJYASEVANIRATA S. CHATTANATHA KARAYALAR (*Deputy President*): Sir, he has no right of a speech now,

Motion No. 20.

MR. M. K. CHANDRASEKHARA BHATTATIRI (*The Travancore Jenmies—South*): Sir, I move:

To reduce the total allotment of Rs. 13,02,106 for Land Revenue by Re. 1.

Sir, I wish to bring to the notice of Government certain grievances of the jenmies in connection with the collection and disbursement of jenmikaram. Sir, we are aware of the scope, significance and implications of the vast and far-reaching changes which have been brought about by the amendment of the Jenmi-Kudiyan Regulation in 1118, the relieving of the distressing features of which it is not my intention to stress at present. The best or the worst of it is there, we are forced to accommodate. We have to be really grateful to Government and we are for undertaking the collection of concessions conferred upon us by the Regulation. I stand here only to plead for a more wholehearted fulfilment of that undertaking. We are told that by that Regulation we have been conferred a right to jenmikaram. But we can see that it is only a shadow of a right. We can realise it. It is only a right without any corresponding liability on any one to pay anything to us. It is only a right without a power to enforce it. That is the condition to which we have been reduced.

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet again at 3 O clock.

The House adjourned for lunch at 2 P. M. and re-assembled at 3 P. M.

MR. M. K. CHANDRASEKHARA BHATTATHIRI: Sir, there is a duty cast upon the Government to see that the community whose entire right of ownership in land was taken away gets whatever it is asked to receive in lieu of all its rights. Our belief in the Government is the only guarantee that we have.

There is a general feeling that everything has been said and done for the Jenmi and that he is well off. But I would say that it is a mistake and an untruth to have such a presumption. Most of the Jenmies excepting a handful of them here and there who are well off even otherwise, are persons who have absolutely to rely upon this Jenmikaram alone for their livelihood. It will be a pity if even this amount is not collected and disbursed in proper time. Taking for example a Jenmi who has to get about 500 rupees a year; if he gets it regularly he will have only about Rs. 30 for one month as a means for his livelihood. He is not given any information as to the time of collection and as to what amount is being collected. If at least he is given a notice showing the amount of money due to him he can take it and get the money subsequently. But no details such as these are being furnished. Though the Regulation prescribes that a notice should be sent to Jenmies intimating them of the fact of collection and the amount so collected, in actual practice it is seldom observed. A Jenmi who is having his dwelling place at Kottayam may have to receive his Jenmikaram at Neyyattinkara and it is impossible for him to come every month to Neyyattinkara and see how much is being collected.

My submission therefore is that a Jenmi is put to many difficulties if a notice of collection is not sent to him in proper time. By that the Governmet also stand to lose. I wish to show this.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: May I just bring to the notice of the honourable member that recently the system of issuing triplicate receipts has been introduced with a view to see that when a triplicate copy goes to the Jenmi he may be able to know the amount of collections actually made?

MR. M. K. CHANDRASEKHARA BHATTATIRI: I am indeed thankful to Government for having taken such a step. In fact I was about to refer to that also.

In 1118 the total demand of Jenmikaram was Rs. 7,31,613 but the actual collection was Rs. 5,37,559. By way of commission the Government are entitled to about Rs. 13,439. But in the budget figures I find only Rs. 3,640. Where has the remainder gone? Is it a mistake in the preparation of the budget? I do not presume that nor I wish it were so. Then what else is it but a clear and convincing proof of my complaint that due and prompt attention is not being paid to the disbursement of the amount which has already been collected. The only way in which this can be explained away is by adopting this position, that about two-thirds of the amount already collected has not been disbursed at the proper time and so Government cannot be given credit to for the Rs. 10,000 more for which they are entitled to. Another matter of complaint which I thought I would refer to was that we are not furnished with proper details. A deputation of Jenmies waited at one time on the Dewan and made these complaints before him. I am now glad to hear from the Chief Secretary that the complaints have since been redressed. Though the system of triplicate receipts has been introduced we have not yet come across the receipts. I hope that the system will come into effect very soon. With the hope that the Government will give proper notice to the Jenmies at the proper time as and when the amount is collected and expressing my hope that the Government will speed up collections and disbursements of Jenmikaram so that the Jenmies may be saved of much trouble, I resume my seat.

PRESIDENT: Order, order. Before I call upon the next speaker, there is a small matter of procedure which I wish to bring to the notice of the Honourable House. It has been suggested by Mr. Saher that as he has very important business in connection with the recruiting of labour tomorrow, his Demand may be taken up immediately after the Land Revenue Demand is over. Has the honourable House any objection to take the Transport Department Demand immediately after the Land Revenue Demand is over?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I have no objection, Sir.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: No, Sir, we are not prepared. It may be taken tomorrow.

PRESIDENT: But tomorrow is the only day on which the Director cannot be present. Therefore it must be taken up on Monday.

MR. P. M. VARGHESE : സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈ ഹൗസിൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഇപ്പോഴത്തെ സെററിൽമെൻറുപാട്ടം പിരിക്കുന്നതിനെപ്പററിയാണ്. സെററിൽമെൻറുപാട്ടം ഇപ്പോഴും പിരിച്ചുവരുന്നതു നിലം എത്രയേക്കർ എത്രവീതം ഉണ്ടോ അതിൻെറ കൂടുതൽ കുറവനുസരിച്ചാണ്. എന്നാൽ ഇന്നു് അതായതു് കൺട്രോളും റേഷനും നടപ്പുള്ള ഇക്കാലത്തു് സെററിൽമെൻറുപാട്ടം നെല്ലു് ചെലവിനുതികയാത്ത ആളുകളുടെ അടുക്കൽനിന്നും പിരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല, എന്നാണ് ആദ്യമായി പറയാനുള്ളതു്. അതിനുള്ള കാരണം ഓരോന്നായി ഞാൻ ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ പ്രസ്താവിക്കാം.

MR. G. NARAYANAN TAMPI : ഒരു ചോദ്യം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് കരം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പററിയാണോ അതോ ഇപ്പോഴത്തെ ആഹാരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു് ഗവണ്മെൻറിലേക്കെടുത്തുവരുന്ന നെല്ലിനെപ്പററിയാണോ?

MR. P. M. VARGHESE : ആഹാരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു് പിരിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പററിയാണ്. എന്നാൽ അതു് കരമായിട്ടാണ് ഈടാക്കുന്നതു്. ഈ നെല്ലു്, തികയാത്ത ആളുകളുടെ അടുക്കൽനിന്നും എടുക്കുന്നതു കൊണ്ടു് വലുതായ ദോഷങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഇപ്പോഴും ഓരോ ആളുകളുടെയും ചെലവിൻ എത്രമാത്രം നെല്ലു്വേണമെന്നുള്ളതു് ഓരോ താലൂക്കിലും റേഷൻകാർഡു് നോക്കിയാണ് തീരുമാനിക്കുന്നതു്. ൧൦ പറ നെല്ലു് ആദായമുള്ള ഒരാൾക്കു് റേഷൻ കാർഡനുസരിച്ചു് അതു അവൻെറ ചെലവിനു വേണമായിരിക്കെ അവൻെറ അടുക്കൽനിന്നും ൩൦ പറനെല്ലു് സെററിൽമെൻറു പാട്ടം എന്നുപറഞ്ഞു് പിരിക്കുന്നതു് കഷ്ടമാണ്. അവൻെറ അടുക്കൽനിന്നും പിരിക്കുന്ന നെല്ലു് ഒടുവിൽ അവൻതന്നെ കൺട്രോൾ കച്ചവടക്കാരൻെറ പക്കൽനിന്നും കൂടുതൽ പണം കൊടുത്തു് വാങ്ങിക്കണമെന്നുവരുന്നതു് അവൻെറ കഷ്ടകാലം കൊണ്ടെന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറയാനില്ല. ഇനിയും രണ്ടുമൂന്നു വിഷമമാണ് ഇതു കൊണ്ടുള്ളതു്. ഒന്നാമതു് പാർവ്വത്യകാർ ആവശ്യമില്ലാത്ത ജോലിയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ചെലവിനു തികയാത്ത ഒരുവൻെറ അടുക്കൽനിന്നും എടുക്കുന്ന നെല്ലു് ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും അതു് കൺട്രോൾ കച്ചവടക്കാരനെ ഏല്പിച്ചു് ഉപലാഭം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ സാധു കർഷകൻെറ ആദായത്തിലുള്ള നെല്ലു് ഒടുക്കി അവൻതന്നെ നഷ്ടത്തിനു വാങ്ങിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എന്നാൽ ഈ രീതി മാററി റേഷൻ കാർഡനുസരിച്ചു് ഓരോ കർഷകനും എത്ര

റീതം നെല്ലുവേണമെന്നു തീരുമാനിച്ച് അതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള നെല്ല് മാത്രമേ എടുക്കാവൂ. എന്നു തീരുമാനം ചെയ്താൽ പാർവത്യകാരന്മാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് അതായത് റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ബുദ്ധിമുട്ട് വളരെ കുറയും. ഈ ഏർപ്പാടിന്റെ ഉദ്ദേശം ആഹാരസാധനങ്ങൾ സമമായി വീതിക്കണമെന്നുള്ളതാണെന്നാണു പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ നടപടി അനുസരിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയല്ല ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതാണ് ന്യായമെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇന്നു സെററിൽമെൻറുപാട്ടമെന്നു പറഞ്ഞു ചെലവിനു തികയാത്തവരുടെ അടുക്കൽനിന്നും നെല്ല് എടുക്കുന്നതു അനീതിയാണെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: But it does not arise in connection with the motion under discussion. The present motion relates to Jenmikaram.

PRESIDENT: I thought I ruled the other day that under the motion for reduction of total allotment any honourable member can make observations of a general nature. It is in pursuance of that that the honourable member is speaking. For instance, if Mr. Narayanan's motion had not been voted upon everybody could have talked on the whole subject of Land Revenue Demand. It is on that basis that I ruled the other day and that Mr. Varghese is now speaking.

MR. P. M. VARGHESE: നെല്ലെടുക്കുന്ന രീതിയെപ്പററിയും എനിക്കു ഒരു വാക്കു പറയുവാനുണ്ട്. തൊടുപുഴതാലൂക്കിലും മററും നെല്ലെടുക്കത്തക്ക വലിയ നിലം ഉടമസ്ഥന്മാരുണ്ട്. അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നും എടുക്കാവുന്നിടത്തോളം നെല്ലെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ സാധുകർഷകരെ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. എന്നാൽ നേരെമറിച്ചാണു നടക്കുന്നത്. സാധുകർഷകരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരെ ഭയപ്പെടുത്തിയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തികാരന്മാർ നെല്ലെടുത്തുവരുന്നത്. അവരുടെ കൈവശമുള്ള നെല്ലു മുഴുവനും എടുക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ റേഷൻ നെല്ലുവാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ചില ധനവാന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഈ പ്രവൃത്തികാരന്മാർ ചെന്നാൽ നെല്ലെടുപ്പു രീതി വേറെ മറെറാരുവിധമാണ്. അവർ ഇവരോടു നെല്ലു ചോദിക്കുക പോലുമില്ല. കൊടുക്കുന്ന നെല്ലു വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനുള്ള കാരണം എന്തു? മുതൽ ഉള്ളവർക്ക് അതായതു സ്ഥല

[Mr. P. M. Varghese]

ങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും ഉണ്ട്. മുതലുള്ളവരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് കണക്കു പറഞ്ഞു നെല്ലു വാങ്ങിക്കുവാൻ ആരാണ് തയ്യാറാകുന്നത്? ഈ പ്രവൃത്തികാരന്മാരെക്കൊണ്ട് അതിന് കഴികയില്ല. ശരിക്കു നെല്ലെടുക്കണമെങ്കിൽ തഹശീൽദാരന്മാർതന്നെ അതിനു തയ്യാറാകണം. അവരുടെ നിലങ്ങളും തിട്ടപ്പെടുത്തി എടുക്കാവുന്നിടത്തോളം നെല്ല് എടുക്കുന്നതിൽ നിഷ്കർഷിക്കുവാൻ തഹശീൽദാർതന്നെ ഒരുമ്പെടണം. ഒരുപക്ഷേ, ധനവാന്മാരുടെ പക്കൽ നിന്നും എടുക്കാവുന്നത്ര നെല്ല് എടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ശരി, സാധുകർഷകരുടെ അടുക്കൽനിന്നും അവരുടെ റേഷൻ ചെലവിനുള്ള നെല്ലുനീക്കി മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ അതുമാത്രമേ എടുക്കാവൂ. ഈ അഭിപ്രായം പ്രത്യേകമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നത്.

Motion No. 21.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI (*Chirayinkil cum Nedumangad*): Sir, I move:

"To reduce the allotment of Rs. 13,02,106 for land revenue by Re. 1."

I have tabled this motion to canvass support for the proposition that land revenue may be abolished. From the statement made by the Dewan the other day, I understand that the matter is under the consideration of Government at present. Any day, abolition of tax will be welcome to people; but the abolition of land tax is beset with some difficulty or other in its actual working. Therefore I have put it as a proposition to canvass the support from this House. As far as Travancore is concerned, the land tax itself is heavy and in addition to this we are paying tree tax as well. Now our finances are so elastic that the land tax forms only one-twelfth of our total revenue. With the periodical right of resettlement which the Government has, and if effected, it will act adversely on the people who are in possession of lands. After all, in spite of the boom in agricultural produce which we are now enjoying, the average lot of a ryot in Travancore is not far better off. Practically, all people who own lands below five acres are still immersed in proverty and have to pay land tax, so much so their material condition is not fairly well up. The cost of labour has gone up so much so that their margin of profit is so little; and because the prices of necessities have increased an average ryot is still in poverty. Therefore, taxation must be so adjusted as to bear a proportion to the paying capacity of the people. Now the tax on land causes hardship on the poor ryot, but people who are in other walks of life are not called upon to pay such a steady tax into the Government treasury. Apart from that—I speak subject to correction—my information is that nearly 50 per cent. of the *patta* holders are paying a tax below Rs. 5. It follows from this that a large number of our ryots have to

pay Rs. 5 as tax. To put it in other words, the total revenue of 43 lakhs in land revenue is received from people who pay an average tax of nearly Rs. 5 per annum. But the condition of an average ryot is not so well off. For these reasons, it is the duty of Government as well as this House to see that his burden is relieved to some extent and that revenue is equated on others who are able to bear. From that aspect, I would suggest that the time is up now when our finances are so elastic, to devise ways and methods to abolish land tax as such and to enforce a kind of tax on all agricultural income, so as to put it on the shoulders of those who are able to bear it. Already there is an agricultural income tax. There is a body of opinion in the country who say that in the actual working of it there are difficulties and hardship. People suffer hardship on that score. That apart, any law, however good it may be, however beneficial it may be, depends on the actual working of it. If there are hardships in the working of that law, that does not go to show that the law as such is bad but it must be regularised. It is also the duty of the administration to realise the difficulties of the people who suffer hardship and bring about relief. In that aspect, I will say that if we devise a method for converting this land tax into a kind of tax on agricultural income the minimum must be so fixed as not to cause hardship to any class of people in the country but to put it on the shoulders of those who are making a profit by agricultural industry. Sir, agriculture as an industry is not a profitable concern. In the past it was the main industry in the country. The administration depended on its income. But conditions have now changed. We are marching on progressive lines and the income of the State also increases on progressive lines. Money flows into the State coffers from several sources other than land revenue. Such being the case, it is possible for Government to run their machinery without taxing the land. With these words, I commend my motion to elicit opinion and to canvass support to my proposition, namely, the abolition of land tax.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, I beg to associate myself with the ideas expressed by my honourable friend Mr. Nataraja Pillai on the abolition of land tax in the State. Of course, it has long been recognised in India that this is one kind of tax which could be levied from people even from olden times. It is not time enough to abolish it altogether at present in the State. We have been pursuing the policy of improving upon the old system, by the method of progressive taxation on incomes. Therefore, it has to be supposed that in course of time, the land tax may be abolished. Now it is expected that about 40 per cent could be collected as income tax, both from E. P. T. and ordinary income tax.

PRESIDENT: The figures would be somewhat like this. Leaving E. P. T. on one side which is of course different, including income tax and super tax wherever they are leviable, I do not think the total incidence goes much above 35 per cent as against 58 or 60 per cent in British India.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: That shows we have been proceeding on correct lines as far as the method of taxation goes. But as Mr. Nataraja Pillai has put it, the burden on the poor agriculturist is on the increase any way. And of late, it has increased enormously. Therefore, it is only meet and proper that an attempt should be made to bring an end to the payment of land tax by gradations.

Sir, a word on economic holdings. All lands in the hands of Government and which could be made use of by the agriculturists are being parcelled out by slow degrees. Day by day, it has become completely unprofitable to cultivate the lands of the countryside. There is no manure in the country. The honourable member, the Director of Agriculture, was saying this morning that manure could be procured on credit, but it has been the experience of an ordinary ryot that he could not get it at a profitable rate. Implements too are not available at the present time.

PRESIDENT: I do not know whether it is quite accurate for the honourable member to say so about manure. Within the last two or three weeks, I have seen papers in relation to the greater ingress of ground-nut cake. There are about 2,500 tons of that in the country. By negotiations with the Government of India and the Imperial Chemical Industries, we are expecting to have a very large consignment of ammonium sulphate, say to the extent of 1,400 tons. We are also getting Phosphatic manure by negotiation with the Government of India. If the honourable members, make this fairly known to the people of their constituencies, the manure situation could be efficaciously dealt with. There is yet another aspect. We have decided not to make any profit from the sale of these manures to the ryots. It is the idea of Government to sell them for the same price which we paid. It has been suggested that both the Government of India and this Government should co-operate in selling the manures at less than the cost price. It is the understanding that both the Governments should share the deficit resulting therefrom. I could not now say that that is the undertaking. The final results of the negotiations have not yet become known. That is the real state of affairs. In all probability, manure will be sold at less than the cost price.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Thanks are due to this Government and to the Government of India for the programme just now explained to us.

The uneconomic holdings which we have, have to be cultivated at a great cost. Even if the manure is supplied at these reduced rates, to make cultivation proceed on a profitable line, it is necessary that the morselling of land is at once stopped.

PRESIDENT: How?

MR. K. K CHELLAPPAN PILLAI: By proper legislation, Sir.

PRESIDENT: Order, order. The honourable member will realise that proper legislation means and involves the change of the social law of the country or a consolidation of the law and it might also be remembered that I have been pleading for the last four years in regard

to the matter. I am looking forward to the formulation by any group of honourable members of a change over to the Mitakshara Law or in the alternative any other method to bring about consolidation of land.

Government do not want to introduce legislation themselves because they do not wish to impose a new law in the country against the wish of the people. But for about four years I have been trying to suggest to the people concerned that they should themselves promote such legislation and make partition difficult, if not impossible. It was also suggested by me that the same method as obtaining in Bengal, in the Dayabagha system, namely, that the Karanavan would be under a moral obligation implemented by legal sanction to divide among his ananthiravans a certain proportion allottable to each but that the income alone should be divisible, the holding being indivisible and that thus facility should be given for consolidation of these lands. If honourable members are anxious to promote legislation, Government will be more than willing to support such legislation.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I intend moving for the introduction of such a legislation.

PRESIDENT: Yes.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: In support of my argument I shall read out a passage from K. T. Shaw's book on Indian finance about economic holdings. "The problems connected with the land do not stop here. The modern civilized state cannot consider its duty accomplished merely by bringing about a greater degree of distributive justice in its tax burdens. It must make it its first concern that the wealth of the people increases. The agricultural wealth of India cannot increase so long as the Indian cultivator is tilling small, unprofitable holdings, with the perpetual risk of that being still further reduced."

PRESIDENT: Mr. Chellappan Pillai will realise that we have asked for two tractors, with a view to the possibility of such consolidation. A tractor cannot be usefully employed unless there is an area of 400 acres to deal with at a time. And it is in the hope that in the course of four or five years such big holdings will become the order of the day that the Government have already asked the Government of India to spare them two tractors out of the large number which will be imported into India in the near future.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Mr. Shaw writes: "Legislation must simultaneously be undertaken to reduce the morselling of the agricultural land in India by some system of presumption or some other guarantees against subdivision of an uneconomic kind. Perhaps the best method to accomplish a standard economic holding would be to consider the entire land of a village as belonging to the village, and permit its cultivation and enjoyment to the village collectively." He goes a step further.

PRESIDENT: All that is possible where there is a real village. The honourable member will realise that that is our difficulty. In the Punjab under the Lambardari system a community is regarded as a

[President.]

whole. Land revenue is paid by one man namely the Lambardar who is responsible to Government for the payment of the whole land revenue of the village. He is not only in the position of the village Munsiff or the Proverthicar, but he is the agent of the village *vis-a-vis* the Government. That system can only exist, the system which Shaw advocates can only be implemented if there is an active village life. Unfortunately throughout the continent of India that active village life is absent. We have, therefore, to recreate a new organisation.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: In Madras there are Ekagramoms, the Ekasambhoga gramoms, and others, where lands are enjoyed by people in common. Such a system should be tried here in a Kara. Of course, we have to re-group it, and some such arrangement should be made.

PRESIDENT: In practice, I may inform the honourable member that in Madras the rules do not operate successfully. I am, myself, the holder of one of these gramoms and I can say that the system does not work.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: So many things which were not considered practicable have actually become practicable in course of time.

In regard to the land policy, I have only to submit the aforesaid at present. With regard to the local grievances, I may submit that in Kunnathur and Mavelikara, there has been a failure of crops due to the failure of monsoons. This applies to the taluks of Karunagapally and Karthigapally. It is more marked in the area called Onattukara which is included in the said taluks. I hope some remedy by way of remission of tax will be made for the relief of the agriculturists.

MR. P. O. THOMAS: Sir,...............

PRESIDENT: I hope the honourable member will abbreviate his remarks because I can give honourable members on the non-official benches only about 20 to 25 minutes.

MR. P. O. THOMAS: Sir, land acquisition has become the more important department in the State now than ever before. That is due to the various schemes introduced by Government such as electric power supply, industrialisation of the country, the post-war reconstruction activities and others. For these lands are to be acquired and the cases of land acquisition will be much more on the increase. In the case of land acquisitions, however much the head of the administration and the superior officers may be actuated by good motives, in practice, we find that there is a lot of abuse and consequent heart-burning among the owners of the holdings which are acquired by Government. The data which is the basis of the assessment of value is given by the inferior and subordinate officers of the Land Revenue Department, who are, very often indifferent and callous. They do not take into consideration the rising value of the lands and the convenience of the small land holders. They very often resort to random calculations and the data supplied to the superior officers are often very incorrect

and misleading. Consequently, in the assessment, the values are fixed very low. Holders of small plots are evicted without giving proper compensation or other plots for habitation, as directed by the superior officers. Therefore, in a matter like this I would request the head of the administration to bestow more care and attention so that a lot of the suffering of the land holders may be obviated. The officers should see that the land holders get proper compensation or other plots for habitation.

MR. P. S. MAHOMED : സർ, വസ്തുകരം നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്നു ജനങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറു അങ്ങനെ ഒരു നില ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ഉടനടി ഒരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള കരവും പെട്ടെന്നു നിറുത്തുകയെന്നുള്ളതു സാധ്യമാണോ എന്നുള്ള സംഗതി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. കൃഷിക്കാരൻെറ മേൽ ഒരു ആദായനികുതി ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇതിൽ ആദ്യമായി ഒരന്വേഷണം നടത്തി ഇത്രമാത്രം ഒരാണ്ടിൽ ആദായനികുതി നമുക്കു കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമാകുമെന്നുള്ള ഒരു നില കണ്ടാൽ മുഴുവൻ കരവും ഉടനടി നിറുത്തൽ ചെയ്യുന്നതിൽ ആക്ഷേപം ഒന്നുംതന്നെയില്ല. അതിനെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. അഞ്ചോ ആറോ ഏക്കർ സ്ഥലമുള്ളവരോ അഞ്ചു രൂപാ കരംകൊടുക്കുന്നവരോ ആയ ആളുകളുടെ കരം ഉടനടി നിറുത്തുന്നതിൽ വിരോധമൊന്നുമില്ലെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം.

PRESIDENT : If a holding of, say, 10 acres is subdivided so that nobody gets more than two or three acres; what has the honourable member to say to that ?

MR. P. S. MAHOMED : ഇപ്പോൾതന്നെ ഓരോരുത്തരുടേയും കൈവശം ആയിരവും രണ്ടായിരവും മൂവായിരവും ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ കരം ഉടനടി നിറുത്തുക സാധ്യമല്ല. ചെറിയ ചെറിയ സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു വലിയ വിഷമം ഉണ്ടാകുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ വിഷമം തീർക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതല്ലാതെ സ്ഥിരമായ ഒരു വരവിനം കൃഷി സംബന്ധിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കരം, അതായതു് ഒരു ഭീമമായ സംഖ്യ ഉടനടി നിറുത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നത്ര സാധുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിനായിട്ടു അഞ്ചേക്കറിൽ കുറഞ്ഞ സ്ഥലം കൈവശമുള്ളവരുടെ ആദായനികുതി കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ നടത്തണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. C. K. SANKARA PILLAI : Sir, It is a known fact that the lands in Travancore can be classified into pandaravagai and jenmom lands.

Tax on these lands were originally fixed on the basis of the settlement pattom. During Settlement it was thought by the Government that as tax on lands belonging to jenmis being 1/8 of the general tax, the real tax that has to be obtained by the Government should not go down. With this object in view the tharams of the jenmom lands were fixed very high and many of the jenmom lands were classed as first or second tharam. Naturally the settlement pattom went high. According to the present rule or method for the purchase of paddy from the ryots the amount that has to be purchased depends upon the settlement pattom in many cases from properties of adjoining survey numbers, one may be Pandaravaka land and the adjoining survey number if it happens to be a jenmom land, the settlement pattom of the one will be about 10 times the settlement pattom of the pandaravaka land. The result is that when harvest is over and when the revenue officer goes to the spot for collecting paddy from these jenmom lands, the ryots will have to pay about 10 or 15 times the paddy that is due from the pandaravaka lands. To make my position clear I shall try to bring to the notice of the house two particular survey numbers in Yericaud kara in the Puthupalli pakuthi. Survey number 665/5 is 3 acres 48 cents. Settlement pattom on this property is 22 parahs. That is a Pandaravaka land. Then there is another jenmom land. Its survey number is 665/3, a sub-division of the same block, which is, 1 acre and 70 cents and the settlement pattom is 65 parahs of paddy.

PRESIDENT : Are these the lands in respect of which a petition was recently submitted to Government?

MR. C. K. SANKARA PILLAI : Yes, Sir.

PRESIDENT : I shall consider it. That specific question need not be raised on the floor of this House. If I remember right it was pointed out that adjoining jenmom or non-jenmom lands were differentially treated. Some arguments were also advanced before me. I do not think the hon'ble member should argue that point on the floor of the House.

MR. C. K. SANKARA PILLAI : Thank you, Sir,

MR. V. S. KRISHNA PILLAI : Sir, I have very great pleasure in supporting the motion of the hon'ble member Mr. P. S. Nataraja Pillai, in regard to the abolition of land tax. If I remember correct, the suggestion came from you as early as 1112 as the President of this Assembly. I believe that the introduction of agricultural income tax is the first step that you have taken in the prosecution of that object. If my belief is right, I hope that within a short time tax on all lands will be abolished from this country. I think it would be correct to say that the intention of the Government, if it is to be practical, should be to have a small uniform tax on all lands as a kind of basic tax and all the rest to be abolished. I hope they are not going to be as heavy as it is at present and I think it would be only nominal so far as indi-

vidual holders have got a title. If that practice is ably extend in the matter of land tax, I think most of the evils that are obtaining at present will vanish. It is my full belief, Sir, that the cry now for more and more land will go away. People would not be willing to possess large areas and pay heavy agricultural income tax. Small holdings will be very much improved because the small landholder will be forced to pay nothing at all so much so that there will be decided improvement in agriculture as well as the craze for more lands in men's minds will also go away. Let me submit that this is a daring step which, if I am correct, has not been contemplated by any of the administrators whom I have had the privilege to know. Even at the time of Hindu and Moghul Emperors they considered it as a right and prerogative to get Rajabhogam, that is 1/6 of the yield of land on which they rule. Abolition of this prerogative, I beg to submit, is an act which is going to be unique in the annals of revenue administration. So far as Nanjinad is concerned, I think it is a second Magna Carta for us, because there is no other land in the whole world which is so heavily taxed as that part of the country. I emphasise the words 'whole world' because statistics have been collected to show that in no civilised country on the face of the earth such a high tax as in Nanjinad is being levied.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: നാഞ്ചിനാട്ടേപ്പോലെ വിളവുണ്ടാകുന്ന ഭൂമി വേറെ വല്ലയിടത്തുമുണ്ടോ?

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: ധാരാളമുണ്ട്. Now let me emphasise the hardships that we are experiencing over and over from two points of view. It is an admitted fact that we are paying very excessive tax than what is due from us. It is a hardship, I should say mischief, as a result of the working of the Settlement Proclamation, however laudable the principles contained in the Settlement Proclamation were in those days. It is my humble submission that in practical working it has done us immeasurable injury, while it will be found that the same Proclamation in its practical working has produced immense benefit to those people who live on the northern part of Travancore. However much it may be good in principle, an impractical Proclamation as it is, must go and a new Proclamation must come in. The second aspect of it is that off and on even from the days of the Sri Mulam Popular Assembly we have made representations and waited on deputations on the Government with regard to this matter. We have cried over and over again both in this House and elsewhere that we have been illegally taxed.

PRESIDENT: To a certain extent. It would not be possible to say that anybody is illegally taxed. In that case there is a legal remedy. The honourable member need not labour that point. As early as 1112 or 1113 I freely admitted on the floor of the House that there has been very unequal incidence of taxation in Travancore and that Nanjinad has been overtaxed whereas other parts of the country have been undertaxed. The hands of Government are tied. Until another

[President.]

settlement and survey take place we cannot alter the rate of taxation. It was urged upon the Government that they should contemplate a resurvey and a resettlement. Government pondered over the matter and they have come to the conclusion that the result of a resettlement and resurvey will not be commensurate with its cost. Therefore, Government have come to the conclusion having regard to the possibility of revenue on agricultural incomes that we shall get rid of all the rest and not have recourse to a resettlement and resurvey which is in force elsewhere in India.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI : I am not referring to what has been said by the Chair.

PRESIDENT : You are trying to get rid of an admitted grievance. There is strong difference of opinion as to whether it is right or wrong on the part of Government to levy such a tax in Nanjinad. Government have admitted on the floor of the House and that admission may be taken for what it is worth that Nanjinad is taxed differentially than other parts of the country.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : And the relief was given by 20 per cent.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI : I want to explain my position. I was referring only to the miscalculation or the persistent miscalculation that was.........

PRESIDENT : What good is it going to do? There were animated discussions on this subject by some of the predecessors of the hon'ble member who put forward the idea of miscalculation and on the side of Government it was pointed out that there was no miscalculation, and that it was practically all right. But finally Government came to the conclusion that there was something to be said. Although there was nothing illegal about it, there was a certain amount of inequity about it, and so a 20 per cent reduction in the tax was made in 1113 or 1114. Although it does not come within the contemplation of the Settlement Proclamation, Government gave 20 per cent reduction in the amount of tax to the people of Nanjinad.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI : We are immensely grateful to the Government for the 20 per cent reduction. But that reduction is only arbitrary. It is only for a term of years. It may, at the sweet will of the Government, be extended or not. We are put to the apprehension that we would at any time be disqualified from the relief or that concession will be taken out of us. So, what I would say is that a complete removal or a reduction of the miscalculation or error which the Government have admitted must be effected immediately to give relief to us.

Turning to the question of water cess, Sir, we have not had three continuous crops in the channel-fed areas ever since the Kodayar Project was inaugurated. I am fully aware of the responsibility with

which I make the statement on the floor of this House. Even today, nearly ten thousand acres bordering Nilappara south of Marthuamalai are dying or some of them are dead. Complaints were raised at every crop. Complaints are being raised that we are not getting sufficient water and regular distribution.

Several schemes regarding water supply have been adumbrated or investigated but none of them are put into action to supplement the reservoir. Now, through thick and thin, we have been paying Rs. 7 per acre as water cess. But we would further pray that as a huge percentage of the investment on Kodayar has been taken as a return from the land yield, it is high time that the Government took into consideration the question of abolition of this cess. There is already a land revenue, and the investment of water-cess has been completely written off; there is therefore ample justification, at least at this juncture when we are giving you all our paddy, when we lay open all our granaries to you, and when we are thereby solving the food problem of the State to our humble and little extent, for the Government to consider the levy of this water-cess with sympathy and abolish it at the earliest possible time.

Mr. P. K. Kuriakose Stood up.

PRESIDENT : If you will speak only for about five minutes, I shall allow it.

MR. P. K. KURIAKOSE : സർ, യുദ്ധപരിതസ്ഥിതികൾ മൂലം ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിൽ കുറെയെല്ലാം വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിളവ് നാൾക്കുനാൾ അധഃപതിച്ചാണ് വരുന്നതെന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നതു് പ്രത്യേകമായി വളങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചു ഉപയോഗിച്ചല്ലാ. അവരവർക്കുതന്നെ പച്ചിലവളമായിട്ടും കന്നുകാലിവളമായിട്ടും ആവശ്യമുള്ള വളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ രണ്ടിനങ്ങളും വളരെ കുറഞ്ഞു എന്നുമാത്രമല്ല കിട്ടാതെയുമിരിക്കുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. കന്നുകാലികളുടെ എണ്ണം വളരെ വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഒരു സെൻസസ്സ് എടുത്തുനോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ നിന്ന് കന്നുകാലികളെ ഇറക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നിർബന്ധം വന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാവശ്യമുള്ള കന്നുകാലികളെ തന്നെയും കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവയിൽ നിന്നും കിട്ടാവുന്ന വളത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പച്ചിലവളത്തെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കുന്ന പക്ഷം പുറയിടങ്ങളിൽനിന്നോ റിസർവുകളിൽനിന്നോ ആവശ്യത്തിനു തക്കവണ്ണം കിട്ടാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ വിളവു

[Mr. P. K. Kuriakose.]

തന്നെ വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിളവുകുറിഞ്ഞതോടുകൂടി ആദായവും കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമായി നികുതി ചുമത്തിയന്നു് ആദായത്തിൽ ഒരു ഭാഗം രാജഭോഗമെന്നുള്ള നിലയിൽ കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണമായിരുന്നു. അതിൽ ഇപ്പോഴും യാതൊരുകുറവും വന്നിട്ടില്ല. ആ നിലയിൽതന്നെ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നികുതി തന്നെ രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. അവ ലാൻഡ് ടാക്സും ഇൻകംടാക്സും ആണ്. ഇതനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ മുതലെടുപ്പ് വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ പരോക്ഷമായിട്ടുള്ള കരം പിരിവുമുണ്ട്. അവ എക്സൈസ് കസ്റ്റംസ് ട്രാൻസ്പോർട്ട് ആദിയായ ഇനങ്ങളിൽനിന്നും ആണ്. ഏതിനത്തിലായാലും കർഷകരിൽനിന്നും കൃഷിഉല്പന്നങ്ങളിൽനിന്നും ആണ് ഈ വരവു വർദ്ധിക്കുന്നതെന്നു കാണാം. മറുവിധത്തിൽ നമ്മുടെ ചിലവ് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൃഷിഉല്പന്നങ്ങൾക്കും കൃഷി ആദായങ്ങൾക്കും കൂടി നികുതി ചുമത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന് ഗവണ്മെൻറു ജനങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം പറയുന്നതു് ക്രമേണ ലാൻഡുടാക്സ് കുറച്ചുതരുമെന്നാണ്. ഭൂമിക്കുള്ള നികുതിക്കു പുറമേ ഭൂമിയിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾക്കുകൂടി നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കൃഷിആദായത്തിനുംകൂടി നികുതി ആയപ്പോൾ ൩, ൪, ഇനം നികുതിവരുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ എനിക്കൊരപേക്ഷയുള്ളതു് ൧൧൨൦-മുതൽ കൃഷി ആദായനികുതി ചുമത്തിവരുന്നതിനെ ക്രമീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ കൊല്ലം മുതൽ ഭൂനികുതി കുറയ്ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആലോചിച്ചു് നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, The debate this afternoon started with the remarks made by the honourable member, Mr. Bhattathiri, regarding the collection of Jenmikaram by Government. It has been alleged that considerable hardship is being caused to the Jenmies by the operation of the new system for collection of the dues from their tenants whereby the collection is effected by Government through their officers of the Land Revenue Department, and not by the Jenmies themselves or their agents. The Chief Secretary has pointed out to the honourable member that triplicate receipts are being issued now, so as to enable the jenmies not merely to have timely intimation about the collections made from time to time, but also to watch the progress of the rate of collection. Let me remind the honourable member that the promulgation of the Jenmi Kudiyan Act and the consequent Jenmikaram Settlement have enured to the advantage of both the jenmies on

the one hand and their tenants on the other. It may be remembered that these tenants, formerly, had only mere occupancy rights over the Jenmi Vaga lands and, therefore, had little incentive to enhance the value of the lands by means of permanent improvements involving enormous labour and expenditure. At the same time, the Jenmies could hardly realise their dues from the tenants with any degree of steadiness or regularity as in the case of Sirkar tax which is supported by sufficient sanctions under the laws of the land. It was for the purpose of obviating these difficulties and benefiting both the ryots and the jenmies that Government stepped in with the necessary legislation.

Sir, the land policy of Travancore dating from many years ago has had a great landmark in its development *viz.*, the Pattom Proclamation of 1040, promulgated by His Highness Maharaja Ayillyam Tirunal of revered memory. This is known as the Magna Carta of the ryot in Travancore. Its purpose was to give complete ownership rights to the tenants of the Sirkar who, like the tenants of the jenmies, had only occupancy rights. Nevertheless, about 25 per cent of the lands in the State fell outside the purview of this Proclamation because these lands belonged to the Jenmies and Madambies. The old order continued in respect of such lands until the year 1108, when it pleased His Highness the present Maharaja to pass the Jenmi Kudiyan Act. This Act, strictly speaking, is a complement of the earlier enactment. Thus the tenants of the jenmies too have acquired a permanent right, heritable and transferable, over the lands held by them as mere tenants at will under Kanom deeds, subject to the payment of Jenmikaram through Government, just in the manner that the assignees of Sirkar lands have a permanent title to those lands subject to the payment of the land tax due to Government.

RAJYASEVANIRATHA S. CHATTANATHA KARAYALAR: Under the Jenmikaram Regulation, have the Government taken up responsibility for the collection of the jenmikaram or have they constituted themselves as agents for jenmikaram ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Yes, Sir. Government have assumed the responsibility for the collection of Jenmikaram; under the Statute: they are not the agents of the jenmies in this behalf. By this arrangement, the Jenmies get a steady income because their dues are collected by Government officials, armed with statutory powers to enforce payment, exactly as in the case of the tax due to the Sirkar in respect of other lands in the State. It may be pointed out that only a small percentage of the jenmikaram collections is being appropriated by Government as collection expenditure, although an expensive machinery is utilised for the purpose.

There are 369 pakuthies where jenmikaram collections have to be effected from numerous holders. There are 421 revenue pakuthies in the State. Including the Edavagai pakuthies, the total number comes up to 434. Even the Edavagai pakuthies have got to be inspected by the Tahsildars. It is in the midst of their multifarious duties, now

[Mr. G. Narayanan Tampi.]

greatly increased by the war situation, and more particularly by our acute food situation, that the Tahsildars have to attend also to Jenmikaram work. Having regard to this patent fact, the difficulty in the matter will be quite apparent, especially during the very first year of the operation of the new system. Nevertheless, it will be seen that, although the system has only been in its initial stages during the past year, the percentage of collection has been really appreciable. Out of a demand of Rs. 7,36,639, in addition to the State Revenue demand of about Rs. 40 lakhs, the balance after collection and remission stood at the comparatively low figure of Rs. 1,91,674,

I hope, Sir, that with this amplification of the Government's position, the honourable member will be assured that Government are not sparing any pains, in the midst of their multifarious preoccupations at this difficult juncture, to safeguard the interests of the jenmies. I can assure him also that the system which is now under the direct control of the Leader of the House, the honourable the Chief Secretary, will improve steadily, and in the course of the year, there will be a more methodical and definite *modus operandi* for effecting collection and disbursement.

I am not referring to the scheme of purchase of paddy in connection with our Food Control measures because it does not relate to the regular work of the Revenue Department although the honourable members have discussed the matter in connection with this debate on the Land Revenue demand. The Tahsildars, apart from their being Revenue Officers, have got to discharge various duties, and the purchase of paddy and its storage and distribution now forms an important part of their extra duties. How earnestly they are discharging this duty is already admitted on all hands. You, Sir, have, in very generous terms, commended their good work in spite of difficulties, on the floor of this House the other day. But so far as I can understand, Sir, the purchase of paddy cannot be mixed up with the question of collection of *pattom* or tax as the case may be. Some basis has to be adopted, and a basis has been formulated on the lines of the settlement pattom as indicating the approximate yield of paddy lands in various localities. Apart from these observations, I have no remarks to offer on the questions raised by the honourable members Mr. Varghese and Mr. Sankara Pillai.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: ഒരേതരത്തിലും ഒരേ അളവിലും ഉള്ള നിലങ്ങൾക്ക ഒന്നും ഒന്നരയും പറ നെല്ല കൊടുക്കേണ്ടതെങ്കിലും ജന്മിക്കരത്തിനായി അതിന്റെ എട്ടും പത്തും ഇരട്ടി കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: അങ്ങനെ വ്യത്യാസമുള്ളതായി അറിവില്ല.

MR. CHAZHIKATU JOSEPH: എനിക്ക പൂർണ്ണമായി അറിയാം.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: അപ്രകാരമുണ്ടെങ്കിൽ, അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു വേണ്ട നടപടി നടത്താവുന്നതാണ്.

Sir, the most important question that has been discussed on the floor of the House in connection with the Land Revenue Administration was the proposition moved by the honourable member Mr. K. R. Narayanan today aiming at a redistribution of the private lands in the State. He has been supported by the honourable members Mr. Nataraja Pillai and Mr. Chellappan Pillai.

This time last year Sir, when I had to explain the r·
the present land policy of Government to regulate the distribution and disposal of the Sirkar lands in Travancore, I pointed out the analogy it bears to a surgical operation which, however painful it may be to the patient, is intended for the ultimate advantage and safety of the individual. Sir, there was a time when the population of the country was small and no discrimination was being made in the distribution of the large areas of Government land on the permanent registry. This has resulted in greatly reducing the arable area available for distribution among the growing population of the State. The population is increasing by about ten lakhs every decennium. We have now over sixty lakhs of people in the country. Probably, the next Census might record a population of about seventy lakhs. So, Mr. Narayanan proposes that private lands also be made available for distribution. He has suggested a principle of distribution.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, may I know whether the proposition is accepted officially that the distribution by acquisition of land.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: No, Sir, I was only referring to the principle enunciated by Mr. K. R. Narayanan.

PRESIDENT: The honourable member has only two minutes more.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: I was only just recounting the fact that two crucial points have been discussed here. The first is the idea of re-distribution, with or without compensation. The question whether the Government accepts or rejects the idea does not arise, at the present moment. The House knows that the proposition as such just frizzled out. I was merely mentioning the idea behind the proposition.

PRESIDENT: Order, order. The time for the demand having lapsed the demand will now be put to vote.

The demand that Government be granted a sum of Rs. 13,89,617 under Demand X—Land Revenue and Taxes on Income was put to vote and carried.

The grant was made.

DEMAND XI—Stamps.

MR. S. NARAYANA AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, I beg to move that Government be granted a sum of Rs. 1,56,887 under demand XI—Stamps.

PRESIDENT: Order, order. As no cut motion has been received on this demand it will be now put to vote.

[President.]

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,56,887 under Demand XI—Stamps—was put to vote and carried.

The grant was made.

DEMAND XII—FOREST.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Sir, I beg to move that Government be granted a sum of Rs. 19,83,576 under demand XII—Forests.

PRESIDENT : All the items for the reduction of partial allotments are out of order.

(Honourable member Srimathi T. Narayani Amma was not in her place when the President called out her name.)

I do not wish to be unchivalrous, but honourable members who have given notice of cut motions are expected to be in their respective places.

Motion No. 9.

MR. R MADHAVAN NAIR : സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ ഹാജരാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

"To reduce the allotment of Rs. 36,766 for Direction by Re. 1. To suggest certain improvements in the method of collection of timber from Forest reserve".

സർ, പ്രകൃതിദേവി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ വനങ്ങളിലെ വിഭവങ്ങൾ ശരിയായി നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് ചൂണ്ടികാണിക്കാനാണു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു.

റിസർവ് വനങ്ങളിൽക്കൂടി സഞ്ചാര സൗകര്യത്തിനായുള്ള വണ്ടി പോകത്തക്ക റോഡിന്റെ അഭാവം മൂലം, തടികളും മററും ശേഖരിച്ച് നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് വലിയ വിഷമം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ കൂപ്പുവിലയും സെല്ലെ കൂപ്പുകളിലെ തടികളുടെ കോൺവിലയും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇപ്പോഴം നമുക്ക വനത്തിൽനിന്നും തടിവർഗ്ഗത്തിൽ സോഫ്ററ്വുഡ് മാത്രമേ പെരുന്തേൻ അരുവിവഴി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു സാധിക്കുന്നൊള്ളു. അതും ൨൫ ശതമാനവും പാറക്കെട്ടുകളിൽ തട്ടിമുട്ടി ചതഞ്ഞു നഷ്ടപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ പാറക്കെട്ടുകളെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം നശിപ്പിക്കുന്നതു് ഉപകാരപ്രദമാണ്. സെല്ലെ കൂപ്പുകൾ തന്നെ ആരെങ്കിലും കൺട്രാക്റ്റ് എടുക്കുന്ന പക്ഷം അതിൽനിന്നും നല്ല തരത്തിലുള്ള തടികൾ മാത്രം എടുത്തിട്ടു ബാക്കിയുള്ളതു് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങനെ

ള്ളവർ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന തടികൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി, രാജ്യത്ത് മററു തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേററാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിയിലേക്കുള്ള പ്രവൎത്തനം മററു ഒരു സ്ഥലത്തും തുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നമ്മുടെ വനങ്ങളിൽനിന്നും കൺട്രാക്ടറന്മാർ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പലതരം തടികളെ അറുത്തു ഉരുപ്പടി ആക്കുന്നതിലേക്കു ഒരു സാമിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്ത് എത്തിക്കുന്നതായാൽ ഗവൺമെൻറിനു ഗണ്യമായ ആദായം ഉണ്ടാകുന്നതിനു പുറമേ, കൺസർവേറററർ അവർകളുടെ ഭരണസാമൎത്ഥ്യത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. കൂടാതെ പെരുന്തേനരുവിയുടെ സമീപം ഒരു റോഡുവെട്ടി വാഹനങ്ങളുടെ ഗതാഗതത്തിനു സൌകൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം യുദ്ധാനന്തരം നമ്മുടെ വനങ്ങളിലുള്ള എല്ലാത്തരം തടികൾക്കും ഗണ്യമായ വിലകിട്ടുന്നതാണ്. അതായത് സാമ്പത്തികമായി നോക്കുന്നപക്ഷം ഗവൺമെൻറിന് വലിയ ആദായത്തിനും തൊഴിൽപരമായി വലിയ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഇടയാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ കാൎയ്യങ്ങൾ കൺസർവേറററർ അവർകളുടെ സത്വരശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, one of the fundamental duties of this Department is to see to the regeneration of the forest as well, when they are doing the exploitation work in it. I am glad to say that in recent years something is being done in that line. Apart from the teak plantations practically no work, as far as I know, was done for the natural regeneration of the forests as such, but the information available with me at present shows, that some little bit of work, of two or three acres here and there, in some division or other, is being attended to for the natural regeneration and planting of special species of trees. But a systematic attempt for the regeneration of good species of timber for which Travancore forests hold a monopoly such as Kongo or Thampakam, which form the monopoly of the west coast forests, has not been adopted. That kind of work will be welcomed. As a layman, I can say that in many portions of the forests in the south of Travancore these trees grow in abundance. If the Department pays more attention to this, we can have a good forest of Kongo and Thampakam in a few years, and this would bring in more revenue to the State.

Leaving that, if we examine the exploitation of the forests, I may point out that it will end in want of trees in some areas. For years together, the work has not been systematically attended to and even in this year, in the report you will find, that some repairs were done and that no work of any original nature was carried out, on communications. A thousand and odd Rupees was allotted for the works such as roads, traces, etc and it was not even possible for the Department to

[Mr. P, S. Nataraja Pillai]

spend it in a year. They take shelter under the plea that coolies are not available, that prices of food-stuffs have gone high and so on. Sir, this is not the way the question ought to be approached. There is no use saying that workmen are not available, that food-stuffs are not available and so on. We are living in a time when there is a war on and we are hearing much about the Home front. What is it, if it is not the harmonising of the efforts of the civilian population? If the military authorities want anything to be done they set at it with their whole heart to it. If the Department wanted, they could have asked for a greater amount. They have not done it. It is no use to come afterwards and say that they did not get coolies because they were not able to pay adequate wages. That is not the way to approach it. This aspect has a special reference when we come to examine how the Department has been doing the work in exploiting the timber and selling it. Sir, you will find that in the year 1117, they extracted nearly 22,81,000 cubic feet of timber, but for the year 1118 the figure is seen to be 15,82,000. What does it show? Certainly there is an increase of revenue in the Department; but it is not because of the work they have done by extracting more timber and selling it. It is because of the higher price for the timber we get at present. But at the present juncture when prices are high the Department is not able to supply the demand. It is said that the difficulties experienced in working down timber are the scarcity of labour, the exorbitant rise in the cost of provisions, and insufficient supply of tyres and petrol. If it was a private agency, I ask whether it would have sat content with this state of affairs? They would have marketed the whole lot. We have got a surplus revenue now. We have got exports to supervise and money to spend but the fact remains that we cannot work the forests to our interests. If there was a private agency, it would have utilised the situation to our advantage. Some years ago, our depots were dumped with timber. We were unable to find a market for them. Now, we have a market and when a market is available our Department is not able to market; and that too because of circumstances which is not exceptional to Travancore alone. It is the duty of the Department to see through these things If I remember correct, a decade ago, or for some years before the war, the net income from this Department was something like eight lakhs. I speak subject to correction. For some years the Department was not able to make a big profit and the Government were budgetting only to that extent. But, now the boom is there and we can work the department to our advantage. Then, we may not lose our money. I would therefore urge on the attention of the House to insist on the Department to ask for more money and get it and extract timber and market it and thus make as much profit as is possible without detriment to the forest wealth of the country.

PRESIDENT: Order, order. As the matter is of very great importance, one or two aspects may be borne in mind by the honourable member before he makes his further observations.

It is true that we are exploiting our forests to a lesser extent than Madras or Bombay or Mysore. That is not unintentional. I think experts have come to the conclusion that immediately after the war Madras would have absolutely no timber to sell. Similarly, Mysore, I know, has very little timber to sell. It is expected that after the war for the work within the State and for export outside, Travancore would perhaps be the monopoly centre for South India if not for the whole of India. That is the general position. We have been only exploiting so much timber as would leave our revenue at a figure which is now Rs. 50,00,000. By over-exploitation we could easily have got a fairly larger sum. But that policy was deliberately put aside in order that the building operations which have been suspended within the State now on account of the high cost of labour and materials may be revived after the war. I may assure the honourable member that so far as one can see, unless there is a great amount of timber imported from Finland and the Balkans, after the war, Travancore will hold a key position in India.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: If that be the expert view I have nothing—

PRESIDENT: No, no. That is one aspect on the basis of which the Government have proceeded. The honourable member is at perfect liberty to suggest that the better plan would be to exploit the timber.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: Sir, that is why I qualified my suggestion by saying that it should not be indiscriminate exploitation. I qualified my statement purposely with that view in mind. But, if the view is that the value of timber is going to increase after the war certainly we must conserve.

PRESIDENT: Order, order. I do not want to make any comparisons, but the honourable member would probably bear in mind the position of Cochin today. Cochin today is practically completely exploited and after the war Cochin will have, to a large extent, to depend upon us for timber for ordinary purposes. Madras will have practically to rely on us for timber. That is an aspect which the honourable member has to bear in mind.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: With due respect to the suggestions regarding the exploitation and revenue after the war, I will just refer to some other points. For exploitation after the war we have to concentrate on the making of roads and bridges and traces. That is a work which has been neglected by the Department. I began with it to-day. I may go to the extent of saying that it has been awfully neglected. It is seen that at least three or four miles of roads were being maintained every year in the previous years. But, during the last year, there has not been a single road which has been repaired or newly made. This is not the correct procedure. We are thinking of capital schemes and expansion in the future. If we are thinking in those terms, this is the time to allot a good deal of money to this Department and ask them to conduct a systematic survey of our forests and put down plans for constructing roads so that we may systematically exploit the forest wealth of the State. As a layman, who had

[Mr. P. S. Nataraja Pillai]

some knowledge of the forests, I understand that with the old working plans which have been in existence for very many years, for something like a quarter of a century, areas which have been worked hitherto are again and again being worked. It is not enough if we work only the areas that have been worked. We do not go into the interior of the forests because there is no road or a trace. Even elephants cannot bring timber from the heart of the forests. That is the information I have got. I ask the Conservator to place before us facts as they are. As far as I have known, the Department and the contractors work only on the area which was in working condition for the last few decades. They never go into the interior areas at all, because there are no roads or bridges or traces. That means a good portion of our reserve forest is left unworked having been classified as inaccessible. With the modern knowledge, inventions, facilities and experts that we have got, that position must be revised. The Department must devote greater attention to that fact and see that they could bring the inaccessible area, as they call it, into the working scheme and provide methods for working those areas. For that purpose they can ask for a good allotment for expenditure under this head and ask the House to grant that amount. With these observations, I place the motion for the consideration of the House.

MR. P. M. VARGHESE : സർ, തിരുവിതാംകൂറിൽ [illegible] ലക്ഷത്തിൽപരം ഏക്കർ സ്ഥലം റിസർവായി കിടപ്പുണ്ടെന്നു റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു കാണുന്നു. അങ്ങനെ റിസർവായിട്ടു തിരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമി നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു് വിട്ടുകൊടുത്തു് വെട്ടിത്തെളിച്ചു് വിരിപ്പുകൃഷി ഇറക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരേക്കർ ഭൂമിയിൽനിന്നും തീർച്ചയായിട്ടും ഇരുന്നൂറുപറ നെല്ലു് ലഭിക്കാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ക്ഷാമം കൊണ്ടു നട്ടംതിരിയുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുകയോ അതല്ലാ വനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വേണ്ടതു ചെയ്യുകയോ ഏതാണു വേണ്ടതെന്നുള്ള പ്രശ്നമാണു് ഞാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നതു്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ട എന്നു എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിട്ടല്ലയോ വനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു്? തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളെ ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയല്ലയോ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതു് എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. വനങ്ങളെ മുഴുവനമായി നശിപ്പിക്കണമെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. പതിനേഴുപതിനെട്ടു ലക്ഷത്തോളം ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണം വരുന്ന ഈ വനവിഭാഗത്തിൽനിന്നും

ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം ഏക്കറോളംമാത്രം ഭൂമി കൃഷിക്കായിട്ടു കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള ഒരൊററ കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം ഏകദേശം ഒരു കോടിയിൽ കൂടുതൽ പറ നെല്ലു് ഈ രാജ്യത്തു വിളയുംഎന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇതു് ഒരിക്കലും ഒരു അതിശയോക്തിയായി ഞാൻ പറയുന്നതല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള റിസർവു വനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ പ്രദേശങ്ങളാണ്. ഫാറസ്ററു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർപോലും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത രമണീയമായ സ്ഥലങ്ങൾ അവിടെ കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ളതു് അതിനടുത്തു താമസിക്കുന്ന എന്നെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കൃഷിക്കായി കുറെ സ്ഥലം ഗവൺമെൻറു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ശരിതന്നെ. ഏററവും പരിതാപകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയിലാണ് ഇത്തരം ഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. വനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നിന്നു കുറേശ്ശ സ്ഥലങ്ങളാണു്, ചതുപ്പുഭൂമികൾ എന്നും പറഞ്ഞു് കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഈ ചതുപ്പുഭൂമികൾ കൃഷിക്കാർക്കു കടക്കണമെങ്കിൽ വലിയ ആനഏലുകളും കാട്ടുവഴികളുമെല്ലാം കടന്നു വേണം. കാട്ടാന എപ്പോഴും വരുന്നു എന്നുള്ള ഭയത്തോടുകൂടി വേണം അവിടെ ജീവിക്കുവാൻ. വലിയ മരങ്ങളുടെ ശിഖരങ്ങളിൽ ഏറുമാടം കെട്ടിവേണം താമസിക്കുവാൻ. ഇത്തരത്തിൽ ക്ലേശിച്ചു് കൃഷിചെയ്യുന്ന പക്ഷം എത്രത്തോളം ആദായം കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനെപ്പററി എപ്പോഴും ഉൽക്കണ്ഠിതരായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വിശപ്പിൻെറ ഉററംകൊണ്ടു കുറെപ്പേരെങ്കിലും അവിടെ കൃഷിചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായി. എന്നുവച്ചു് ഈ ക്ലേശങ്ങളേയും വൈഷമ്യങ്ങളേയും പരിഹരിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവൺമെൻറിനില്ലയോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. സർ, രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം മുൻപു പത്രത്തിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി കാളിയാററിൽ കാട്ടാനയുടെ ശല്യംനിമിത്തം അവിടെ വലിയഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു്. ഞാൻ അവിടെ പോയിട്ടുണ്ടു്. കൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾക്കു് ചുററും വനങ്ങളാണ്. ആ സ്ഥലങ്ങൾകൂടി കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്തരം കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കു് അവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ പഴുതുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കു് സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം കൊടുത്തുകൊണ്ടു് അവിടെ കൃഷിയും ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?

സർ, വൃക്ഷങ്ങൾ വയ്ക്കത്തക്ക പല സ്ഥലങ്ങളും വനങ്ങളിലു് ഉണ്ടു്. ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ കററിക്കാടായി കിടക്കുകയാണ്. ഈ സ്ഥല

[Mr. P. M. Verghese]

ങ്ങൾ വാരത്തിന് നെൽകൃഷിക്കായിട്ടു വിട്ടുകൊടുത്താൽ നെൽകൃഷിനടത്തുമെന്നുള്ളതുമാത്രമല്ല; അതോടൊപ്പം വൃക്ഷങ്ങളും നട്ടുപിടിപ്പിക്കാം. ഒരു കൊല്ലത്തെ കൃഷി കഴിയുമ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ തേക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ, അതുപോലെയുള്ള മററു വൃക്ഷങ്ങളോ അവിടെ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ അങ്ങുമിങ്ങുമായി മാത്രമെ വനങ്ങളിൽ തേക്കുതടികൾ ഉള്ളു. ഇപ്രകാരം കൃഷിചെയ്യത്തക്ക സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ച് വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടി ഏർപ്പാടു ചെയ്യുന്നപക്ഷം കുറെക്കാലം കഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ റിസർവ്വ വനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ധനസംബന്ധമായ ഒരു അക്ഷയപാത്രമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇന്ന് ഫാറസ്ററു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നു ചെയ്തുവരുന്ന ജോലി കുറെ കൂപ്പുകൾ ലേലത്തിൽ വില്ക്കുക, അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുകയെന്നതാണ്. ഇതിനുമാത്രമാണെങ്കിൽ ഇത്ര വലിയ ഒരു സംഖ്യ ചെലവുചെയ്തു ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെത്തന്നെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഫാറസ്ററു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ എത്രമാത്രം ഉപകാരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നുകൂടി നോക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവനും തേക്കിൻതൈകളോ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെ വിലയുള്ള മററുതരം വൃക്ഷങ്ങളുടെ തൈകളോ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ തടികളെക്കൊണ്ടുമാത്രം അനേകംകോടിരൂപ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു മുതലുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയും. ഇന്നു ഒരു ഏക്കറിൽ കൂടിയപക്ഷം എട്ടോ പത്തോ തടികൾമാത്രമെ കാണുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ തടികൾ വനങ്ങളിൽനിന്ന് എടുക്കത്തക്ക ഒരു പദ്ധതി ഇതുമൂലം ഗവണ്മെന്റിനു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയും.

MR. R. MADHAVAN NAIR : ഇപ്പോൾ അത്തരത്തിൽ ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെന്റ് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതനുസരിച്ച് വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും മെംബറിന് അറിയാമോ?

MR. P. M. VARGHESE : കുറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം വൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം.

MR. R. MADHAVAN NAIR : വൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയോടുകൂടി കൃഷി സ്ഥലങ്ങളിൽ കുറെ അധികംഭാഗം തരിശായി കിടക്കുകയാണെന്നുള്ള വിവരം മെംബർക്കറിയാമോ?

MR. P. M. VARGHESE : കറെസ്ഥലം തരിശായി കിടപ്പുണ്ടെന്നാണു തോന്നുന്നതു്.

MR. K. BALAKRISHNA MENON : തേക്ക വളർന്നുവരാൻ എത്രകൊല്ലം വേണം?

MR. P. M. VARGHESE : വളരെക്കൊല്ലം വേണ്ടിവരും. എത്രനാൾ വേണമെങ്കിലും തേക്കു് വളരും.

MR. K. BALAKRISHNA MENON : അതു ഉപയോഗത്തിൽവരാൻ എത്ര കൊല്ലം വേണം?

MR. P. M. VARGHESE : ഏതുമാതിരിയുള്ള ഉപയോഗം എന്നറിഞ്ഞാലെ അതു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

MR. K. BALAKRISHNA MENON : അതു് തടിയായിത്തീരുന്നതിനു് എത്ര കൊല്ലം വേണം?

MR. P. M., VARGHESE : കമ്പിത്തൂണുകൾക്കും മററും തേക്കിൻതടി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനെപ്പററിയാണോ മെംബർ പറയുന്നതു്?

MR. K. BALAKRISHNA MENON : അതു തടിയല്ല, അതിനു കഴ എന്നാണു പറയുന്നതു്.

MR. P. M. VARGHESE : അതും തേക്കിൻതടിയായിട്ടാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്.

ഈ വിധത്തിൽ നമ്മുടെ വനങ്ങൾ കൃഷിക്കും മററും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ സംരക്ഷിക്കയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിനു പറയത്തക്ക ഗുണമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ല. കരഷകരുടെ സഹകരണത്തോടു കൂടി ഞാൻ മുൻ പറഞ്ഞരീതിയിലുള്ള ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽവരുത്താൻ ഗവണ്മെൻറിനു നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുന്നതാണു്.

MR. P. K. KURIAKOSE : യുദ്ധാപരിതഃസ്ഥിതിനിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഭക്ഷണധാന്യക്ഷാമത്തെ പരിഹരിക്കുവാൻ വനം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും ൧൧൧൭-ാമാണ്ടു് ൭൦൦൦ ഏക്കറോളം സ്ഥലം തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ തിരിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കാട്ടുജന്തുക്കളുടെ ശല്യം ഉണ്ടാകുവാൻഎളുപ്പമുള്ളതായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ മൂവായിരം ഏക്കർ സ്ഥലംമാത്രമെ കൃഷിക്കായി യഥാർത്ഥത്തിൽ ലേലം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. അതിൽ നേർപകുതിസ്ഥലത്തു മാത്രമെ ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുവാനും സാധിച്ചുള്ളൂ എന്നും കാണുന്നു.

[Mr. P. K. Kuriakose.]

നെല്ലിനു വളരെ അത്യാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തിരിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥലം മുഴുവനും കൃഷി ചെയ്യാതിരിക്കുവാനുണ്ടായ കാരണമെന്താണെന്നു ഗവൺമെൻറു അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഒന്നാമതു് ആനകളുടെ ശല്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളാണ് മിക്കവാറും തിരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. രണ്ടാമതു ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ അകന്നു കിടക്കുന്ന വനപ്രദേശങ്ങളാണ് കൃഷിക്കായി തിരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കടുത്തായിരുന്നാൽ കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാനും കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ട്. വിത്തും വളങ്ങളും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും അവിടെനിന്നും കിട്ടുന്ന കാർഷികവിഭവങ്ങൾ നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഈ ഏർപ്പാടു സഹായകരമായിരിക്കും. ഒരു മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോൾ ആനകളുടെശല്യം നാൾക്കുനാൾ കൂടിക്കൂടിവരുന്നു എന്ന് പത്രങ്ങളിൽനിന്നും മററും മനസ്സിലാക്കാൻകഴിയും. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയേണ്ടതാണ്. മുൻകാലങ്ങളിലെപ്പോലെ ഇപ്പോൾ ആനകളെ പിടിക്കാറില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. മൂവാററുപുഴ താലൂക്കിലും ആനകളുടെശല്യം വളരെയുണ്ട്. മുൻപു് പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള മന്നാൻകണ്ടം എന്ന സ്ഥലത്തുകൂടിയും ആനയുടെ ശല്യംകൊണ്ടു് കൃഷിമുഴുവൻ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ശല്യത്തിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറു് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ആദ്യമായി പറയുവാനുള്ളതു്.

ആനയുടെ ശല്യം കൂടുതലുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അതിനെ പിടിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. ആനക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരുവിധം നല്ല വില കിട്ടുന്നതാണ്. അതിനെ കാട്ടിലിട്ടു ജനങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകത്തക്ക രീതിയിൽ വളരുന്നതിനു ഇടയാക്കാതെ പിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ശരിയായ വില കിട്ടുന്നതിനും പുറമേ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കൃഷിക്കു വളരെ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. ആനകളെ വനങ്ങളിൽ നിന്നും പാടേ നശിപ്പിക്കണമെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ കൃഷിക്കു നാശം ഉണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവയുടെ ശല്യം കുറയ്ക്കണമെന്നാണ്.

MR. K. BALAKRISHNA MENON : ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകുന്നതു കൂട്ടത്തോടു കൂടിയ ആനകളിൽ നിന്നാണെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെംബർക്കറിയാമോ?

MR. P. K. KURIAKOSE : അറിയാം. കൂട്ടത്തിൽനിന്നും ആനകളെ പിടിക്കുമ്പോഴാം മററു ആനകൾ അവിടെനിന്നും അകന്നു എവിടെയെങ്കിലും പോകും. അവയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നു കാണുമ്പോഴാണ് കൂടുതൽ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

എനിക്കു മറെറാരു സംഗതി അറിയിക്കുവാനുള്ളതു് കോതമംഗലം റിസർവിനടുത്തുള്ള സ്ഥലമാണെങ്കിലും ആ സ്ഥലത്തുകൂടി തടികൾ വെട്ടിയിറക്കി എന്നു മൈൽ അകലെയുള്ള ഡിപ്പോയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കോതമംഗലത്തുള്ളവർക്ക് തടി ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആ സ്ഥലത്തുകൂടി കൊണ്ടുപോയ തടിതന്നെ എന്നു മൈൽ അകലെയുള്ള ഡിപ്പോയിൽ ചെന്നു വാങ്ങിച്ചു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കയുള്ളു. അതിനാൽ കോതമംഗലത്തു റേഞ്ചാഫീസിനു ചുററുമുള്ള വിശാലമായ സ്ഥലത്തു ഒരു തടി ഡിപ്പോ സ്ഥാപിക്കണം. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു വിറകു ഡിപ്പോ കൂടി സ്ഥാപിക്കുന്നതു് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിന് വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്യുന്നതിന് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു സാധിക്കുന്നതാണ്. കമ്പോസിററുവളം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മുഖേന വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. അതു സമീപമുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് വളരെ സഹായമായിരിക്കും. മററു കൃത്രിമവളങ്ങൾ ഉപയോക്കുന്നതു ഇപ്പോൾത്തന്നെ കർഷകർക്ക് വലിയ ചിലവിനു ഇടവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഫാറസ്ററു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും കമ്പോസിററുവളം ധാരാളമായുണ്ടാക്കി അതിലേക്കു വളംഡിപ്പോകളും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ ഈ വളത്തിനു വില വളരെ കറയുന്നതും കൃഷിക്ക് വളരെ സൗകര്യമായി സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവന്നു ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഫാറസ്ററു ഡിപ്പാട്ടുമെൻറു ഒരു പ്രത്യേകവകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം ഫാറസ്റ്റിനെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനും വളം ഉണ്ടാക്കി വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും പര്യാപ്തമാകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമായാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം വനങ്ങളുടെ സമീപം ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഇട വരുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Sir, I support my honourable friend Mr. Nataraja Pillai in all that he has said about the Department. The process of exploitation and regeneration must go hand in hand and it is commendable to note that some good thing has been done in the matter of artificial regeneration. But natural regeneration has not been satisfactorily dealt with as could be seen even from the report. It should really receive the attention of the Government to a much greater extent. It is simply said satisfactory almost everywhere in the report.

Then, I have to draw the attention of the Government to one fact. Bamboo is a produce which could be cultivated in those forests as well as in the forests of Cochin. Some years ago, an expert was brought down in Cochin to enquire into the possibility of increasing the cultivation of bamboo and thereby enlarging or developing the industries that could be brought into existence by the utilisation of bamboo. For manufacture of paper......

PRESIDENT: It was the pulp that was investigated into.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Yes, Sir. It is remarked that it will take five years for the bamboo to become ripe for the purpose. I do not know what has become of the report or enquiry conducted in Cochin. But I suggest that the same experiment be conducted here also. I am sorry to find that our bamboo has been neglected. No experiment as to the possibilities of utilising this forest product has been conducted by the Department. The Administration Report relating to the Department for the year states: "The 4 clumps at Naduvathumuzhi and the one in the Conservator's bungalow compound are coming up well. Three clumps at Naduvathumuzhi were thinned and 65 bamboos were sent to Veapuram depot ...... These were continued to be removed under permit system on payment of seigniorage. The Punalur Paper Mills collected 5062 tons of reeds valued at Rs. 13,789. Reeds were collected in the Malayattur Division to the value of Rs. 33,240". Therefore, that question has not really received the proper attention of the Department. That may be really dealt with after full consideration.

Then, there is another matter to which I should like to draw the attention of the Government. Here, fodder as such is not available in large quantities in the forests. The Conservator does not know that hay or straw is not available in large quantities for the cattle in Travancore and, to add to it, it is understood that the Clay Factory at Kundara is now consuming large quantities of straw for packing its articles. Sir, the value of straw on that account has risen very high. The cultivation of fodder may be attempted by the Department and pursued with all seriousness it deserves.

There is yet another matter. Grass for packing purposes may also be cultivated in our forests. This could be sent to Kundara for use in the factory. That would save the consumption of straw to an extent.

PRESIDENT: Generally speaking, saw dust is used—not as much straw as saw dust.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Of course, saw dust is also used. I have come across people going with large *vullums* of hay to Kundara.

Sir, the question of compost manure has been dealt with by Mr. Kuriakose.

An expert may be brought down from any foreign place for finding out whether these forests have anything to do with the failure of the monsoons. It is high time that we enquired into the matter whether the depletion of the forests has anything to do with the failure of the monsoons. All of us know that the monsoons are really irregular nowadays. There is another matter which is connected with this. We are now having floods which are irregular and which cause erosion. There must be something wrong with our forests. Some scheme may be formulated after reference to expert opinion, in this matter also.

MR. K. BALAKRISHNA MENON: Sir, I wish to deal with a few important points. We are now supplying to the Defence Department logs from our forests. These logs are converted into sizes by them outside the State. If they are converted into sizes here and then supplied, our labour would be furnished with work and the sawdust and the remaining portions of the logs, etc., would become available for our use as firewood. This is a time when our country is facing a great scarcity in firewood. The forest Department should take control of the supply of firewood to the people of the State through the agency of recognised merchants, as done in our sister State of Cochin.

Sir, a comparison of the figures for 1117 and 1118 would show that there is an increase in the number of offences under the Forest Law during last year. This may be due to the fact that at present the number of ranges in the Department has been reduced. Some ranges have been included under one area. The ranges of Manjappara and Idyara have been included into one range. The work in these ranges is very great, especially in that of the Manjappara range. Sir, there are cases of Range Officers being treated badly by smugglers. If I remember correct, one Range Officer has been tied to a bamboo and hung upon one occasion. If timber, especially valuable timber, has to be preserved in these places Government ought not to bifurcate these ranges. The timber rejected after supplying the needs of the Defence services is being sold at a very high price. If we want to bring more revenue, we must get a higher price for our timber, given by us to the Defence Department.

Then, Sir, we are progressing in the process of disafforestation at a speedy rate thinking that the Defence Department is prepared to buy our timber, but in post-war days our timber will serve the useful purpose of acting as a check upon the depression that will happen in the State. We must reserve our timber because the Burma timber which was available during the last post-war days will not be so much available now. The Cochin Government at present is pursuing the policy of total disafforestation. Therefore, if we preserve our timber, we can

[Mr. K. Balakrishna Menon.]

check the depression that we may necessarily have to face during the post-war days. Therefore, we must pursue a policy of conservation of our forests, the replanting programme must be more systematic than followed now so that our forests may yield more revenue in post-war days.

Some of my honourable friends were of opinion that forest lands should be given for cultivation. I am against the giving of forest lands for purposes of cultivation. As Mr. Chellappan Pillai pointed out to the House, these frequent failures of monsoons are due to disafforestation, and havoc is the result. There is soil erosion also on this account, because there is no actual check on the soil in the mountains.

MR. P. M. VARGHESE: ചില കാലങ്ങളിൽ മഴ കൂടുതലായിട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതു് ടിമ്പർ കുറഞ്ഞിട്ടാണോ ?

MR. K. BALAKRISHNA MENON: That will be only for a few periods. It is not a normal occurrence. As the years go on, we are observing that the monsoons are decreasing. Now regarding floods, for instance, even when there is only a single rain now-a-days, we find the rivers in floods. There is no check against flooding in the rivers due to disafforestation, for the water falling in the hills there is no check. As a consequence, the rivers are year by year getting inundated so to say. So much so, I fear that if this happens for a continuous period, in course of time, there will be no rivers in our State.

MR. P. K. KURIAKOSE: ഏലക്കൃഷികൊണ്ടു് റിസർവ്വു് നശിക്കുന്നുണ്ടോ?

MR. K. BALAKRISHNA MENON: In cardamom lands, trees are not allowed to be cut down, but only the undergrowths. It is also harmful to cut the trees that are giving shade to the cardamom. For these reasons, my submission is that our forests must be conserved so as to get good revenue to the State in the post-war days.

MR. T. T. KESAVAN SASTRY: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്വത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ ലാക്കാക്കി വന സംരക്ഷണം നടത്തിവരികയാണല്ലോ. ഏറിയപങ്കും വനമായി കിടക്കുന്നതിനാലും, കൃഷിക്കും താമസത്തിനും സ്ഥലമില്ലാതെ അനേകർ അനുഭവിക്കുന്ന വിഷമതകളേയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലി സമ്മേളനങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയും കരുണയുമുള്ള ഗവണ്മെന്റു പരിഹാരം നല്കി. റിസർവുകളിൽനിന്നും ആയിരക്കണക്കിനു ഏക്കർ ചമ്മപ്പുസ്ഥലങ്ങളും ഒഴിവാക്കി

വേണ്ടവിധം കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു നൽകി. സർ, ഗവൺമെൻറിൻെറ ഈ ദാക്ഷിണ്യമനോഭാവത്തെ ജനങ്ങൾ എങ്ങും അഭിനന്ദിച്ചു. ഇങ്ങനെ റിസർവുകളിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കി കുത്തകപ്പാട്ട വ്യവസ്ഥയിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷി നടത്തിപ്പിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നില്ല. പ്രയാസങ്ങൾക്ക് ആവശ്യ പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധികാരികൾക്ക് നിഷ്പ്രയാസമായും സാധിക്കുന്നതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ വേണ്ടവിധം നിർവഹിക്കുന്നതായാൽ കൃഷിക്കാർക്കു അതു ഏറ്റവും സഹായമായി തീരുന്നതാണ്.

സർ, വിവിധ വന്യവിഭവങ്ങൾകൊണ്ട് ഗവൺമെൻറിനു ലഭിക്കാവുന്ന ആദായങ്ങളെപ്പററി ഓക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. തടി, ഏലം, കുന്തിരിക്കം മുതലായ വന്യവിഭവങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ആദായം വളരെ വലുതാണെന്നും ഞാൻ ഓക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. കാർമേഘങ്ങളെ തടഞ്ഞു വനവിഭവങ്ങൾ മഴപെയ്യിക്കുമെന്ന ബോധം മിക്കവാറും ശരിയാണെന്നാണ്, എൻറയും അഭിപ്രായം എങ്കിലും ആദായമില്ലാത്തതും, മഴക്കു സഹായകമാകാത്തതുമായ വനവിഭാഗങ്ങൾ, ഇങ്ങിനെ കൃഷിക്കു ഭൂമിയില്ലാത്തവക്ക് നൽകുന്നതു ഗണ്യമായ സഹായമായിരിക്കും.

സർ, ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു പ്രധാന സംഗതി കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരി താലൂക്കിൽചേന്ന മണിമല റേഞ്ചിൽനിന്നും ൫൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതു മുഴുവൻ പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ കൃഷി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വെറുതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാറസ്ററു കൺസർവേററർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് തികച്ചും യാഥാത്ഥ്യമല്ലെന്നുള്ളതാണ്. എനിക്കു നേരിട്ടു ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയാം. പിന്നോക്കസമുദായക്കാർ പണം കെട്ടിവച്ചു് കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഒരിഞ്ചു പോലും വെറുതെയിടാതെ മുഴുവൻസ്ഥലങ്ങളും ഭംഗിയായി കൃഷി ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. സ്വന്തമായി സ്ഥലങ്ങൾ ഇല്ലാതെ വിഷമതകളനുഭവിക്കുന്നവരാണ് പിന്നോക്കസമുദായക്കാരിൽ വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷവുമെന്നു ഈ സന്ദർഭത്തിലും പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN : സർ, ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറു കൃഷിക്കായി വനങ്ങളിൽ നിന്നും പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ മിക്കവാറും ചതുപ്പുനിലങ്ങളാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷി പല കാരണങ്ങളാലും നഷ്ടമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വനങ്ങളുടെ

[Mr. P. C. Adichan]

ഉള്ളിലുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ സർവ്വേ ചെയ്തു കൂടുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, ആ നിലത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രസ്തുത നിലത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടും ഉള്ള കാടുകൾ തെളിഞ്ഞുകിടക്കത്തക്കവണ്ണം കുറച്ചു കര കൂടെ സർവ്വേ ചെയ്തു കൂടാത്തതാണ് ഒന്നാമത്തെ കാരണം. കൃഷികൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ആ സ്ഥലങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗത്തിരുന്നാൽ ആന വന്ന് നിലങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി ഒരു പങ്ക് തിന്നതിന്നുശേഷമേ ആനയെ കാണാൻ സാധിക്കയുള്ളു എന്ന തരത്തിലാണ് ചുറ്റുപാടുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കിടക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു നോക്കിയാൽ ആന വരുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു കാണാൻ സാധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടും അരച്ചങ്ങലവീതം കര കൂടെ കൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. പത്തനാപുരം മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ എടുത്തിട്ടുള്ള നിലങ്ങൾ നെല്ല് ആനശല്യംകൊണ്ട് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ ൫൦ ഏക്കർ ൨൦ ഏക്കർ കൊടുക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ഏക്കർ കരകൂടി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മഴക്കാലം വരുമ്പോൾ ഈ കരകളും മഴക്കാലത്തു വെള്ളം ഉറവായിവന്ന് നിലങ്ങളായി തീരുന്നുണ്ട്. അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും മഴക്കാലത്തു ഈ സ്ഥലങ്ങൾ വെള്ളം കെട്ടി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉറവെടുക്കാത്ത കര കൊടുക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും. വനങ്ങൾ തെളിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മഴ കുറയും എന്നുള്ള സംഗതി വാസ്തവമാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അനേകായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ വനങ്ങൾ തെളിച്ചാൽ മഴ കുറയുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം വളരെ അധികം ഭൂമി കൃഷിക്കായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പതിച്ചും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും മഴ കുറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതിനാൽ അവശ സമുദായങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണനയിന്മേൽ വനങ്ങളിൽനിന്ന് കുറച്ചു സ്ഥലം എടുത്ത് സാധുക്കളായ അവർക്ക് കൃഷിക്കായി നൽകുന്നതുകൊണ്ട് മഴ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതായിപ്പോകുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ കാര്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വേണ്ടതു ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, I wish to draw the attention of Government to one particular problem which is a very pressing problem indeed in this State and which affects the various municipal towns and even rural parts and that is the problem relating to firewood. The reckless cutting down of trees has been going on for some years past in village parts. Nobody can deny that. And, no attempt has been made to stop this indiscriminate cutting down of trees. As a result.

the problem of fuel is becoming very difficult day after day. I am sorry to find that, no serious attempt has been made by the Forest Department towards a solution of this pressing problem. It appears that, some time ago, some tree called ഓടക്കുഴ which is very common in British parts was attempted to be cultivated in the forests of this State so that this problem may be solved. It appears that this attempt has not met with any success.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: May I interrupt the honourable member for a moment? I would just bring to the notice of this House that it was with a view to conserve firewood for use within the State that Government have prohibited the export of woods like mango, jack and similar varieties. Because we found that very very large quantities of that sort were being cut down and removed outside the State, the Government have prohibited the export of such woods.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Then, sir, to that extent, the attempt of the Government is praiseworthy. But what I say is, that does not solve the problem. To some extent, though not to an appreciable extent, it can solve the problem.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Is the member aware that charcoal is being exported out of the State?

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: I have to say then, it must certainly make the fuel problem still worse. From the nature of the question, I presume, that charcoal is being exported from the country. I am sure that will accentuate the problem.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: May I correct the member? I may inform the House, that there is an absolute prohibition of the export of charcoal from the country. I may even say that in fact no permits are given for the export of charcoal of any kind.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Sir, that again is praiseworthy Nevertheless, my original proposition stands in that there has been a reckless cutting down of trees in rural parts and there is no gainsaying that. Simultaneously, with this, there is no attempt to plant fresh trees so that in course of time, what has been lost may be regained. The main point I want to urge in connection with the management of the Forest Department is this. Some time ago, as I submitted, an attempt was made to plant some tree which is very common in British Indian parts but not here so as to solve the question of firewood. It does not appear that this attempt has met with any appreciable success. My suggestion to the deparment is that there are certain trees here which could be usefully cultivated in our forest regoins, trees such as cheelanthi, casurina, vaka, cashewnut and which are common in our country parts. Cultivation of these may be attempted immediately and I am told that such an attempt will meet with success. If this problem is not attempted to be solved now, I am sure it is likely to become more and more acute in subsequent years; I request Government to consider this problem in the circumstances even from now.

MR. BRAHMAPURAM P. YESUDIAN: ஸர், Mr. நாராயணன் அவர்களால் அவதரிக்கப்பட்ட இந்தப் பிரமேயத்தோடு கூட நானும் அனுகூலிக்கிறேன். ஏழை மக்களுக்கு—தாழ்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்தோருக்கு—உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் தங்க இடமும் இல்லாத பரம ஏழைஜனங்களுக்கு பட்டினியால் வாடும் ஏழை மக்களுக்கு, நிலம் பதித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் வீடுகள் கட்டி தாமசிக்க சௌகரியம் வேண்டுமென்றும் பலதடவைகளில் இந்த சபையில் பேசப்பட்டது, மீண்டும் அதைத் தான்- ஏழை மக்களாகிய தாழ்ந்தவகுப்பினருக்கு தரை பதித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று காருண்யகவர்மெண்டாரிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸர், தரை பதித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தும் இதுவரையும் திருப்தியாய் பதித்துக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை தரைபதித்துக் கொடுப்பதில்லை என்றும் வனங்களை பதித்துக் கொடுக்க முடியாதென்றும், காருண்யகவர்மெண்டாரிடமிருந்து மறுபடியும் பிறந்தது கிருஷிக்கு சௌகரியமானயிடங்களையும், மரங்கள் உள்ள ஸ்தலங்களையும் செல்வாக்குள்ளவர்கள் பதித்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் ஏழை ஜனங்களாகிய தாழ்ந்த வகுப்பினருக்கு ஸர்வே மார்க்கு செய்த யிடங்களையும், இவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், மற்றஜனங்கள் பதித்துக் கொண்டார்கள். கோட்டயம் டிவிஷனில் எங்களுக்கு ஸ்தலம் தரலாமென்று சொன்னார்கள் அதன்பிரகாரம் கேட்டபோது, அந்த ஸ்தலங்களை வேறு சமுதாயத்தினர்களுக்குப் பதித்துக்கொடுத்தாய்விட்டது. ஸர், ரெவின்யூடிபார்ட்மெண்டாரிடம் கேட்டால், Forest- டிப்பார்ட்டுமெண்டாரிடம் கேட்கவேண்டுமென்கிறார்கள். Forest டிப்பார்ட்டுமெண்டாரிடம் கேட்டால் Revenue டிப்பார்ட்டுமெண்டாரிடம் கேட்கச் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தாழ்ந்த வகுப்பு குடும்பத்துக்கும் மூன்று ஏக்கர் ஸ்தலம் வனங்களின் பக்கம் பதித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று, காருண்ய கவர்மெண்டாரின் ஆர்டரிருந்தும், இது வரையிலது நடப்பில் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால் இந்த ஆர்டரை உடனடி அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெகுகாலமாக பட்டதார்களின் ஸ்தலங்களில் குடிகட்டி தாமசித்தும், தேகண்ணம் செய்தும், அனுபவித்தும் வருகிற ஏழைகளுக்கு அந்த ஸ்தலங்களை அளந்து திட்டப்படுத்தி, சர்க்காரிலிருந்து விலை கொடுத்து வாங்கி, விலையில் பகுதியை சர்க்கார் சகிக்கவும், மீதிப் பகுதியை அடிக்குடியாகத் தாமசிக்கும் ஏழைகளிடம் பல தவணைகளாக, பாதுகாப்பாளர் (Protector) அல்லது தாலூகா அதிகாரிகள் ஈடாக்கிக் கொள்ளவும், கடனைத் தீர்த்தால் அக்குடிக்காரனுக்கு சொந்தமாக நிலத்தைக் கொடுக்கவும் தீர்மானமுண்டாகவேண்டியது. இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அடிக்குடிச் சட்டம் என்றும் பேர் வைக்கவேண்டியது,

ஸர், எங்களுக்கு Backward Class Advisory Committee என்று ஒன்றிருக்கிறது. அதில் அநேகமாக சகல இலாக்காவின் பிரதம அதிகாரிகளும் (All Heads of Departments) மெம்பர்கள், கனம் ராமச்சந்திரராவ் லாண்டுரெவினியூ கம்மிஷனராக இருக்கும்போது, எங்களது அட்வைஸரிகம்மிட்டி மீட்டிங்குக்கு வந்திருந்தார். அந்த சமயத்தில் ஏழைகளாகிய தாழ்ந்த வகுப்பினர்களாகிய சாம்பவர்களிடமிருக்கும் ஸ்தலங்களையும், நெற்கிருஷிசெய்யும் சிறுகுளங்களையும், ஆற்றோரபூமிகளையும், குளக்கரைகளையும், இன்னும் மலையடிவாரங்களிலுள்ள ஸ்தலங்களையும் அவரவர்களுக்குப்பதித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் ஒரு பிரமேய

மூலமாகத் தெரியப் படுத்தினேன். இன்னும், வனங்களை அடுத்துள்ள பூமிகளையும் சாம்பவர்களுக்குப் பதித்துக் கொடுக்கவேண்டு மென்றும் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள்— வனங்களின் பக்கம் எங்காவது 100 ஏக்கராகளுக்கு மேலாக நிலங்களிருந்தால், அந்த ஸ்தலங்களைப் பதித்துக் கொடுப்பதாகவும், ஷ குளங்களைப் பதித்துக் கொடுக்க முடியாதென்றும், ஆனால் வெட்டித் திருத்தி நற்கிருஷி செய்து குளங்களைக் குத்தகைப்பாட்டத்துக்குத் தரலாமென்றும் சொன்னார்கள்.

MINUTES OF THE SECOND MEETING OF THE ADVISORY COMMITEE HELD ON THE 30TH JULY 1939.

Mr. P. K. Ramachandra Das said that portions of extensive grazing reserves may be excluded from the Reserve and registered to the backward communities. Mr. Yesudian said that tank beds already occupied by the backward communities may be registered to the occupants for house sites. The Land Revenue Commissioner agreed that where there are grazing reserves in excess of 100 acres, the matter of setting apart a part thereof for assignment to backward communities would be considered. As for the registry of tank-beds he said that the tank-beds would not be registered, but be given on kuthagapattom.

ஸர், 100 ஏக்கர்ஸ்தலம் எங்காவது இருந்து அதில் சாம்பவர் குடியேறி அல்லது நிலத்தைப் பண்படுத்தி விருக்ஷங்கள் வைத்து 10, 12 வர்ஷங்கள் ஆகியும் அந்த ஏழைகளை விரட்டிவிட்டு அந்த ஸ்தலங்களை மற்றவர்களுக்கும் பதித்துக் எடுத்து விடுகிறார்கள். 1921- செப்டம்பருக்குப் பிறகு ஏழைகளுக்கென்று ஒதுக்கி வைத்திருந்த இடங்களை, மற்றவர்களுக்குப் பதித்துக் கொடுத்திருந்தால், கண்டுபிடித்து, உடனே எப்படியாவது, அப்படிப்பட்ட பதிவுகளை, அஸ்திரப்படுத்தி ஏழைகளுக்கு பதித்துக் கொடுக்கவேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யவேண்டியது. எங்களுக்கு தருவதாக எழுத்திலிருக்கிறதே தவிர இதுவரை நடபடியில் வரவில்லை. ஸர், தோவாளை தாலூகாவில், பூதப் பாண்டி இருமம் பக்கமுள்ள தாட்கமலையின் அடிவாரத்தில், ரிஸர்வ் பவுண்டரியைத் தொடாமலும், தொட்டும் ஒரு புறம்போக்குபூமியிருக்கிறது. அந்த பூமியை கொஞ்சக்காலமாக சில சாம்பவர்களும், மற்ற தாழ்ந்தவகுப்பைச் சார்ந்தவர்களும், நிலத்தைப் பண்படுத்தி, அதில் பயிர் செய்து வந்தார்கள். தங்களது மாடுகளைத் கொண்டு போகவும் மேய்க்கவும் முடியாத ஸ்தலமது. மாச்சினிகிருஷிகளுக்கு காடுகள் வெட்டி சௌகரியம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதில் ஒரு சிறிய முக்கியமான சம்பவத்தை இங்கு சபையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் மேற் சொன்ன ஸ்தலத்தில் பயிர்செய்து வந்த சுப்பன் சுடலை என்று ஒரு சாம்பவருக்கு ஒரு நிதி கிடைத்தது. அதில் 350 பவனும், இன்னும் சிலநாணயங்களுமிருந்தன. அந்தநிதியை அவர் தோவாளை தாசில்தார் மி. சர்மாவிடம் கொடுத்து விட்டார்.

PRESIDENT : Order, order. I suppose the honourable member is referring to a treasure trove which was found in a particular place, the bulk of which had been removed before the facts were disclosed to Government by an anonymous petition, and Government were able to rescue a very small portion of the treasure trove.

MR. BRAHMAPURAM P. YESUDIAN : அது கவர்மெண்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதை நான் எதற்காகச் சொல்லவந்தேனென்றால் நாங்கள் அரசாங்கத்திற்கு உண்மையானவர்கள் என்றும் அப்படிப்பட்ட உண்மையான சாம்பவர் அனுபவித்துவரும் ஸ்தலத்தையும் மரச்சீனியையும் ரெவின்யூ ஆள்கள் லேலமிட்டு விட்டார்கள். இந்த ஏழைகள் வெளியேற நேர்ந்தது. நிதியெடுத்துக்கொடுத்தவருக்காவது அவர் நிதி எடுத்தபூமியைக் கொடுத்தார்களா? இல்லை. அவர் நிதியெடுத்த அந்த பூமியை அவருக்கே ஞாபகார்த்தமாக பதித்துக்கொடுக்கவும், சட்டப்படி அந்த நிதி எடுத்துக் கொடுத்ததற்கு அவருக்கு ஏதாவது உபகாரமும் செய்ய காருண்ய கவர்மெண்டாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவரும் கவர்மெண்டுக்கு பெட்டிஷன் போட்டிருக்கிறார்.

ஸர். இந்தமாதிரியான பூமிகளை ரிஸர்வ்களிலிருந்து பிரித்து, லாண்ட் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுடன் சேர்த்து, கிருஷிக்கு சௌகரியமானயிடங்களை தாழ்ந்த வகுப்பினர்களுக்கு பதித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

PRESIDENT : I am sure other opportunities would be available to the honourable member for dealing with this enterprising Pandinad people but not in connection with the forest cut.

MR. BRAHMAPURAM P. YESUDIAN : ஸர், 10, 15 வருஷங்களாக சாம்பவர்கள் ஆற்றுக்கரைகளையும், குளங்களையும், மலையடிவாரங்களையும், பண்படுத்தி பயிர்செய்தும் அங்கே வசித்தும் வந்தவர்களை குடியிர்ப் படுத்தவும் பதித்துக்கொடுக்காமலிருப்பதும் ரொம்பசங்கடமான காரியம். இப்படி குடியேறியிருக்கும் சாம்பவர்களை ராஜாங்கத்தார், நெல்கிருஷிசெய்ய ஆறு ஏழு தலைமுறைகளுக்கு முன்னே, திருச்சிறாப்பள்ளி தஞ்சாவூர் சேலம், தங்கம்பாடி முதலிய யிடங்களிலிருந்து நமது நாட்டை புஷ்டிப்படுத்தவே இங்கே கொண்டுவந்தார்கள், அவர்களின் சந்ததியார்கள் நாங்கள் எங்களுக்கு அதனால்தான் பாண்டிசாம்பவர் என்றுபெயர்.

PRESIDENT : அதை எதற்காக இங்கே பேசுகிறீர்கள்.

MR. BRAHMAPURAM P. YESUDIAN : ஸர், இந்தமாதிரி கஷ்டப்பட்டு நிலத்தை திருத்தி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை போகச் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லத்தான் இதைக் கூறினேன். அதனால் ரிஸர்வ்களில் தாழ்ந்தவகுப்பார் எங்கேயெல்லாம் குடியேறியிருக்கிறார்களோ அந்தஸ்தலங்களைவன ரிஸர்விலிருந்து பிரித்து, ரெவின்யூடிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொடுத்து, அந்தஸ்தலங்களை எங்களுக்கெப் பதித்துக் கொடுக்ககேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. P. K. KUMARAN : സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമി പതിവുവിഷയത്തിൽ അവശസമുദായങ്ങൾക്ക് വേണ്ട രക്ഷാമാർഗ്ഗമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശ്രീമൂലം പാപ്പുലർ അസംബ്ലി മെമ്പറന്മാരായിരുന്ന അനേകം ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിനോട് അവശസമുദായങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയും ഗവണ്മെൻറിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തതിൻെറ ഫലമായിട്ട് ൧൧൦൮-ൽ റിസർവുകളിൽ നിന്നും കുറെ സ്ഥലങ്ങൾ, ചതുപ്പു സ്ഥലങ്ങൾ വേർതിരിച്ചു അവശസമുദായങ്ങൾക്കായി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായി ഒരു കമ്മിററി രൂപീകരിക്കുകയും ഏതാനംഭാഗത്തുള്ള ചതുപ്പുസ്ഥലങ്ങൾ സൗജന്യ വ്യവസ്ഥയിലും മററും പതിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി താലൂക്കിൽ നിന്നും ൧൪൪ ഏക്കറോളം ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എൻെറ അറിവ്. അതുപോലെതന്നെ ൨൭ ഏക്കർ സ്ഥലം പറയസമുദായത്തിനായി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ൧൧൦൯-ൽ ൨൭൨൨-ാംനമ്പരായി ഗവണ്മെൻറുത്തരവു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ൨൭ ഏക്കർ സ്ഥലത്തുനിന്നും പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തിൻെറ കണക്കു നോക്കിയാൽ ൧൪-ം, ൧൦-ം, ൮൪ അര ഏക്കർ മാത്രമേയുള്ളു. ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലമാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ വർഷം ഈ വർഷം കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ കൃഷിക്കായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽകൃഷി ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കല്ലുകോടി വളകോടി നെടുംപുറത്തുവയലിൽ ഇരുപത്തിനാലര ഏക്കർ സ്ഥലം ഗവണ്മെൻറു പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആർഡർ ഉണ്ടായിട്ടും ഇതേവരെ പതിച്ചുകൊടുക്കാതെ ഇപ്പോൾ കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. മണിമല റേഞ്ചിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും കൃഷിചെയ്തുവരുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട കൺസർവേററർ അവർകൾ നൽകിയ മറുപടി എല്ലാ സ്ഥലവും കൃഷി ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും കുറെ സ്ഥലം ഒഴിച്ചിടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് മണിമല പകുതിയിൽ മണിമല, റാന്നി ഈ ഭാഗങ്ങളിലായി ൧൨൦ ഏക്കറോളം ഭൂമി പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്കായി പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതിൽ കുറെ സ്ഥലം ൧൧൧൨-ൽ ലേലംചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവ ഏതെല്ലാമാണെന്നു ചോദിക്കുന്നപക്ഷം ഇരുപത്തിനാലര ഏക്കർ വളകോടി കല്ലുകോടി നെടുമ്പറത്ത് വയൽ, കടമാൻതോട്, പുഞ്ചവയൽ, പാക്കാനം എന്നിങ്ങനെ. ൧൨൦-ൽ ചിലപാനം ഏക്കർ ഭൂമി കൃഷിക്കായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞാൻകൂടി പോകുകയും കൃഷിചെ

[Mr. P. K. Kumaran.]

ശ്ശിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ കുറെ സ്ഥലം വെറുതെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ മുഴുവൻ കൃഷി ചെയ്യുകയും ഗവണ്മെൻറിനു ക്വോട്ടാ അനുസരിച്ചുള്ള നെല്ലു് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറു് അവശസമുദായങ്ങൾക്കു് ചെയ്തുവരുന്ന സഹായസഹകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നന്ദിയെ ഗവണ്മെൻറിനോടു പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു അധർമ്മമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഈ വിഷയങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. റിസർവ്വ വനങ്ങളിൽ കൃഷിക്കുപയുക്തങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങൾ സാധുക്കൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു രാജ്യത്തിനു പൊതുവേയും അവശസമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നുള്ളതു തീർത്തു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. റാന്നി, മണിമല മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള റിസർവ്വുകളിൽ മററുള്ളവരുടെ പതിവുസ്ഥലങ്ങൾക്കു ഏററവും സമീപിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അവശസമുദായങ്ങൾക്കു ലേലംചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതു ഏററവും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സംഗതി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൻെറ ദയാദൃഷ്ടിക്കു് വിധേയമാക്കുകയും, റിസർവ്വുകളിലുള്ള ഭൂമിപതിവു വിഷയത്തിൽ അവശസമുദായങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. C. K. SANKARA PILLAI: I wish to associate myself with the comments made here on the most important problem that has been raised before this House by my friend, the member for Neyyattinkara cum Trivandrum (Mr. T. K. Narayana Pillai). The firewood shortage is a matter which seriously affects the people not only in the urban parts but in the rural areas also. The reason is due to the exorbitant price that is offered by war contractors. Also the trees in the rural areas are in discriminately cut down, usually, because of the very high prices offered by owners of buses run on coal gas,. My request to the Forest Department in the matter is to plant firewood trees in areas where it is possible and as early as possible and also to open Government depots so that people may have the convenience of purchasing firewood. This is a really difficult problem particularly in towns which are not as important as Trivandrum or Quilon, but which are Municipal areas. I would therefore bring to the notice of the House the difficulties in regard to this matter.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: After what fell from Mr. P. S. Nataraja Pillai on the administration of the department I have very little to add. First of all I shall point out certain features which struck me as I went through the Administration Report.

It is found in the Report that very little constructive work was done by the department to increase the revenue of the State. The exploitation of the resources of the Forest could have been carried on on a more thorough basis. Whatever may be said regarding the conservation of forest resources for post war reconstruction schemes, a ilimitation has been lad as remarked by Mr. Nataraja Pillai. I would venture to assert that what is possible to be done in the way of exploitation has hardly been done. Another fact which I would bring to the notice of the House is that our forests are abundant in so many resources that they could be made use of to the best advantage of the State. I shall illustrate. Our forests are abundant with honey. What the Government now do is to give contract to private agencies for the collection of honey and acquire the profit for themselves. So the forests which belong to the State which ought to be a source of income to the State is a source of acquring profit to private contractors The Conservator has been saying in his report that new constructions of roads have not been attended to because of the want of labour, and I notice want of labour more on the part of Government. If the authorities were more capable in exploiting or collecting materials such as honey.

MR. K. BALAKRISHNA MENON: Is the honourable member aware that the honey that is collected has to be handed over to the Forest Department?

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: No, Sir, I do not know. If that piece of information is correct, I would like the Conservator to implement it. What I understand is that the right of collection has been left over to private agencies. If that is so, that is a policy that has to be discouraged. I have been told by a friend of mine that the price of honey has gone very high, and that it is on account of the monopoly of a particular contractor who is given the monopoly for the collection of honey. There is another thing in forests which could be utilised for industrial purposes, and that is lac. I think that also has been given on a contractual basis.

PRESIDENT: The contractor, an estimable expert, made some attempts and gave it up. It is not now under any contract.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: Government have been showing very little concern in the matter of coordinating the Forest Department with other departments in the State. The Forest Department can be of immense use and help to other departments like Ayurveda and Industry. I am unfortunate in bringing to the notice of the House that there are very little State-owned industries. If the Government were to run a plywood factory with the help of the Forest Department that would fetch a very large income to the State. But that has not been done.

PRESIDENT: It is under contemplation. As honourable members might have noticed from the Budget Speech the starting of a very big plywood factory including the manufacture of plastic and rayon is under the contemplation of Government. That is one of the biggest projects of the Government.

MR. S. SANKARANARAYANAN TAMPI: I must thank you, Sir, for ennunciating that policy in your capacity as the Dewan.

Then there are bamboos in the forests which can be made use of for the manufacture of paper. As the honourable member Mr. Chellappan Pillai has pointed out, Government have done little in the matter of cultivation of bamboo. If the Conservator was taking the initiative in the matter, if he was a man of originality, a man with new schemes, he would have suggested to Government that bamboos could be cultivated on a large scale and utilised for industrial purposes. But nothing has been done. We lack men with originality. We have been getting down men from outside who acclaim that roads and bridges could be constructed with wood available in our forests and all that. I want to bring to the notice of Government that our forest resources have to be made more use of. Greater co-ordination with other departments must be effected so as to make the best use of the natural resources of our forests so that it may bring more revenue to the State.

MR. V. I. IDICULA (*Pattanamthitta*) സർ, കുടികളിൽ നിൽപ്പുള്ള രാജകീയവൃക്ഷങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണാവകാശം, ൧൦൭, ൨൦, ആക്റ്റ് അനുസരിച്ച് ൧൧൬-ന് മുൻപ് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും, ൩-ാംനമ്പർ ടാക്സ് അനുസരിച്ചുള്ള അവകാശംകൂടി ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്ന് ഒരു പ്രൊക്ലമേഷൻ ൧൧൧൬-ൽ ഗവൺമെൻറ് ഗസററിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അത് വിട്ടുകൊടുക്കാതെ, ഗവൺമെൻറുതന്നെ ഇന്നും നിയന്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഈ വൃക്ഷങ്ങൾക്കുള്ള വില നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും മററുമായി ഏകദേശം ൨൦ ക്ലാർക്കന്മാരെയും ഗവർണ്മെൻറ് നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ കുടിവില ജനങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ൧൧൯ വരെയുള്ള കുടിവിലസംഖ്യ ൧൨൦ അവസാനത്തെങ്കിലും കൊടുപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് ദയവുണ്ടാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: Sir, my friend Mr. Madhavan Nair was kind enough to criticise the working of the Forest Department in that he found that there were not enough roads for the extraction of timber from the interior of reserve forests and that rocks in the river beds were not blasted in such a manner as to facilitate removal of timber. Let me state in the first instance that till recently the major part of the revenue from the Forest Department was being obtained, I should say, from the royalty on timber in registered holdings. There was not much timber coming out from the reserved forests of the State since there were not sufficient roads and river facilities for the extraction of timber from reserved forests. There was not sufficient road and flood system of transport for exploiting the forests in its interior areas. Now that timber from registered holdings

is nearing its completion, proposals for construction of roads into the interior reserved forests and the blasting of rocks in the river-beds have been made and a five-year programme has been framed for the working of such a scheme. It is not necessary that roads should be put under construction immediately, because they can be made more economically and progressively when the work goes on and proceeds inside the forests. The programme has been made on that basis and because of the difficulties in getting explosives for blasting purposes, the question of blasting rocks in river beds has to be held over until explosives could be made available for that purpose.

With regard to the charge that only good trees are being removed from coupes, I should vehemently repudiate that charge. What might have happened in the past I am not aware of. After my arrival in Travancore all the trees that could be removed from a particular coupe are marked beforehand and a penalty is imposed on the contractor for the non-felling of any tree marked for removal. Therefore, I do not think that good trees alone are being removed and bad trees left over in the forests which ought to have come out and produced revenue. With regard to the conversion of bad timber near the forests, the suggestion given by the honourable member will be considered in due course when Saw Mills of a transportable nature become readily available after the war. There is no necessity to incur an expenditure which is not commensurate with the possible revenue from this source just at present.

Coming to the observations made by the honourable member Mr. Nataraja Pillai in regard to the expenditure which is not fully incurred on roads and the reduced quantity of timber exploited in 1118 as compared with 1117 I may explain that the quantity of timber in 1118 was smaller due to the fact that the royalty timbers in registered holdings are getting fewer and scarcer and therefore as a natural consequence the quantity of timber extracted therefore will dwindle year after year and will probably come to an end within the next few years.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Is it not due to natural regeneration?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: It is not entirely due to that. If the honourable member had listened to what I said, I mentioned that it was partly due to that. It is also partly due to the fact......

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Then, why was it not mentioned in the report.

RAO BAHADUR T. V, VENKITESWARA AIYAR: It was partly due to the fact that bullocks were not available for the transport of timber, carts were not available, lorries were not available, and tyres for lorries were not available. There is certainly some truth in that and some truth in the other statement that has been made on the floor of the House.

[Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar.]

Regarding the more intensive exploitation of the resources of the Forest, the old working plans are under revision. The revision of the working plans of the Quilon and Shencottah Divisions is almost over and new working plans will soon be published for the intensive working of the forests in those divisions.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI : Are there not working plans under consideration for divisions other than Quilon and Shencottah?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Yes; but they cannot be taken up all together. It will depend upon the necessity of each division. As soon as the working plan is complete for one division it will be taken up for another division.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI ; Are there not any working plans for the Northern Divisions, Muvattupuzha and Malayattur ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : The working plans with regard to the major portion of the State have been prepared. But many of them are old and out of date. They therefore require revision. Some of the working plans are 25 or 30 years old. According to the research data and other information available from time to time, working plans get revised. Therefore, the question of revision of working plans has to be taken up for vigorous consideration in the near future. Along wiih the revision of the working plans, the question of regeneration of the forests will naturally be dealt with and the regeneration of species other than teak has already been taken up and experiments have been conducted and I am very glad to state before this House that satisfactory results have been achieved to a certain extent. The regeneration of species other than teak has not been done intensively in any part of Madras nor in Travancore nor in Cochin up to date. It is a matter which requires a considerable amount of investigation and experiment. It cannot be done in a year or two. The matter has been taken up recently and the results so far have been satisfactory and encouraging.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : May I know what are the other varieties ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Rose wood, which is called black-wood here, vengai, thembavoo, softwoods like elavu, anjili and maruthu. Various other species are also being tried.

With regard to the observations made by my honourable friend Mr. Kuriakose, elephants are being captured in more places than one, and there has never been a time during the last three years when elephants were not captured at all in Travancore. One difficulty with regard to the capture of elephants is the small number of decoy elephants in the possession of the Department. We can deal with the elephant capturing operations only in two places at a time with the number of decoys at our disposal.

MR. P. K. KURIAKOSE : In that case, the difficulty will be increasing afterwards. Is the difficulty due to the scarcity of tamed elephants for capturing elephants ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : It is partly due to that and we are now retaining more captured elephants with the Department and training them for decoy purposes so that elephant capturing operations may be extended as soon as possible.

MR. P. K. KURIAKOSE : Taming the elephants can be done only when capturing is going on.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Only decoy elephants can be used for capturing other elephants. Ordinary tame elephants which drag timber are not trained for the purpose of capturing elephants. Commonly, captured elephants are trained for the purpose by the Department. So, as the number of trained decoy elephants increases, the number of elephants captured and the number of centres at which elephant capturing operations can be undertaken can also be increased. That is being attended to.

With regard to the opening of a depot at Kothamangalam, an experimental depot has already been opened there this year and some timber has been auctioned satisfactorily and if the demand continues, I see no reason why the depot at Kothamangalam may not be converted into a permanent one.

In regard to the manufacture of compost from forest areas, it has already been taken up by Government and compost is being manufactured in eight different localities in the State under the direction of the Director of Agriculture. I hope it will be possible for honourable members and their constituents to obtain compost manure within a short period of time.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : May I know the names of those eight centres ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR :

They are : (1) Ariyankavu ;
(2) Chooliamalay.
(3) Vamanapuram.
(4) Koni.
(5) Kodanaud.
(6) Kuttampuzha.
(7) Manjapra.
(8) Thadikaranconam.

The honourable member, Mr. Chellappan Pillai, was talking about the absence of any steps with regard to natural regeneration. I am afraid the honourable member has not understood what natural regeneration is. Natural regeneration means the regeneration which happens naturally, and the Forest Department, I am afraid, cannot help much in getting more natural regeneration. We are helping the natural regeneration that occurs in the forests to the extent desirable and to the extent that is economically possible.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : I said that proper care has not been taken in this regard.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: With regard to artificial regeneration of bamboo for paper manufacture, let me assure the honourable House that in no place in India has artificial regeneration of bamboo been undertaken for the purpose of paper manufacture. The bamboo grows naturally and where it grows in sufficient quantity it has been taken advantage of for the purpose of making paper. As against bamboo this State is blessed with another reed which is called 'Eeta' and investigations are on foot for the utilization of eeta for the manufacture of paper and also for the manufacture of rayon. The honourable members must be already aware that a mill in Punalur is making paper out of eeta.

With regard to the suggestion that jungle grass might be used for packing porcelain materials at Kundara, the Forest Department has already offered to give grass from the forests to the Kundara factory.

Regarding cattle fodder, the grazing of cattle for bona-fide Travancoreans is free in all the reserved forests of the State.

Regarding the availability of manure leaves, manure leaves may be removed from all reserved forests of the State on a small payment.

With regard to the setting apart of large areas of forest land for 'virippu' cultivation and the disadvantages of the present areas given for cultivation, may I remind the honourable members that when the scheme for cultivation within the reserved forests of areas suitable for production was mooted in this House in the year 1118, it was with the co-operation of the honourable members and of the public that these areas were set apart for the purpose. Petitions after petitions were received from the public indicating that such and such areas existed in such and such places. Investigations were, therefore, made and surveys undertaken and areas were allotted in co-operation with the honourable members of this House and with the agricultural and Land Revenue Departments. To say now that these areas are unsatisfactory is therefore not the fault of the Forest Department but of the people themselves. I do not say for a moment that these areas are eminently suited for the production of food, but the Government were not prepared to destroy the forest growth on which depends the economic well-being of Travancore. They are prepared to allot such areas for food production as are not detrimental to forest conservancy. With these principles in mind and because of the applications indicating particular plots within the reserved forests as suitable for food production such areas were set apart and are now being cultivated. I am glad to say that part of the areas has successfully raised a considerable quantity of foodgrains as well as of tapioca.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I know from the honourable member what about the proposal regarding the opening of a paper mill at or near Alwaye with the aid of eeta pulp available near the Pallivasal area?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: It is under consideration, and because of the difficulty of getting machinery, it has been held over. It will be considered in due course in connection with other industrial schemes as soon as the end of the war is in sight.

There was recently a post-war forest policy for India laid down by the Government of India in consultation with the Inspector-General of Forests. Under paragraph 115 of this pamphlet it is mentioned. "The existing forest policy of India does not legislate for the allocation of land to fulfil the principles which govern the existing forest policy of India, namely, the areas necessary for the preservation of the general climatic and physical condition of the country must be kept as forests. It is therefore proposed by the Government of India under this new policy to legislate for the allocation of land which Government consider necessary for the fulfilment of the existing forest policy, and it has been laid down here that the minimum area of forest land for each Province in India should be laid down as 20 to 25 per cent".

Taking this as the basis we shall see whether it can be applied to our State. The total area of reserved forests in the State is 2,400 Sq. miles which works to about 30 per cent of the total area of the State. If we delete the high hills, the precipitous tracts and the grassy slopes which do not support any tree growth, this area would be much below the 25 per cent that is enunciated as absolutely necessary for the well being of a Province. To demand that a lakh of acres of valuable forest lands in the State nearest to human habitation should be cleared and handed over for cultivation for the raising of food crops is, therefore, a policy which is not in accordance with that laid down by the Government of India and which every civilised country ought to follow.

MR. P. K. KURIAKOSE: Is there any use of keeping the grass lands?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: May I know from the honourable member what he would suggest with regard to the grass lands?

MR. P. K. KURIAKOSE: Should it not be given for cultivation?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: Under the post-war reconstruction scheme Government have a proposal to colonise these grass lands and hand them over to people who are prepared to cultivate those lands and raise food crops and other commercial crops in the area.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: It is seen that the total area of the State is 49,03,520 acres. May I know from the honourable member what is the total area of reserved forest in Travancore?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: 2,400 sq. miles.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Acreage?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: Multiplied by 640 (Laughter).

PRESIDENT: Order, order. Before putting this motion to vote, as certain questions have been raised with regard to the forest policy of the State, I may clear up one or two points. The State consists, so far as its forest areas are concerned, of what may be termed hard wood including teak, and soft wood including eeta, reed and bamboo. Until quite recently, its teak and anjili and such variety of hard wood were regarded as constituting the principal treasure of this State. To a certain extent this remark might be appropriate, because, hereafter teak and other hard woods would have to be used very largely for

[President.]

building construction and also for fabrication in the furniture industry, for which the Travancore timber resources are particularly appropriate. That furniture industry will have to be a private industry and I am looking forward, after the war, for the starting of that industry on a really big scale and the Government would encourage that industry. But it must be essentially private in character, must be financed by private enterprise, because it will be a commercial concern, pure and simple.

With regard to soft woods, it is hoped that this would be the main treasure of the State. Those soft woods comprise materials for manufacturing plastics which are going to revolutionise most of the industries of the world. In America where certain parts have a climate not dissimilar to parts of India, most of the buildings now constructed are of plastic material. In future, utensils, electrical apparatus and buildings will all be of plastics. Therefore, the plastic industry and the rayon or artificial silk production are dependent upon the soft woods of Travancore.

There was some mention made of bamboo. An experiment was conducted in the Madras Presidency in the year 1927 when I was in charge of the Forest administration of that Presidency. Very careful experiments were made with the aid of Norwegian, Danish and Finnish experts. The question of the utilisation of bamboo and of eeta fibre was discussed and the experts came to a fairly unanimous conclusion that 'eeta' of which we have practically an inexhaustible supply in Travancore, was much better than many varieties of bamboo. Not that I say that many varieties of bamboo are not also excellent for that purpose, but for paper making and for many other industries allied to it, this eeta fibre was found to be excellent. The result was that the Administration Reports of the Forest Department in the years 1927 and 1928 of the Madras Presidency, if I mistake not, were printed on paper manufactured out of eeta fibre. The honourable members who are interested in that matter may very well verify these things on a look of the printed reports available in the Conservator's office. Now, it is this eeta fibre and its exploitation, that has to be regarded as one of the primary duties of the Forest Department in view of the enlarged possibility of paper pulp production in future. It will also be remembered that before the war three fourths of the paper used in India was manufactured outside and that paper pulp was imported into this country from Finland and the Balkans. Before Finland and the Balkans are rehabilitated of their paper pulp industry, it is the eeta of Travancore which could be made to play a great part in India. There are probably only 3 areas in India which could compete with Travancore in the matter of paper pulp production. I think in that respect we have a future.

There is another aspect. It is difficult to say what part our forests will play in regard to monsoons. One honourable member remarked that decrease in rainfall during recent years was due to the denudation of our forests. That is rather a difficult thing to justify,

because taking this year into account, there has been a certain capriciousness in the clock of the weather. In the hilly regions of Gujarat, all land is practically under very cold water. In certain parts of Bihar, the rainfall was so great in these days that Tapti got 88 ft. of water, Narmada 40 ft. of water, which means that Bihar was in floods. Evidently, the monsoon this year has gone northward practically in a belt and unfortunately for us, portions of South and Central Travancore have not been included in the belt. On the other hand we are better off than the somewhat rich cultivable lands of the Madras Presidency. Tinnevelly, which is one of the granaries of the Madras Presidency, is destitute of any rain now, so much so, that famine is staring the districts of Ramnad and Tinnevelly. Therefore, it is not easy to postulate anything from the behaviour of the monsoon in particular areas. But this must be borne in mind that it is not so much the capriciousness of the monsoon that we have to guard against as the capriciousness of man, in allowing erosion to set in and continue. This erosion is one of the greatest enemies which Travancore has to face. It arises from the enormous quantities of soil going to the sea. Many square miles of land in Munnar and Peermade are greatly affected on account of this. That is largely due to the callousness of private individuals who cut down trees and start forest fires and otherwise disturb the economy of nature. Government have under contemplation a policy by which even private owners will not be allowed to deal with trees standing in their holdings except with the previous permission of the constituted authority. To my knowledge, it is these forest fires which are chiefly responsible for the bareness of the hill sides all over the country. Such is the state of the hill slopes of Shencottah, Peermade and Munnar and these inevitably cause a very deleterious effect on monsoon conditions in the country.

The motion was put to vote and lost.

The question that Government be granted a sum of Rs. 19,83,576 under Demand XII—Forest—was then put to vote and carried.

The Demand was passed.

The grant was made.

DEMAND XIII—REGISTRATION.

MR. K. MADHAVA KURUP (*Director of Registration*): Sir, I rise to move for a grant of Rs. 5,54,268 under Demand XIII—Registration.

Motion No. 1.

MR. A. P. UDAYABHANU: Sir, I move.

"To reduce the allotment of Rs. 27,474 for direction by rupee 1".

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, is that motion in order?

PRESIDENT: I have ruled that in the reduction of a total grant this is permissible.

For the benefit of honourable members who are moving, I may mention what the convention is. When a mere reduction by one rupee is suggested without indicating the object, that is a handicap to

[President.]

the honourable member answering on behalf of Government, because there is no chance for him to prepare for the objection, though the honourable members are no doubt eager and anxious to get satisfactory answers from the head of the department concerned. That is the point involved in such cases.

MR. A. P. UDAYABHANU: Sir, in moving that cut motion, I am not proposing to ventilate my grievance against any particular sub-registrar or for that matter to attack the whole Department and suggest that bribery and corruption are rampant in it. Already, Sir, the department is working over time and there is great strain on the staff. Last year, the Director of Registration had pounced upon 4 unlucky sub-registrars, unlucky in the sense that any other 4 sub-registrars would have given the same result, and the 4 people have been placed under suspension. That has produced a great effect in improving the character and behaviour of the sub-registrars. All the same I propose a procedure for the consideration of Government and I think that will go a great way in removing the tendency to receive bribes by sub-registrars. People who go to the sub-registry office are parties coming from different and distant places for the purpose of transactions. Naturally, therefore, they might be anxious to return back at the earliest time possible. Amidst great pressure of work, it is likely that the sub-registrar under some pretext or other keep the parties indefinitely for a while. These people may not mind giving some present to an obliging Sub-registrar if they are allowed to go home early. Such things are very common.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Does the honourable member suggest therefore that a sub-registrar can be given a rupee or two therefor?

MR. A. P. UDAYABHANU: No, not at all. But I request my honourable friend to listen to me patiently when he could see the solution and then pass a judgment. My suggestion is this. The sub-registrars might be allowed to work over time only if they are prepared to. Let a fee be charged for that, part of which might go to the department and the rest to the staff for extra work. In this way, I think it may be possible for the department to clear up the work that accumulates in the course of the day and which it may not be possible to tackle with within the hours prescribed.

One more point, Sir. Many cases crop up because of bad conveyancing. The present system of conveyancing is done by people who are not duly qualified to do that. My submission is that people who are efficient in the line might be allowed to continue in conveyancing work. In future, at least, it may be good that people who are equipped for that purpose are alone asked to do that kind of work. In my opinion, lawyers will be in a position to do that work very well.

The House adjourned at 6-30 P. M. to meet again the next day.

S. VAIDYANATHA AIYAR,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.